[illegible] پس کرد [illegible] کشته [illegible]
[illegible] کرده [illegible] شد
[illegible] چو نوح نبی
پر [illegible] گشت این [illegible]
[illegible] رسول خدا
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] در زمین
[illegible] آورده [illegible]
[illegible]
[illegible] خدا [illegible]
[illegible] برادر خدا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رسول کریم
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
از اوست [illegible]
[illegible]
پس [illegible] خطاب [illegible]
[illegible]
[illegible]
برادر شد [illegible] یقین
[illegible]
[illegible]
شد [illegible] برای [illegible]
[illegible]
[illegible] نزول
[illegible]
میان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] باب [illegible]

[illegible]
[illegible] کرد [illegible]
برای [illegible] شد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چو آمد رسول [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
[illegible] اهل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
شب [illegible] جان خود [illegible]
[illegible]
برادر [illegible]
[illegible] جان خویش
[illegible]
[illegible] رسول
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

شنیدم ز اقوال خیر الانام [illegible]

[illegible]

بیان نفاق بعضی [illegible] از قول استیذ الکاملین

شود گر برای نوشتن قلم [illegible]

[illegible]

اگر ذره باشد شود آفتاب [illegible]

رسول خدا رحمت العالمین [illegible]

[illegible]

چو روز قیامت نماید قیام [illegible]

[illegible]

نام منظومه

[illegible] مدار
[illegible] آتش فشان
[illegible] تقی
[illegible]
کشیده [illegible] بدیع
[illegible] بابیت پرده [illegible]
ز مصداق حفیظ و علیم
[illegible] شده
[illegible] زکار در کتاب
که در نظم این بنده [illegible]
[illegible] از آن [illegible]
[illegible] داغ
عروس [illegible] پرده بود
[illegible] افراز
[illegible] باغ
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] در کلام
[illegible] رسول امین
[illegible]
[illegible] قدم
[illegible]

برآورده [illegible]
[illegible] روحانیان
[illegible]
[illegible] مقدر [illegible]
[illegible] بحق مقام [illegible] تسبیح
نثار [illegible]
خداوند یا نفس سلیم
[illegible]

ز هر دل [illegible] کوه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کهر
[illegible]
از آن [illegible] صدق یقین
[illegible]

بود دستگاه [illegible] مقام
نثار [illegible]
[illegible] بود
[illegible]
از آن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] پاس

التسبیح هفت کتاب از شعر [illegible] و کتاب [illegible] در وصف [illegible]
لفظ و نثر و وصف شعرای

نه کاوش [illegible]
[illegible] داغ
[illegible]
[illegible]
[illegible] داغ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تو از [illegible] تسبیح [illegible]

که منظور [illegible] تسبیح
[illegible] نامور
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] یا روا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] پاس
[illegible]
[illegible] قلم
[illegible]
بنام خدای جهان آفرین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] خالق ملکات نور شریف جناب [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بپا کرده نه چرخ [illegible]
[illegible]
ز قدرت خدا [illegible]
[illegible] از خلق عالم [illegible]
[illegible] لطف [illegible]
[illegible] اول [illegible] انجام [illegible]
[illegible] عزت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کرد کار [illegible]
بود پاک دانای راز نهان
بنام خدای جهان آفرین
[illegible]
[illegible] عالم [illegible] قدم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] پرور دگار

که [illegible] عالم [illegible]
[illegible] کردگار
[illegible]
[illegible]
[illegible]

جهان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

در نعت سید [illegible] جناب پیغمبر در دوازده جا [illegible] تسبیح
الغفور

ز حکم خدا یافت [illegible]
[illegible]
[illegible] تسبیح [illegible]
[illegible] قدرت [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] کردگار
[illegible] تسبیح [illegible] قلم
[illegible]
[illegible]
[illegible]

سبحان العالم [illegible] سبحان العلی الاعلی

[illegible] جان [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] خدای جهان
[illegible] رسول
[illegible]

سبحان الملک المنان

[illegible]
[illegible] تسبیح [illegible]

[illegible] قبول
[illegible]

سبحان [illegible]

[illegible] کارساز
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] تسبیح [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رسول امین
[illegible]
[illegible]
[illegible] تسبیح [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول
[illegible]
[illegible]
[illegible]

هر بحثی از کرم اکرم ... | شد آن پرده روشن تر از آفتاب
چو آن رحمت کردگار ودود | که از کردن سال هفتم هزار
سوی پرده رحمت آمد فرود | از آن جمع ذکر برحمت کردگار

سبحان الکریم ذوالاکرام

فتاده ز لطفش برا او ... | بر او ما ... [illegible]
پس از رحمت حق رسول | که ... [illegible] حق در حجاب

سبحان الرحمن عما یصفون

... [illegible]

سبحان العلیم الکریم العظیم

... [illegible]

سبحان الملک ... الملکوت

... [illegible]

سبحان ... [illegible]

ولا حول ... سبحانه

سبحان الله وبحمده

سبحان الله العظیم

منزه خدای عظیم ... | که از نور آن خلق نور نبی

آنگاه چهارده هزار سال ... بود در نور ... حجاب ... و دریا

سبحان من هو عالم لا یجهل سبحان من هو علیم لا یعجل سبحان من هو غنی

انت الله الذی لا اله الا انت ...

و مالک الملوک

... [illegible]

ز نور قمر رسول امین
که او دست بر عرش حق ...

ز نعت ...
که از نور احمد خدای مجید

[illegible]

نوشتن قلم بحکم خدای صاحب بکر که لا اله الا الله محمد رسول الله و علیا ولی الله

[illegible]

سجده کردن قلم در حال بسجده کردکه سبحان الواحد و سؤال قلم نام رسول را و معلوم کردن برا فضیلت

[illegible]

صفت و قسمت شرح حال و نجام خلق کردن زمین و آسمان را از نور شید رسولان محمد مصطفی

[illegible]

نگون شد [illegible]
ولیکن [illegible]
گرفت او از آن نور یکباره کم
پس آنگاه دانای یکتای فرد
بکرسی خود نیز حق عرش را
ز فضل الهی [illegible] خدا
عیان کرد و خوشنود شد او تمام
از آن چار او حق این چهار
پس آنگاه شد [illegible] تمام
ز نیکی صفت گشت [illegible]
[illegible] از رحمت مصطفی
نمودند [illegible] نور رسول
عیان شد ز نور رسول انام
از آن چار او حق این چهار
پس آنگاه در زیر عرش عظیم
چو بگرفت [illegible] کردگار
روان گشت [illegible] سرشت
ز نور محمد رسول امین
از آن هفتاد و [illegible]
[illegible]
بهشت [illegible] گرد نور رسول
[illegible] آسمان بود تا چند گاه
[illegible]

از آن شب [illegible] عرش عظیم | پر شد [illegible] آیات

[illegible] عرش بقدرت حق و از نور سید کاینات و خلق ارواح مؤمنین و مؤمنات و ملکوت و سموات و [illegible] حالات

برآمد از [illegible] نقش را | پدید آمد [illegible] عقل
عیان شد خرد علم و حلم و سخا | شد از نور حضرت [illegible]
برآمد [illegible] ز حلم | دگر آن خدای [illegible]
[illegible] نور [illegible] چهار | [illegible] فرع و اصول
محمد [illegible] رسول [illegible] | [illegible] نبی از نبی
[illegible] | پس آنگه خدای جهان [illegible]
[illegible] | [illegible] ارواح [illegible] تمام
[illegible] | پس آنگاه پروردگار غفور
[illegible] ثابت تمام | بحکم خداوند [illegible]
[illegible] نور [illegible] چهار | پس [illegible] خدا [illegible]
[illegible] حکم حق [illegible] | [illegible] زیر فرش

اقامت نمودن نور رسول محمد در زیر عرش تا مدت [illegible]

بجنت [illegible] | پس از جنت [illegible]
برآورد [illegible] | چو از [illegible] رحمت کردگار
ز امر خداوند [illegible] نزول | [illegible]
[illegible] حق [illegible] | [illegible] جان [illegible]
بحکم [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] جهان [illegible]

در [illegible] موجود عالم [illegible] آدم و فرستادن

بجا ماند [illegible] آیات
[illegible] چو چراغ
[illegible]
[illegible] عرش [illegible] خلق کرد
[illegible]
خدا [illegible]
محبت [illegible]
[illegible] رسول
[illegible]
[illegible]
باطراف نور رسول انام
[illegible] نور
از ایشان [illegible]
فرشته [illegible]
بجا ماند آن نور در زیر عرش
هزاران [illegible]
ز عرش الهی بسوی بهشت
چو از نور [illegible]
روان شد بسوی [illegible]
[illegible]
شد [illegible]
روان شد بسوی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ز خاک [illegible] وجود [illegible]
[illegible]
فرستاد [illegible] سوی خاک
[illegible]
[illegible]
[illegible] آتش [illegible]
برو تا بیاور از او کردگار
سوی خداوند [illegible]
[illegible] عیان گشت [illegible]
زمین [illegible] از روی [illegible]
زمین [illegible]
پس آنگه خدا [illegible]
[illegible]
پس [illegible]
[illegible] خاک را
[illegible]
پس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زمین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] زمین [illegible] خاک [illegible]

[illegible] | از آن خاک [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] زمین
[illegible] | چو آمد بسوی [illegible]
[illegible] | برو تا بیار [illegible]
ز دیدار [illegible] زمین | [illegible] پروردگار [illegible]
سوی خداوند [illegible] | [illegible]
سوی [illegible] | [illegible]
فرستاد [illegible] زمین | [illegible]
[illegible] خاک [illegible] | زمین [illegible]
[illegible] | [illegible] جهان [illegible]
[illegible] | زمین [illegible]
[illegible] | [illegible] زمین [illegible]
[illegible] سوی زمین [illegible] | [illegible] زمین
[illegible] | [illegible] زمین [illegible]
[illegible] | سوی خدا [illegible]
[illegible] زمین [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] خدا [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] زمین [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] آمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زمین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زمین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

در وجود یافتن جان

[illegible]

و شرح حال الست بربکم ... رفتن

ملائکه ... و شرح ...

[illegible]

[illegible]

شرح ... آدم

[illegible]

ز لطف خدا شد ز آب و تراب
بفرمان او روح چون آفتاب
بر اقلیم او ... بود ...
چو ... در این کالبد شد درست
بسر شد ز او بیابان بهشت
گشودند پس ... اطهار
به روح روان آمد از حق خطاب
شود تو کشف ... کشد
پس آن روح ... گشود
او را که در حال روح لطیف
چو رفت شود از ... روح
شمع ... پروانه ...
پس آنگاه چار روح روان
چو آن روح ... آدم ...
ملک آن زمان بود آدم ...
درود و ثنا ... الحمد ...
که رحمت نماید خدا ... تو را
پس از ... هر کس ...
درود رو ... ادعا
پس از ... دیگر ...
چو ... نام رسول خدا
نظر ... محمد
... از جای ...
... آدم ...

بفوج ملایک رسید این خطاب
بر ایشان ... سجود ...
ز گل ... چو ... درست
در آن جسم ...
در آن ... روح ... گردون ...
که در ... به ... آب
درون چاه ...
بحکم حق ... خود
مگر دید ...
مگر دید ...
درین ... صاحب ...
رو کرد ... روان
مقدم تن خویشتن را ...
... آدم ...
جهان ... خدا ...
شد ... مقرر ...
... گفتم ...
پس ... دعا
نظر کرد آدم ...
همه نام ...
...
دلش ...
...
نه ...

امر فرمودن خدای عالم ملائکه را به سجده کردن آدم

از این جنس ... بسر ... علم ...
که ... خلافت ...
ملایک ... پروردگار
ستادند ...
گذارند ...
... خویش ...
داغ ...
ز رو ... خویشتن
از او ...
... خطاب ...
...
در آن ... خویش ...
... از ملایک ...
چو روح ... رسید
چه او ...
بود ...
شود ... حال او
...
نظر ... عظیم
...
... بود
ز ... بر ...
درون ...
...

شود در ...
رسید ... علم
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

یادگار رحمت الله ...

بعید ... جهان ...
پس آنگاه آدم بپا ایستاد
بحکم خداوند حی ...
ملایک که ...
ز بهشت ...
...
جواب ...
بود نام ...
بود ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
بود آدم از خاک ...

روان ...
شد از ...

فرمودن ... ملائکه به سجده حضرت آدم ... و ... عالم را ... و شرح آن

سر ... سجده ...
ز تسبیح و تهلیل ذکر خدا
...
که ...
ز تسبیح و تقدیس ... صدا
...

... حق تعالی ... آدم ... ملائکه ... عالم و سرکشیدن شیطان از سجده آدم و رانده شدن شیطان ... از درگاه جناب حق ...

...
...

درون ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
چو آدم از سجده ...

چو ... ... بود او ... | ... خاک آتش ...
بود هر چه در افلاک ... دود | غرض کردن آن جوهر آتشی
چو برگرفت ... | چو شد رانده شیطان از آن بارگاه
فرو ماند در کار خود آن لعین | طلب کرد از کردگار جهان
بدو داد مهلت خدای کریم | برو فرصت ... هر ...
خدایا که از آتش و خاک و آب | ز قدرت ...
... زمین و زمان | همه شود ... آتش
کنم جمله را گمره و تیره دل | کنم جمله را مستحق عذاب
از ایشان ... | ... آمد از حق خطاب
... برای تو ... | پشیمان نکرده ...
همه ... تا ... | غرض یافت شیطان ...
که ... | از ایشان ...

گر خود ... | ... بر ...
که ... بر ... | بر آتش ...
ز روی قیاس از ره سرکشی | برانده او را ز درگاه حق

... | ...
... | ...
... نماید | ...
... | شد از ... او تاج عزت جدا

صفت ... شیطان و مهلت دادن کریم دیان و وعده کردن شیطان با غوای مردمان و شرح آن

که ... | شود ...
همه ... | ...
... ایشان | ...
... | ...
... | ...
... روز حساب | از ایشان ...
که ... | سوی تو آید ز درگاه من
شمارا ... | ز ... آتش ... خاک
... هر خود ...

نماید ... | ...
... دشمن ... | ...
چو شیطان ... | که اغوای آدم ...
بیامد آدم ... | کنم جمله را از ره ...
... از بنده ... | ...
... | ...
... | شمارا ...
... شما ... | به آدم خداوند ...

... خداوند عالم حوا را از پهلوی چپ آدم و شرح ... او گوید

چو ... | ...
شد از جهل ... | ...
... | ... خدا
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
فرمود از شما ...

برآید از آن جسم ... | نماید ...
سر ... | چو ... آدم خدا ...
... | ز ...
چو آدم از آن خواب ... | نظر کرد ... پهلوی خود
... | ...
... | ...
... | ...

... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...

بیدار شدن آدم از خواب و دیدن حوا را ... و خطاب رسیدن به آدم ... که ... و ... نعمت ... بر تو حلال بود و شرح باقی آن

... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...
... | ...

ملایک گرد او حکم پیمبر کرد
فرشته درین گشت از [illegible]
ملایک گشته حکم بسته اند
جهان افرین گفت این [illegible]
ببوده جهان افسر سفر ان
بجی گفت ادم در این کار
گز ان نور یک رو نموده [illegible]
ملایک بر او کرده فرشته [illegible]
شد ان نور [illegible] در جهان
[illegible] زاو ره عیان
از ان نور روشن [illegible]
شد گشت علی نور [illegible]
شد [illegible] نور [illegible]
شد [illegible]
سراپرده ها بزرگ و [illegible]
برادو [illegible]
براکه [illegible]
[illegible]
بود [illegible] انجام یاقوت فام
[illegible] سیل
[illegible]
[illegible]
[illegible] اورده [illegible]
براد ادم [illegible]
در ان [illegible]

نمود ان [illegible] نور بار
[illegible] نمود [illegible] نظر
[illegible] نور [illegible] بسته اند
[illegible] بر نور [illegible]
شده [illegible]
مراکز [illegible] نور بار
ملایک [illegible] رو بسوی [illegible]
[illegible] مصحف [illegible]
[illegible] نور من
[illegible] زم از ان
[illegible] نیم
چراغ [illegible] میان [illegible]
[illegible]
از ان [illegible] نور [illegible]
براو [illegible] وقت [illegible]
[illegible] نور
[illegible] عالم

زتو شیوه [illegible] نور [illegible]
درین باب [illegible]
چه [illegible]
بجنبید [illegible] جهان افرین
کز فرشته ایشان [illegible]

بسوی [illegible] گام آمدند
[illegible] آدم [illegible]
ز [illegible] بیاید [illegible]
نور [illegible] از ان نور [illegible]
ملایک [illegible]
[illegible]
[illegible] سوی [illegible]
[illegible] آدم [illegible] سوال
شده [illegible] نور [illegible]
[illegible] نور [illegible]
[illegible] نور [illegible]
شد [illegible]
چه [illegible]
عیان [illegible] نور [illegible] مدام
[illegible] روز و شب
[illegible] سپهر
[illegible] بهشت

در اغاز [illegible] عالم [illegible] آدم و حوا را در بهشت
رفاقت نمودن [illegible] در بهشت
و شرح [illegible]

[illegible] کرده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

برای [illegible] آمدند
[illegible] نور و نار
[illegible]
[illegible] نظر [illegible]
[illegible] او
[illegible] نور [illegible]
[illegible] روی او
[illegible] سوال
[illegible]
[illegible]
[illegible] نزول
[illegible] فاطمه
[illegible] بهشت
[illegible] تمام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فرشته [illegible]

در ان باغ [illegible] شد
در [illegible] بود چون افتاب
در و بام [illegible] نور
چه [illegible] نور [illegible]
[illegible]
[illegible] خدا [illegible]
در ان [illegible] جام یاقوت [illegible]
شد [illegible] میوه [illegible]
[illegible]
اگر [illegible]
غرض آدم [illegible] بهشت
ولیکن [illegible]
[illegible]
در ان [illegible]
[illegible]
[illegible] شیطان [illegible]
مبادا [illegible] نباید [illegible]
[illegible]
غرض [illegible]
[illegible]
در ان [illegible]
[illegible]
[illegible] پرواز [illegible]
[illegible] بیرون [illegible]

بر حاصل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
رسیده [illegible]
[illegible]
[illegible]
در ان [illegible] بهشت
خطاب [illegible]
در ان باغ [illegible]
[illegible]
[illegible] میوه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شد [illegible] کار

رفتن [illegible] بهشت با مار و طاووس در باغ بهشت

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
در ان [illegible]
[illegible]
در ان [illegible]
در ان [illegible]
[illegible]
در ان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] فرشته [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بهشت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

در ایام شوم

[illegible]

در ایام شوم فراغ از درد و داغ

[illegible]

خبر داد ... از انجام کار

[illegible]

خوردن حوا گندم ... از برای آدم ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... بهشت ... [illegible]

[illegible]

هر بیت کتاب ... دیگران ... یادگار ... ١٣٣١ [illegible]

٤٢

مرا خوانده و از رحمت خویش باد ولی عذر کردم بار و چند بار که او [illegible] چشم [illegible] دیده تر بر [illegible]
فرو [illegible] ز مرا کرد [illegible] تباه [illegible] بهشت ز [illegible] اول [illegible]
همه [illegible] حق [illegible] اهل [illegible] بود [illegible] از [illegible] جاه [illegible] [illegible] خدا
شما را چه شود از [illegible] حال شما را از [illegible] گنه کردم حلال [illegible] آمد م [illegible] آمد م
شما را [illegible] بود هم [illegible] خدا از [illegible] عفو [illegible] [illegible] از آن جا [illegible]
از این دانه قدری [illegible] کشید به [illegible] تا [illegible] کشید [illegible] که گویم ترا [illegible] خویش [illegible]
نباشم من اینجا اگر [illegible] تبا چند از بهر [illegible] روی [illegible] از [illegible] رفت [illegible] بهشت
از آن [illegible] کوه خوش [illegible] فر [illegible] [illegible] ابلیس [illegible] فتادند [illegible] بر [illegible]
شنیده [illegible] شنیده [illegible] جلیل [illegible] فتادند [illegible]
[illegible] آفرین [illegible] نمودند [illegible] برین [illegible] [illegible]
ز جنت نهادند رو بر زمین [illegible] [illegible] [illegible]
چو آمد ز جنت برون بوالبشر چو [illegible] بال و پر [illegible] [illegible] زمین
بسی [illegible] از [illegible] جگر قدم [illegible] بیرون نهاد [illegible] [illegible] خدای جهان [illegible]
بسوزی جهان کرد [illegible] [illegible] ز [illegible]

خطاب آمدن امین خدا جبرئیل آدم را در هشت [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] ابلیس و [illegible] و بعقو مراد

چه [illegible] آورد او بر زبان [illegible]
[illegible] در آن شب [illegible] خدا اوی [illegible] ز خدا [illegible] [illegible]
ز [illegible] بر درد وی بسوی امین خدا جبرئیل که این ایستادن برای [illegible] [illegible]
خطاب آمد از کردگار جلیل [illegible] از خاک و آب قدم [illegible] بیرون نهاد [illegible]
[illegible] [illegible] خدای کریم که آن [illegible] آدم [illegible] [illegible]
[illegible] برو [illegible] بسوی بهشت خطاب [illegible] الهی رسید [illegible] جبرئیل [illegible] رسید
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
بلا [illegible] هزاران [illegible] هزاران [illegible] هزاران [illegible] هزاران [illegible]
هزاران [illegible] هزاران [illegible] هزاران [illegible] [illegible]
هزاران [illegible] هزاران عزیز و هزاران ذلیل هزاران [illegible]

در رحمت [illegible] که در خورد [illegible] برون از [illegible] بهشت [illegible] [illegible] آدم [illegible]
گروهی فزون از شمار [illegible] عقوبت نمایم ز کردار تو [illegible] روی زمین روان کرد [illegible] سوی زمین
شده آدم از کار [illegible] روان [illegible] [illegible] خدا [illegible] جدا

خطاب رسیدن از عالم بالا بآدم که دست از حوا بردار و دست برداشتن از حوا و [illegible]

بآدم رسید [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] از دست او [illegible]
از آن پاره [illegible] [illegible] [illegible] جدا [illegible]
همین است [illegible] در سر از [illegible] کنون [illegible] کنید ز [illegible] کنید
رها کرد آدم [illegible] روان [illegible] [illegible] [illegible]
زیکسو [illegible] از باغ بهشت زیکسو [illegible] زیکسو [illegible] تا قدم زیکسو فراق [illegible]
زیکسو دل [illegible] برآن [illegible] فتادند [illegible] [illegible]
باو داد [illegible] از هوا بیفتاد [illegible] غرض آنکه [illegible] [illegible]
سوی خاک دور از [illegible] فتادند [illegible] جای دگر [illegible] جای آن [illegible] خدا [illegible]
[illegible] فتادند بر روی خاک [illegible] از قدرت حق [illegible] [illegible] [illegible]
فتادند بر خاک [illegible] [illegible] چپ [illegible] [illegible] آه
که آن قوم را [illegible] شفاعت [illegible] [illegible] دیده ها [illegible] خاک [illegible]
[illegible] آب [illegible] بروید [illegible] [illegible] از خدا [illegible] [illegible]
بجا [illegible] خدا در افتاده [illegible] [illegible] نمودند زاری [illegible] سوز
[illegible] دل [illegible] [illegible] داغ [illegible] داغ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آه
[illegible] فصل بهار [illegible] رسید از [illegible] جبرئیل [illegible] [illegible] روی زمین

امر شدن از خدای غفور آدم را بطواف بیت المعمور

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] که آید برون تیغ [illegible] ز [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] درین راه [illegible] جای قدم [illegible]
در آن روز [illegible] [illegible] بیت معمور نام چو از [illegible] [illegible] برون [illegible]

از آنجمله چندین فتوح و کتاب
کنون از شه آنجمله بر آسمان
درین عصر کعبه بروی زمین
بهر گوشه او نماید قیام
بهر جا که او کرد منزل زراه
[illegible]

رسیدن حضرت آدم بنزد بیت المعمور

[illegible]

گرایستن از آدم ... دفع شدن حجاب ... دیدن
آدم در ساق عرش ... نام ... [illegible]
و شفیع ... حضرت آدم آل ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

نمایان شدن ... نور جناب محمد علیه السلام
در پیشانی ... و شرح آن

[illegible]

همایون ملک گستر و بر جهان [illegible]
برآمد چو خورشید از چرخ آفتاب
چو طالع ز مادر شد آن آفتاب
برآورد برگی و بر داد گویا [illegible]
شد از نور اولاد آدم دگر
بچشم خداوند نیکو نظر
چو نور نبی بود در روی فرخ
نمودش که تا نسل او بی دریغ
یکی روز آدم بفرمان حق
برای همان عهد و پیمان حق
طلب کرد او را بامر خدا

پیمان و عهد آدم علیه السلام با فرزند خود شیث در باب نور نبوت

بیا تا زمن این [illegible] تسلیم کن
ز نور نبی [illegible] عهد آدم [illegible]
پس آنکه جهان [illegible] آفتاب
برافکنده از مطلع خود نقاب
[illegible] آدم [illegible] فرزند
[illegible] دیده [illegible] باز
خدا دید که بود که از حال او
خبر داشت از کل احوال او
بیا تا بگویم ز تسبیح باز
بر چرخ با آدم سرفراز
دگر آمد از حق بسوی بهشت
غذائی بحوران قدسی سرشت
دگر بار از حکم رب مجید
ز درهای جنت صدا در رسید
بآدم رسید برگهای درخت
ازان باغ حوران فیروز بخت
شنید این ز آدم سرفراز
پس از روی فرمانده بی نیاز
تو ای روشنی بخش شمس و قمر
ز بهر تو فرخنده با خبر
ز مهر سپهر بود خواستی
مرا تحفه عالم آراستی
چو آوردی آن کرامت هزار لطف
مرا آمده از نور آن [illegible] لطف
بحکم تو از پشتم آن نور دل
بفرزند من شیث شد منتقل
مرا دو نظر رحمتی کردگار
که در باب آن نور کامل عیار
بفرزند خود آنکه او [illegible] ماه
ترا میتمام بعهدش گواه
بجبرئیل میکائیل و خیل ملک
در آمد شد از خاک تا چرخ فلک
پس آنگاه آمد بروی زمین
بحکم خدا جبرئیل امین
که هر فوج ازان [illegible] شمار
نمودند [illegible]
بکف پاره از زر بهشت
که بنوشت آدم بر وی نوشت

باو در رحمت [illegible] رسید
برو چون [illegible] فیروز عالم [illegible]
بفرمان پروردگار جهان
ز هر دو جهان نور دیده جهان
بنوعیکه میخواست پروردگار
باو پرورش داد در روزگار
چو از حکمت آمد [illegible]
ز رحمت همی شد نسیم شباب
طلب کرد آن نور فرزند را
همان [illegible]
بنوعیکه پیمان ز فرزند [illegible]
[illegible] نور دیده [illegible]
بنوعیکه صبح سعادت دمید
گرفته بگیرم ز تو [illegible]
[illegible] آمده [illegible]
بجهید بر یکه بال و پر
[illegible]
که آید از غرفه خود بزیر
[illegible]
رود هر نفس [illegible] بهشت
فرو [illegible] از [illegible]
شده جمع [illegible]
بحکم الهی سپرده [illegible]
ورا دو کف با حق بعجز و نیاز
بوقت مناجات [illegible]
[illegible] کردگاری که [illegible] وجود
بهر چیز که [illegible] وجود
سپردی مرا نور خیر الانام
مرا کردی [illegible] شیث تمام
سفارش نمودی عزیز پاس او
ازین [illegible] عهد او
عیانست کان نور [illegible]
چه آید که [illegible]
بگیرم ز فرزند خود عهد او
که از [illegible] پاس او
بآدم ندا کرد رب کریم
که از شیث پیمان ما [illegible]
گواهی برین عهد [illegible] گواه
در [illegible] باشد [illegible] گواه
[illegible] بردست [illegible] از فلک
رسیده [illegible] از فلک
پس [illegible] بردست [illegible] علم
دگر جبرئیل [illegible] قلم
بآدم نظر کرد پس جبرئیل
باو گفت از حکم رب جلیل

چو شد [illegible] قلم
بگو نامه عهده پیمان [illegible] رسم
بحکم تو نام او [illegible] کرد
ز عهد خدا جان او [illegible] کرد
[illegible] نام آدم [illegible]
ازین خامه [illegible]
[illegible] شیث
همان نامه را [illegible] شیث
[illegible] اعتبار
با دو [illegible] چهار
[illegible]
[illegible]
[illegible]
رخ [illegible] خود [illegible]
[illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] آفرین
[illegible]
[illegible] لطف
[illegible] آدم بروی زمین
چنین [illegible] از خدا [illegible]
[illegible]
بسوی زمین آمده از بهشت
[illegible] حوربان [illegible]
[illegible] آفتاب
[illegible]
[illegible]

درون نامه گر شیث را [illegible]
که باید خلافت بروی زمین
[illegible]
ازین [illegible]
[illegible] ازین [illegible]
[illegible] خلافت [illegible]
[illegible]
چو مهر [illegible] آفتاب
[illegible] آفتاب
[illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
ز [illegible] حق [illegible]
ز شوق [illegible] سوخت
[illegible] قصور
[illegible] مقام [illegible]
[illegible] خیر رسل
[illegible] شیث [illegible]
[illegible] جبرئیل
[illegible] رسید
[illegible] از [illegible] شیث
[illegible]
چو حوری [illegible] از قصور
[illegible] دور
حواله [illegible] رسول انام
خدا [illegible] نام

در آوردن حوریه را جبرئیل بعقد شیث و آمدن
نور [illegible] ازاو

فرستاد از خلد سوی زمین
[illegible] جبرئیل
همان حور [illegible] در [illegible] شیث
[illegible] شیث
شد از شیث نور نبی منتقل
[illegible] نور [illegible]
[illegible] دور
خدا کرد روزی [illegible]
[illegible] کردگار
[illegible] نور [illegible]
جهان [illegible] نور شد
برآمد [illegible] سرور
[illegible] آفتاب
عیان شد ازان مطلع آفتاب
[illegible] زاد
دل شیث [illegible] شاد
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

درآورد در عقد شیث [illegible]
[illegible] نور [illegible]
[illegible] خدا
[illegible] بحکم خدا
[illegible] خیر رسل
[illegible] نور [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] نور
[illegible]
[illegible]
[illegible]

منتقل شدن نور

[illegible] آل عبا از [illegible]

ز انوار او عکس چرخ آفتاب … مهی کرد از [illegible] حجاب

ودیعت که از جوهر پاک شب … چو ماه [illegible] کرد نیکو سرشت

در جسم جوهر از نسل به نسل و صلب تا به هاشم و شرح چگونگی آن را گویم

پس آن نور از صلب پاک او [illegible] … برآمد [illegible] ارباب پرورش

از آن زن چو خورشید ماه تمام … برآمد [illegible] نشان نام

ز [illegible] گرد او انتخاب … برآمد نور با روی چون آفتاب

چو [illegible] آمد بر جد [illegible] فروغ … هر آنچه از دو یافت از وی فروغ

از آن مهر [illegible] در وجود … دو روز بعد از او [illegible] نام بود

چو [illegible] رنگ [illegible] او نام … ز پس [illegible] داد او در آن عهد تمام

برای جهان نور ادریس نام … ز او دو عهد [illegible] بگرفت [illegible] اسلام

[illegible] فرمانده جسم و روح … از آن نور روشن شد کشتی نوح

شد از نوح آن نور تسلیم سام … ز او شد بار بخشید [illegible] مکین هم

وز او شد [illegible] تارخ ازو … سوی تارخ آمد پس آن نور ازو

بپا شد [illegible] حق ابراهیم … عیان شد ز او ملت مستقیم

پس آن نور از پشت پاک خلیل … [illegible] خدا اسمعیل

کجا از او یافت [illegible] حرم … [illegible] گشت محترم

وز آن عهد شد تازه بر [illegible] … از آن نور گردید کامل [illegible]

پس آن نور [illegible] عدار … از او یافت [illegible] دار

پس آن نور کامل [illegible] رسید … تو گفتی [illegible] رسید

وز او گشت [illegible] الیاس [illegible] … [illegible] برد سوی [illegible] التجاء

از او شد سوی [illegible] رواق … پس [illegible] از او یافت [illegible]

پس آمد از آن نور [illegible] مهر … چو خورشید بالا [illegible] سپهر

[illegible] گشته [illegible] لقب … از آن پس نهادند [illegible] لقب

چو [illegible] شد [illegible] خدا … ز آنجا [illegible] نور [illegible] جدا

درین [illegible] لازم [illegible] … [illegible] را گویم [illegible] سخن

ز بطن [illegible] کرد جای … سرای آن زن از آن [illegible]

[illegible] چهره [illegible] وجه … برای [illegible] نور [illegible]

برآمد [illegible] … [illegible] نام بود

[illegible] بیت شد [illegible] خدا … شد از [illegible] نور او جدا

پس آن نور از او [illegible] … [illegible] خلیل

شد از حکم [illegible] صورت [illegible] … بسوی [illegible] نور [illegible]

پس آنگاه [illegible] شد [illegible] … درآمد [illegible] عالم [illegible]

ز طوفان [illegible] نجات … جهان آفرین داد [illegible]

از آن نور [illegible] یافت [illegible] نوا … [illegible]

برافراخت [illegible] … [illegible] خلیل

چو [illegible] بر دوش [illegible] … وز آن نور [illegible]

پس از [illegible] … از او [illegible] پدید

[illegible] رسید … پس آن نور [illegible] رسید

[illegible] حرم [illegible] … [illegible] گشت [illegible]

وز او شد [illegible] شریف [illegible] … [illegible] عدد

پس از [illegible] نور [illegible] نظر … سوی [illegible]

ز الیاس آمد سوی [illegible] که … [illegible] که

[illegible] شد از او بهره ور [illegible] لوی … سوی [illegible] زند

فروزان از آن [illegible] … شد [illegible]

هم [illegible] جام … ز [illegible] تام

شود [illegible] ز او [illegible] … [illegible]

بپردازم از آن سخن [illegible] را … [illegible] را

زر و مال [illegible] زبان … [illegible]

بیابان [illegible] … [illegible]

درو سبز گردد نهال [illegible] … [illegible]

در بیان قوم یهود در کتاب خود محل اقامت رسول برحق و رفتن آن جماعت [illegible] گردن با خود و جا نمودن [illegible] و شرح آن گویند

نشان قلم [illegible] … بیابان [illegible] … [illegible] گردد [illegible]

تعالی [illegible] روی ایزد [illegible] … [illegible] … چو دیدند قوم یهود از کتاب

درازی [illegible] آمد [illegible] شود … پیام آورد از خدا [illegible] … بود [illegible] پرورش [illegible]

چو بر روی [illegible] ستم … [illegible] روز [illegible] … [illegible] مقام [illegible]

[illegible] نام آن کوه هست … [illegible] … نمودند قوم یهود [illegible] طلب

[illegible] زمین … [illegible] … [illegible] رو آورند

[illegible] رسید [illegible] دراز … باطراف [illegible] کوه [illegible] … [illegible] رسیده [illegible]

بیک روز آن قوم [illegible] آورد … رسیدند [illegible] … [illegible] حداد

[illegible] … [illegible] … نمودند [illegible] غلط

[illegible] کوه [illegible] … نمودند مسکن [illegible] … [illegible] رسید

[illegible] زمین … [illegible] … [illegible]

[illegible] پرورش … [illegible] … [illegible] دار

[illegible] … [illegible] … [illegible] خود

[illegible] … شنیدند [illegible] … [illegible] دار

[illegible] … از آن [illegible] … [illegible] آن قوم [illegible]

[illegible] راه … [illegible] … [illegible] آمده

[illegible] … [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible] … [illegible] داده

[illegible] … [illegible] … [illegible] بار

[illegible] … [illegible] … [illegible] آن قوم [illegible] مقام

[illegible] … [illegible] … [illegible] بسا [illegible]

که [illegible] آتش [illegible]

[illegible]

شود [illegible] در دهی

مقام محمد رسول امین

صفات [illegible]

بود [illegible] از ضعف

[illegible] کوه

چنین [illegible] آن قوم [illegible]

با [illegible] آورند

نمودند [illegible] طلب

[illegible] او

[illegible] زمین [illegible]

[illegible]

[illegible] از کوه [illegible]

[illegible] یاران [illegible]

[illegible] زمین [illegible]

[illegible] عمرو [illegible]

از [illegible] دار

[illegible] دار

[illegible] آمدند

[illegible] ای گروه

[illegible] زمین [illegible]

[illegible]

[illegible] گام

زوارش در خیار مرد عرب | بمطلب رسیدیم از لطف رب

[illegible]

[illegible]

شرح نزول نوذر به صیدگاه یات سیاهتم
و دیگر حالات آن

[illegible]

ز رحمت شما تا نترسیده ام / ز کار شما دل فرو شسته ام
ندارم مدار شما دسترس / هر فرع شما ورنه بودیم بس

غرض این که اینجا بهر خلاف / نمودند بر عجز خود اعتراف
رخ ماتم از نور خیر البشر / برافروخت مانند شمس و قمر

رسید از فرخ انوار محمد / فروغ نجابت بچرخ اثیر شد
در آنگه ز اولاد عبد مناف / چو ماه برآمد چو تیغ از غلاف

از او پشت اولاد گشته قوی / سرافراز شد از کرم در حرم
که از روی هاشم رفت حق حرام / ز نورش صفا روی بطحا تمام

تو از او حرم از رخ انجناب / چو مهر او بتقوی یافت از قاب
چه نوری بود در روی او / لبش قوی چو ابروی او

هر آنکه می‌گوید او هم کند / اثبات روشن [illegible] نگار
عیانی بود در جبین [illegible] / ز ماهش کجا میتاید عبور

نکو ده و بجا بجا از روشت / هر انکه حکایت که او یاد شکفت
رسیدی بهر گه از [illegible] / بشارت بهاشم بحکم خدا

از او بیان شنیده ندای فصیح / دار اشنیده ندای او [illegible]
بشارت تو را داد زیرا که زود / ز نسل تو آید مهین در وجود

ز وحی چنین تو باید ظهور / محمد رسول خدای غفور
در آن [illegible] بهتر همه در وجود / نبوت [illegible] پروردگار رحمن

حبیب خدا خاتم انبیا

عهد گرفتن عبد مناف از هاشم در خصوص نور محمدی

جوان مروت [illegible] / [illegible] که عبد مناف
از آن [illegible] / ز هاشم [illegible]
برای بیان نور [illegible] عهد / بهاشم بگفتم چو [illegible] عهد
ابود او [illegible] / که جوهر [illegible]
بگیرد بجا [illegible] از نور را / بیاید [illegible] نور را
ز آنکه [illegible] / چه عهد [illegible] هاشم [illegible]
از او [illegible] / نفوس [illegible]
نفس [illegible] / نگهدار [illegible]
حکم شد [illegible] عبد مناف / شریف [illegible]

ذکر امیر هاشم در حرم و رسیدن از برای او عهد نذر ولیمه و بیان محترم و مشهور شدن از جود او در اطراف عالم

شد آن قبله [illegible] قریش / امیر [illegible] حیش
شد از لطف [illegible] / اگر [illegible]
از او [illegible] / بر [illegible]
نمود از کرم [illegible] / پریشان [illegible]
ز هر صاحب [illegible] خدا / دگر [illegible]
هم از خود [illegible] / [illegible] باد
ز کار [illegible] / [illegible]
به هرگاه [illegible] / [illegible]
ز زرق [illegible] / [illegible]
نمودند [illegible] / [illegible]
بهر جا [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
دگر [illegible] / [illegible]
ز دوزخ [illegible] / [illegible]
به هر [illegible] / [illegible]
دگر [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

هزاران کرم صاحب کعبه شد / پسندیده صاحب کوکب شد
حاجت بخواه محتاج را / بهر حاجتی شد از کرم حاج را

برآورد هر گنج [illegible] / برای همه زوار شیر [illegible]
فرستاده رسید با شکوه / منادی باطراف کشور و کوه

[illegible] مردم بر [illegible] / نماید نزدیک که مقام
رسیدی به یکجا سر سرگروه / بکام شرفش [illegible]

[illegible] مانده تمام / شریف حرم [illegible]
جدا شادی خطبه [illegible] فصیح / نمودند [illegible] مردم صریح

[illegible] / [illegible] خدا
شما [illegible] لطف پروردگار / [illegible]

[illegible] مهمان / [illegible]
برای زیارت [illegible] / [illegible]

[illegible] مهمان حق / [illegible] حق
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
شما [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
شما از [illegible] خدمت [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] حضور
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] عمیق
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] حاج را / [illegible] حاج را

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / برای [illegible] عظیم
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] مقام
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] رسید

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] تمام / [illegible] تمام
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / فروغ رخ [illegible] انجناب
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] و کمال و کرم
[illegible] / [illegible] خاتم انبیا

وز شهد نشانی های مشتری
بر بزم [illegible] ز مجلس
زهره [illegible] حسن [illegible]
کرده [illegible] زر
کرده [illegible] رهنما
بر شور [illegible] خود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

گر زانکه نشانه چو من [illegible]
ز هاشم [illegible]
در عقد برج [illegible]
زهره [illegible] بر ارز
گر کرد و [illegible] خدا که خدا
بر آن ماه [illegible] چون [illegible]
[illegible]
[illegible]
بار آورد نور [illegible]

گر زانکه ز زهره ظاهر شود آفتاب
وا [illegible]
غرض [illegible]
[illegible]
با [illegible]
از آن [illegible] لطیف
رقم [illegible]
[illegible] از آن پرده ها
تا [illegible] خدا [illegible]

برآید ز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مقام
[illegible]

خواب دیدن هاشم و خواستگاری [illegible]

[illegible]

[illegible]

استقبال اهل مدینه و پرسیدن از نسب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خرید آن زمان قسم متاع — ز بهر از قوم بنی قینقاع
بیایید اکنون به منزل فرود — مکن ترک شاید که ما را ز جود
شما را ز جنس و خدمت کنیم — شما را همه کرامت کنیم
شما راست از هر طرف [illegible] — اطاعت نمائیم مانند وار
بگشته چو باز از آن دم سراغ — کند نیم روشن کند چون چراغ
چراغ فروزان [illegible] ام — [illegible] بخشش [illegible] صبح از ظلام
ازین وصف چون دید آن [illegible] — [illegible] از [illegible] پر
که پر از این منصبت [illegible] — شود پایه عزت ما بلند
بگو خواهش ما ز تو — به نیز حاصل شد این آرزو
بیا از او نیز خواهیم رفت — ز خنده [illegible] خواهیم رفت
به منزل خویشتن شد روان — ز دنبال او آن [illegible] روان
برابر شان از [illegible] کردند باز — به انواع [illegible] اهتمام ساز
ز روس [illegible] بزرگان انعام — نمودند در مجلس از خوان طعام
ز هر سو گرده مردم نگاه — [illegible] با [illegible] شنید و ما
ولی علمان گروه یهود — [illegible] ز جوهر [illegible] رسیل

پس از استراحت شما را روان — که چینه منزل او [illegible]
جا از تو قفت [illegible] — که [illegible] استر [illegible]
دگر از [illegible] ز قفاع — بیا از قوم بنی قینقاع
بگو [illegible] اکنون درین انجمن — که میخواهد از خطبه [illegible]
[illegible] صاحب [illegible] طالع او — که رویش چو خورشید [illegible]
[illegible] هاشم [illegible] — مرو [illegible] عبد مناف
[illegible] دیده کرده [illegible] — دگر گفت [illegible] آل عبد مناف
نمودیم [illegible] بلندی [illegible] — [illegible] برج [illegible]
دلی داده ام [illegible] قرار — درین کار از [illegible] اختیار
به منزل بیائید تا [illegible] — پس از استراحت [illegible]
نشسته در منزل [illegible] — [illegible] باشد [illegible] روا
[illegible] کرده [illegible] — ز [illegible] مجلس [illegible]
[illegible] حرف [illegible] — ز [illegible] غیر [illegible]

از مشاهده نور جبین هاشم و دریافتن علماء یهود در حال خود
و معتقد [illegible] آن گوید

گزان قدر موسی [illegible] منقبت — ازین دوده [illegible] قدر یهود
زهر [illegible] رسول انام — فلک [illegible] ماه کرده
[illegible] این نور نور نبی است — علامات او [illegible]
ازین دوده پر نور [illegible] — فلک [illegible] او [illegible]
چه تورات [illegible] او راست — رسیده [illegible]
از ایشان همه [illegible] دل — از [illegible] ماه مانند چون [illegible]
یهود [illegible] دیدند از خوان طعام — همه تا روشن [illegible] پاره شد
چه بر رو داده در عالم [illegible] — گز آنجا رسیده [illegible] کام
ازین نور [illegible] قدر یهود — نمودند از [illegible]
رسول از پروردگار جهان — [illegible] ازین [illegible]

[illegible] ثنا [illegible] — [illegible] که [illegible]
فروزان [illegible] — [illegible] قوم یهود
ز سینه دل [illegible] — [illegible] بر پا [illegible]
[illegible] جلال [illegible] — نفرق [illegible]
نمانید [illegible] — شود [illegible] تمام عیان

به تورات یک [illegible] — در هر [illegible] آن [illegible]
ز دیدار [illegible] — با حوال [illegible] نزد زار
در [illegible] نور رسول انام — [illegible] انجام
در [illegible] طالع [illegible]

رفتن هاشم با [illegible] خود به بازار بنی قینقاع
و [illegible] آن

شود [illegible] — برآورده [illegible]
چو [illegible] افقی — [illegible] هم [illegible]
در [illegible] — [illegible] خود [illegible] کرده
نهادند [illegible] — [illegible] ز [illegible] جام
نشستند [illegible] — چه [illegible] عالم
روان [illegible] — [illegible] ماه و ستاره روان
چو [illegible] روان — ز [illegible] و [illegible]
[illegible] — به بازار [illegible] با هم روان
[illegible] متاع — [illegible] قوم بنی قینقاع
[illegible] فروش — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — به بازار [illegible] قفاع
[illegible] — [illegible] نظر
[illegible] — [illegible] نور
دل [illegible] داد — [illegible]
برآورده مانند [illegible] صدا — [illegible] جدا
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

یهودان [illegible] خود — به حرمت [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
قراری [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — بیا از قوم بنی قینقاع
دگر از یهودان [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] گروه — [illegible]
[illegible] — [illegible] کرم
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
نباشد [illegible] — [illegible]

[illegible]

خیمه زدن هاشم در بازار و خبر شدن بدوان و دیوان گروه شیطان در خروج هاشم و سلمی و شرح آن

[illegible]

شرح پیغام سلمی پیش هاشم ... استغاثه ... روز دیگر بزم ... هاشم ... شیطان لعین

و تعیین ... سلمی

[illegible]

برادر خدا صاحب ... تسیم ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

بگفتند کاین رفت [illegible]
بگفتش حکیم عراق چو شد
[illegible] مزاج [illegible]
غرض گشته شد العین [illegible]
چو بشنود [illegible] گریزان [illegible]
[illegible] ایشان بر [illegible] شود
[illegible] بیوده [illegible] قهر
[illegible] مطلب [illegible]
[illegible] خود برای [illegible]
چو بشنید خود هم در آن [illegible]
[illegible] ستادن [illegible] دست [illegible]
گریزان چو [illegible]
اگر خود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] این قوم [illegible]
[illegible] هاشم [illegible] سرفراز
[illegible] هاشم [illegible] گشت
[illegible]
[illegible]
[illegible]

چو شد آن [illegible]
[illegible]
[illegible]
روان گشت [illegible] بیوده
[illegible] زمین [illegible]
روان از [illegible]
[illegible] داده [illegible]
شده [illegible] روان
[illegible]
[illegible]
[illegible] گریز
[illegible]
[illegible] را [illegible]
[illegible] مقام [illegible]
مراد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بازگشت
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] راه [illegible]
[illegible] برادر [illegible]
رسیدند آن [illegible]
[illegible] زمین [illegible] لعل
[illegible]
رسیده [illegible]
[illegible]
[illegible] از بیوده
وزان [illegible] روز
سوی مطلب [illegible] خطاب
[illegible] قریش
[illegible] مطلب
[illegible] بیوده
[illegible]
[illegible]
[illegible] عبد مناف
[illegible] نمود
[illegible] هاشم [illegible]

گریزان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بعل
[illegible]
[illegible] برون
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
روان [illegible] مضطرب
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیوده
[illegible]
[illegible] نمود
[illegible]

در شرح [illegible] هاشم [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] مطلب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عبد مناف
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] هاشم [illegible]
[illegible]
[illegible] سلام
[illegible] تمام
[illegible] هاشم [illegible] تمام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

حال [illegible] هاشم [illegible] مطلب [illegible] هاشم [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] سلام
[illegible] سلام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] تمام

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بهشت که کام ز فیض شود انجاب
چه بود که او را بادم سپرد
همه بزرگان ار آب بین
نگهدار رسم امانت بجا
اگر غا چاره فرزند او سپرده
که او را بداند چو جان عزیز
که او راست دختر که در کمین
اگر بگذرم من ز راز این عقده
تو رزی تو در حق او کو تقی
نماید روانش بسوی حرم
حرم رهبر باخود ز غربت
هم و کف بسلمی در آنجا بیان
چو از گفتگو آرام بر ساغ
زو رکار حق بنمایم سؤال
بار دو فرقت مرا استقلال
بزرگ اصحاب خود انجاب
که اوست او خوبیان ناز
بها چاره بسکه دراین طلق
بر سر اجل هست پرسش سواد
نمبر که او بستان چاره کار
کرم بنمایم ز بیرون شعر
نماید با یکدیگر اتفاق
گزان راه کرده بد خود بیسل
نماید گر کان ملو از رشته
همین مطلب کو برادرم است

ز عهد و ز جان کسلی خطاب
خدا را نگهدار و اکرم سپرد
ازان نور بر ذو نور مبین
بهر حال او را حمایت نما
رسانی بچشم تو نور حضور
کرامی تر از دیدهٔ خویش نیز
حضور جمال دیده را نیز رزمین
ز روز ... خبر
بوقت ... که از ...
عزیز ... کرم
درون ... نعمت ...
... درمیان
رسید ... کشته داغ
و ... وصال
... دیده ...
جهان ... دیده ... جان
... راه ... وار
... کار ...
... نظم ...
ز اجداد ... اغ
... خانه ... خلیل
... نیز ...
بهر حال ... برادر است

برو گفت ... کاست
زادم ... ازدواج
چه او را ...
نگهبان او ... از جان و دل
... وفا
توانا ... نهان
... اوست ... بستی
تو ... حفظ ...
بمیدان ... دواد
... کرده ...
ره ... کرد ...
بجان ... قبول
... پاره شد
بهیچ ... بجان ...
پس ... هاشم ...
ز ... روی ...
بود ... جان
کاینکه ... آید ...
... ز خون ...
بیاید ... قوم ...
شمار ... تمام
گرد ... سال
شمار ... دولت ...
... جهان
بود ... جانشین

سپردم ز راه ... شو
... نمود
... پرورد کار
که او ... گل
... ماه
نهانی ... پنهان
از ... بار دوشی
... او
ز ... آب
... قوم ...
از ... خوش ...
... اول
روم ... شد
رسانم ... من
تو ... م
وصیت ... شاه
از ... روان
... راه ...
... زمین
... من
... انجام
... ایشان
... است
... ان
... امی

بر رفیه ... شیر
... آن ...
... مقام
بحق ... مقام
... اوست
... او
... عهد ...
... شده
... ان
... که
... ساز
... م
... بدید
... گفت
... روان
... بجاب
... نیاد
... کرد
... را
... مقدم
... کرم
... جان
... نور

خلافش ...
سپاه ...
کو ... هم
و ... شنید
... احترام
... صدف
... او
... کرد
... آشفته ...
... جان
... ساز
... باز
... او ...
... دراز
... رفت
... جانب
... قاب
... نر
... رار
... قوم
... آن ...

نماید تعظیم و تکریم او
... هزار
... فرمان او
... ورای
... بزرگی
... ...
... زنگ
... کمین
... نفاق
... ...
... غلام
... باز
... او برد

رسیدن هاشم بشام و چهار شدن ان بیکنام و نامه نوشتن بسلمی و نامه دیگر به مکه نوشتن

... ...
... بین
... برادر
... گل
... ...
... ...
... زنجیر
... ...
... عم
... ...
... ...

متاعی ... دوری از دو سبع روی
... تاج
... کمر
... قرین
... اتمام
... انتظار
... حرم
... سر ...
... فاف
... کمر
... شام
... روز
... حجت
... تمام
... قرم
... حتم
... ...
... شاه
... فروش
... ان
... شد
... انجمن
... هم
... نظر
... ...

سرِ وقت المشکر ارتحال
بباید نهد زود پا در رکاب
پس از قطع امید خود از حیات
بنام خدا و ندی قدیم
تو هستی که فرمان مولای او
بر آمید این نامه را بعد از آن
بمیر و ذلیل و بمیر و عزیز
بحکم خدای زمین و زمان
نامه و تقسیم ای بسر
دگران عزیزی که دور از شماست
چه دارید در پس او هوش خود
با و داد دیگر ز من هم سلام
نگشته چون از احوال گفتگو
نگشته ز قرب تو حال تو سیر
مراد از نظر تیره شد این جهان
چه منوشته پیچیدای نامه را
عقل آن خورد الکشت انجاب
کجو آمید و پای مرگ دراز
مهر حبیب خدا را جهان
از آن لطف حق عقل و هوش
بر آن مرغ روحش پرید از قفس
ز ارض و سما شد قرار و مدار
نشد حرف افزون بر و دل
نماند کسی در جهان خراب
بهر ناکشته شد از زودار غنا

آنکه

رسیده که از زیست اوور ملال
که او در امیر را بر و باشتاب
طلب کرد هم کاغذ و هم دوات
کریم و رحیم و علیم و حکیم
با و آمد از کشتن جان او
نوشتم که جانی نبود از تن روان
بر دن نیاز شد لحد را اگر زیر
ز دنیا شدم سوی عقبی رواق
نگیرد دیگر کم یکی پیشتر
که با دوست نوری که نور شماست
مسازید او را فراموش خود
رسانید با عزت و احترام
که پیش سلام از من با او
اجل رانشدم دستگیر و اسیر
شدم از دل و جان ز مردم جهان
سنتم و از سیاهی سر خود را
که با ز هم بر بید انشستن مجو آب
نمود به بالا نظر کرد باز
نجی بهمان ختم پیغمبران
به آن جز اینکه کرد و خوش
بکلید از جنبت شد از نفس
رخ مهر چرخ شام غم گشت تار
اگر شد کافر مرگ از شرق تا یال
گشید آن نقش مستی برآب
با بر الکس الصبر جبان

ستاده و زمین هست با اسب هول
با عادل اقدام او تکیه کرد
بر بستند او انسید محترم
همین نامه منوشت عبد دلیل
بجا لیستاد و از رفتند راه
بر آمید ای آل عبد مناف
مرا گشت عمر زندگانی تمام
فرستادم احوال خود را تمام
سفارش نمودم شما را تمام
بود عزت فخر آل نزار
نمائید از عزت و احترام
نمائید چون سوی سلطان کوز
که نامه نوشته ببو آگاه
زدید ار فرزند خود بهره‌مند
زحق بر شما باد از سلام
مهر بر نهاد نقش نگین
چه بر زد عجز پرتو مهر و ماه
گفت از رسول خدا پهلوان
نجی بحال جان جانانم
با شیخ از انجمن کمال
پس از مرگ آن مرد عالی مقام
رسید در جهانی روز محرم
جهانیت منزلگه کاروان
مزار و شیوت و مزار و قرار
پس از غسل و تکفین و تجهیز او

سواری بحجر او خود به بدل
به بیابان رفتند برنج و درد
نوشت از برای توسط تسیم
چو هستی که بشنید با حکم جلیل
بدان نامه شاد جاوداد رود
که در مرگ کس نیازمند شد
برای نامه سوی شه شد سلام
درین وقت روز ای امام شام
رسانید حق را بحق مقام
بکلید از او عجز او هنر ار
رسانید حق را بحق مقام
رسانید از من سلام دیگر
که دور از تو کردید محترم سپاه
نگر دیدیم و اقدام بهر بند
داد و جهش بروز قیام
که هر چه مرگشت عمر آخرین
بفشاد از مشت در خوابگاه
بود و وقت داد از من جا یابستان
کرد نو از مستان از من جا بگاه
نموده ز تلقین کرد بود بال
عیان گشت روز قیامت شام
گر آن مرگ آن مرد دانش کام
شود کار روان خود از آنجا روان
بود نقش از سبب که استوار
نمود نوای قوم ثعلبه او

سپهر تند ورش شام و رنجاک
سوی کوه بخشش نگر نرد و ان
بشیون صدا شد از ابنای بلند
سراسیمه از خانها مرد و زن
خبر چون بخوبان آل رسید
بر آوردن فریاد و یا شاه
ز سلمی نهر نه پدر داد خود
تو گفتی که روز قیامت شام
ز مرگ تو ای باب محترم
مرا گشت این زندگی تلخ کام
که باشد مرا در در یتیم
ز بلکه سلمی کشید از غلاف
نهاد دست را بر این تار و نوار
بر او گفت اکنون زینت مردم
که بر بعد شد من و الفکار
بجانم پس از مرگ او سخت طاق
نگردد غمم ماتم او تمام
روان از مدینه شد آن کاروان
خبر دار گشتند اهل حرم
زمانی که در مکه بود بانگ
پریشان نمودند موهای خود
ز شور و فغان و خروش و خروش
همه کرد و کعبه لباس سیاه
بر بزم عیان گشت روز تنور
رسیده نمود و دید نور خدا

ازو دیده شام شد تا نان
ز ان خاک رفتند آنگاه از آن
صدا گشت از سماء برین
دو دیده او خون برخ نیل
ز ولی آل سلمی که جانی وداع رسید
که جهانم رسید از آتش بوده
که هر زمان رسید فریاد خود
برو پیر شب رسید نموده قیام
بر دخت دوم دامن حلی و حرم
رسید که در مرگ تو رو شام
بنزد تو آن جانی نزد در تیم
بر آن تیغ باشد از شر یفت
ببینند از مردم روزگار
همیشه اولاد و از من سلام
بجانم بسوز حکمه استوار
بود در کنار عمر از آن روی فراق
نشستند ز پیمبر اره شام
نوی که مگر نادیده خیر شان

رسیده خبر موت هاشم با اسلمی سپهدار حرام دعوا داری
رسیده خبر موت هاشم با اسلمی پیر حرام دعوا داری
اقوام بر ای هاشم وشیره ها

ز نافذ خبر جستند دهای خود
ولی خاک کاه ز ماتم بپوش
همه گرد فتاده و با شاه
نهادن از نظر گشته بر پیچیدهٔ زهور
رسیده بکعبه ز شام غرا

از آن ارزه تاج اهل حرم
بمهر سب رسیده در عرض راه
ز آن ماتم شود وحشت فزا
شنیدند و گشتند اگر زار
بود مرگشت از دیده خون جگر
نمودند خویشان سلمی تب ام
بمهرب ز دوران ماتم فلک
بانگ سلمی در آن تعزیه
علویه مر گشت از شهر غرا
همان در بر نور اهل حرم
تیمی به سعی رفته نمودند و
گشته او بجان او در قلم
ز اموال خود آن توان را بود
ز من مطلب را نمود و سلام
پسرانم برکت او ز من شد مر شام
شد از ولایت دره استوار
بجز شکر بجوان آن با غدار
چه حال از بغداد جان با هاشم تمام
گر فستند مردان از آن کلاه
تو گفتگو نافذ بیمار گشت
بجانم تفسند رکنی مقام
تپ شو نشی جهاد بردیشت گرو
مقیمت نکوده در بهجا

٣٤

سر بر شد آن خاک کان کرم
نمودند فریاد و ای شاه
رسیده مدینه بر شهر غرا
فتاده نمودند خاک غم جوانان زار
فرو ریخت خاک مدینه بسر
ز سوز دل و جان همه قیام
بپا گشته بر وی نع او دهای فلک
بیان کرد با نوحه این هر شب
جهان تنگ شد زنوال وحشت فزا
که داد این نجران کالی کرم
ز عالم بر او بر همی ارزه
نمود از دم تیغ با جدا علم
مروت علم شد تنگ زاد
رسیده بگو از من او را پیام
بگرد سر آن عالم حرام
مرا این شیوهٔ مردم چشم زار
بیاید مرا مجلس در کنار
نگر رسیده از راه شام
در خواهش کردید شمع حرم
گریبان طاقت نمود چاک
نمودند زاری کشیدند آه
رسید از غم آل عبد مناف
همراه بر خویش عتر و حرام
نمودند و ما بلکه کرده
در آن انجمن که جوشید

برگُهر هوادارش ای خلیل — شده هادی کوی [illegible] سبیل
رُخش سرخ شد دیده اهل بیت — چه گوهر [illegible] که [illegible] زینت
کنون [illegible] آن نامه را زار زار — در آن تعزیت خوانده ای نزار
[illegible] که کتاب [illegible] — نگار رفت [illegible] آفتاب
بسی آن نامه را شه بکام — بفرمان الله حق [illegible]
نمودند او را شریف حرم — بدادند او را [illegible] علم
کمان ذبح و قمیص خلیل — دگر خاتم [illegible] شیخ جلیل
بدست شریف حرم مطلب — سپردند [illegible]
[illegible] غسان

در بیان ولادت حضرت و قران شب الحمل [illegible] احوالات مادر او گوید

بجا [illegible] کرامت گروه — زنان [illegible] در صدف
که مانند [illegible] شرف — مشکل کشا [illegible]
بود [illegible] که خون شد [illegible] — که در [illegible] داود [illegible]
[illegible] دور را — سراج [illegible]
برغم مخالف [illegible] نواز — جدا گشته بود [illegible]
چو شد [illegible] نامدار — رخ [illegible] مطلع آفتاب
شده از فروغ رخ آن جناب — برآمد [illegible] تاب
رسیده [illegible] آفتاب — چو شد [illegible] حمل [illegible]
[illegible] به تقدیر پروردگار — که در وقت حمل [illegible] کرده جدا
[illegible] نوا — [illegible] از دیده خلق [illegible]
[illegible] — جهان را [illegible]
چو [illegible] آن ولادت رسید — نبوت [illegible] عجب
[illegible] صدای [illegible] شنید — شد آن [illegible] روشن [illegible]
بیاد [illegible] پرده [illegible] روز [illegible] — [illegible] ز غیب [illegible] پدید
[illegible] عالم نور ناگاه دید — شد آن [illegible] مردم [illegible] نهان
[illegible] ز دیده مردمان

شده [illegible] — ز [illegible] پرورده [illegible]
جهان [illegible] — [illegible]
ز مصباح [illegible] — [illegible] زمانه [illegible]
قرار گفت [illegible] روز [illegible] تمام — [illegible]
نمودند [illegible] تمام — [illegible]
سقایت [illegible] زمزم [illegible] — تمام [illegible]
دگر از کرامات [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
— [illegible] بیان
— [illegible]
ازان [illegible] — بیا [illegible]
گره از زبان [illegible] — [illegible]
قوی ساز طبع مرا زین درود — [illegible]
بیا گوش [illegible] — [illegible]
بد و گشته از قدرت [illegible] — [illegible]
[illegible] تحقیق — [illegible]
غرض [illegible] بود — [illegible]
بدید از [illegible] — [illegible]
برآمد [illegible] ثمین — [illegible] زمین
نهادی [illegible] از دیده ها — [illegible]
[illegible] یار — [illegible]
[illegible] رفت [illegible] — [illegible]
ز احوال خود [illegible] خبر — [illegible]
بر او پرده [illegible] — [illegible]
شد آن [illegible] — شد آن [illegible] عجب

[illegible]

که [illegible] — نمودی [illegible] از دیده مردمان
شد آن پرده از نور مانند طور — در آن [illegible] طور
بنور جمال رسالت مآب — ز رخسار [illegible] آفتاب
چو شد زاده [illegible] — [illegible]
[illegible] از آن چند [illegible] — ز [illegible]
چو شب [illegible] بود [illegible] — شد آن نام [illegible] الحمل نام
ز [illegible] — [illegible]
تمامی که بودند [illegible] — نمودند [illegible]
ز [illegible] — [illegible]
غرض [illegible] — نمودند از حال [illegible] احوال او
از آن حال [illegible] تمام — [illegible] بکام
[illegible] — چه [illegible]
ستایش نمودند [illegible] — نمودند [illegible]
چه بگذشت از آن ولادت [illegible] — [illegible]
[illegible] بود [illegible] — [illegible]
از آن [illegible] رسول — [illegible]

رسیدن آن حضرت بهفت سالگی به یثرب و رسیدن [illegible] و خبر شدن از حال [illegible] و مادر و پدر او

[illegible] — [illegible]
برآمد چو [illegible] خورشید [illegible] — [illegible]
چو از عمر [illegible] بگذشت [illegible] سال — [illegible]
[illegible] زمین — که [illegible] زمین [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — نمودی [illegible] زمین
[illegible] — از [illegible]
[illegible] — [illegible] گذر

غرض [illegible] آفتاب — ز [illegible] عجاب
[illegible] — [illegible] شرف
در [illegible] — [illegible]
چه [illegible] — [illegible]
[illegible] — از [illegible] زمین [illegible]
چو شد زاده [illegible] — [illegible]
چه بگذشت [illegible] — [illegible]
چو شد [illegible] — [illegible]
که او [illegible] روی داد — که [illegible] نژاد
[illegible] — [illegible]
ز [illegible] تحقیق این گفتگو — [illegible]
نمودند [illegible] — [illegible] تهنیت
بیاید [illegible] او — تعجب نمودند از حال او
ز راه [illegible] — جهان [illegible] بود
درین باب [illegible] — چه [illegible]
خبر [illegible] — برآمد [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] عجب
[illegible] — که بودند [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] نور

شده کو چو حرفی خطا نقطه عقد / رسیده باو و افتاب بهار
دیگر انکو هنر پیشه شد راست / نیایان از او روز چوگان
بهار زیست انکو کان با مهی / در بهار است از روی ان فرزی
پسر کرد عیشه عثمان گشت / چنین هم یکی از رسید استاد
برو گفت با شد ای مسکینی / کرامی میوه او را بود از درخت
سعادت بود بهر انکه شیر یار / که با شد درین شهر شیر یار
بیاری چرا گاه را بود روی / ولیک از قضا گرد این گفتگوی
در فرزندها تا تسم زرزم / بهنگام کرده از غربت سر حرم
مرا بس بود از شرف عز و شان / که دارم ز اولاد غالب نشان
منم شمع پروانه از اسپرم / منم زاده جود و فخر از کرم
منم سرو گلزار آل لوی / چراغ شبستان خیر قصی
شد انکه حیران از ان گفتگو / سوی شیبة الحمد اورد روی
بدو گفت جانا ترا چیست نام / رسد بوی خیرم ز تو بر مشام
بهر انکه مرد و کرد ان تاب / بدو گفت ای مرد فرخ سحاب
منم شیبه هاشم سینه صاف / تو را دوده هم عبد مناف
چو زین مرد اکرام فرخ حرم / نیاید که اجلس سر حرم
بود شد اقوام با فرخ حسب / مرا هم بگو خود زال سلف
منم هر از زمره خیر خلیم / درین شهر غربت چو یتیم
منم در گفت حال خود / تو هم ایعرب باز گو حال خود
رسید بوی کعبه بر ان باغ / ز مکه چو تو اولاد سراغ
شد انکه حیران از ان گفتگوی / ز تفتیش احوال ان جستجوی
بدو گفت ای از بنی حارثم / ز مکه یا میرزا برین سیم
روانه بر شیر زیشم از دیار / چو مطلب خواهش بانشر یار
نخجد الحرم و نشد نصیب / درو دیدم جمال تو ای خوب عجب
به پی گفت چون شنو شد ال عجب / صحیح چه سنت غیر ال رسمی
برو سوی اولاد عبد مناف / او دیگر سلام مرا بعد ازین
بکو از برای شبها با التمام / بخر داده ظفر مسیحی بیام
ادا ماند و ... غریب / شده از عقار حرم بی نصیب
بهر دو ... خوبان جهان کرده اند / ازان روی که ترک و فاکرده اند
لب دار و ای تنهای این آرزو / در این شاه خود بود مرغ سوی
چنان ان بعدی بر ده ازردی است / در آن بار خبرت دلش ... ست
بهر کو دیده امد گشته رف / بگو بهر ایای عبد مناف
فراموش کرده بسیار زود / همراه دو همت ... نمود
فراموش کرده فرزند او / ازان رو نباشید در بند او
چو ان نسل اخیار کی خوشنید / نخستان شنیده نخاشنید
نخجای شرکوش خود در / رسیده از کوش دیگر بدر
نکرده بر عهد ایشان وفا / نمود دیر بر زنده او حیف
چو از مکه اید بهر ... سیم / تمم شنا شنود این سیم
بهر کس ... خود را بحسب / دل او ... ز ندبال او
کرو یا با ... او کرده با شید رو / و ابتسه زانجوان آرزو
از انجر فسانه عارض اراد / ز دیده بر گشت دل از شاد
زیغ ظفر از کس ... / سوی کعبه بر گشت باان نوید
خبر شد اولاد عبد مناف / رسیده ز غم ... دارد ...
به جسم ترخوشش یعد از ... / انجا کرد از دیده خود بیام
بگفت از ... / دو اشتید ... یاف
چراغ خوشت خود ... / بهرام دل خود به فتاده اید
چراغ بهر ... / بزم ... تو حسن
جدا کرده از دیده خویش نور / چه ... بکو بر
نگاری ... / بر اورد کو باشد ... نشانی
نشان منم بر تو بجز نوشش را / بیدان بر افت ال زنیش را

ادیم

زوفیست بر بردم فرو ساز / کنون دیده خویش سازند باز
که ازره جفو ... باید بیت / هلاک باز قرب خویش ...
معطف شد ایر ... پرنجای / چرا شد تو رحال خود باز کو
بیک طفل کر دم از کو پر نظار / بگفته مر شد بر شیر بستکراد
کرو بود در پیش اوج بسما / فرو زنده چرخ کو بهر پ
ولی دیده روشنم تیره شد / ز دیدار او چشم فرخ بیشد
منور شد از روی رنگین او / بیک گشت از نور نیکین او
چمال از رویش چو چرخ کهکشان / غرض بهر از ان غافل با فروشان
ز احوال انکو ز شب چراغ / بحیرت بکردم مر از روی ... اغ
کنا بد بکردار و پرحتاب / بهر انکه گفت از نوران افتاب
ستا دم بکجا ... سای او / مرا گفت طفلی بر زنیای او
بود ز او ده ما سینه صاف / و ران ده ال عبد مناف
جهانی را بود ... با او / بدادم ازان ... با او
بخبر داد و بر شهر این بیام / شما را زاید الو سلام
کرده بار ... / چه ها با نام شد ...
نمود از ز زمرم و ز حطیم / مرا ورا مانده در ... مقیم
مرا در ... / که ای جان ... خبر ... عرب
برای چه کرده ... / مرا در از قوم خویش تیار
ز انجانب شد ... / ... از ... دور
با او ... از چشم تر / کر از مکه بازی نیاید کوز
کرامی با بوی عزیزان ... / مرا ... عزیزان ... دهی
دو ... نیاید بوم کز از / خبر ... این پرتیار
روا داشته چه ... / ... حارث ...
با ان مرده ... / عطف ... وعد عبد مناف
کزین حال ... / که ... قدر کرده ...
دیگر زیر ... / زرخیز زخش ...
بغی حارثه گفت با ان گروه / ... سر ... شکوه
ز تعزیتف ... / در ... ...
سر ... تو منزل / ... جواب
ز ... خود ... / کاه ... اباجن
بودم ... / تقول ... جلال
صفوه که ... / بر و ... از روی ان افتاب

رفتن مطلب از مکه به مدینه به طلب شیبة الحمد و شرح او گوید

کز ... ز میدان ... / بهار ... ماند ...
دل مطلب ... / ... باد ... پدر
روز ... / شب ... ماند ... دل
بیک ... چو ... / چو خورشید بر ... کوه ...
روان ... / روان ... برادر ... با
چه اید ... شهر مدینه زراه / بنیکی رسید ... طفلی چو ماه
منور ... در ... چشم بهر / و از روی ... زر ... خی
مزینه ... / در او کرده نور ... ظهور
ولی ... سیاه ... / ... طفل ... کوکان
نور ... ان ... / ... ... روی ... افتاب
... ... خورشید ... / ... کرد ... ...
کنکور ... بیدان بازی که / دل ... کرد بر ... کان ...
بر ... ماند تیر ... / ... ...
بازیچه با کودکان ... / زشاد چنان کرده ...
... بزرگی بود ... / ... شیبة الحمد ... ... شیم
بودی ... در ... / کم ... ماند ... پرواز
... پایه ... / با قبال ... ...

٢٦

چو بشنید از [illegible] نخجیر
بدو گفت ای نور عالم عجم
بیاموختی از دل [illegible] سخن
بدو گفت [illegible] کردم گمان
[illegible] بدانی که [illegible] کیستی
[illegible] پدر [illegible] سر [illegible] چراغ
بدو مطلب گفت آری منم
[illegible] دگر مطلب چو جان
دگر گفت [illegible] استم
[illegible] غمهای [illegible]
سوی [illegible] خود [illegible]
[illegible] مادرم راز مطلب [illegible]
ازین جا برت اگر شود مادرم
نماید بکار زیان اتفاق
ازینجا که مطلب [illegible] سوار
شود مادر از حالتش با خبر
با ایشان [illegible] گشتند
بر مطلب [illegible] عم
[illegible] مطلب ناقه را [illegible]
[illegible] کوه [illegible] جهود
[illegible] بدا و را پدر
[illegible] آمد برون [illegible]
[illegible] داد [illegible] خویش
گرفت [illegible]
بدو گفت ای [illegible] جهود

بحیرت فرو ماند از [illegible] تن
بیارد [illegible] گرم
بیارام [illegible] آتش بزن
که [illegible] اعمام [illegible] جوان
[illegible] زین [illegible]
[illegible] چراغ
تو [illegible]
[illegible] زجسم [illegible]
مبادا [illegible] رنج و غم
رسانم [illegible] تو
[illegible] سوی [illegible]
[illegible] ازان [illegible]

ازان بر چو دریا فرو رفته بیش
بیاری [illegible] گار
پس [illegible] مانند [illegible] روان
ازان روز سوی تو [illegible] شدم
[illegible] تیغ
[illegible] ازان [illegible]
جهان [illegible] شده
سرآمد [illegible] زار
اگر میل داری [illegible]
برم [illegible]
بدو گفت [illegible] گرم
[illegible] ما را [illegible] قطع

سوار شدن مطلب [illegible] و
و بردن او و مطلع شدن جهودان [illegible]

بیاورد [illegible] کنار
سوی [illegible] روان
روان سوی خویشان قوم [illegible]
نمایند [illegible] اتفاق
[illegible] کنند
[illegible] جهان [illegible]
[illegible] غم
[illegible] بماه و خورشید [illegible]
[illegible] جو مرغ [illegible]
چو عقرب [illegible]
یکی طفل را [illegible] نام بود
[illegible] اطفال [illegible]
[illegible] بدگهر
[illegible] باز کرد
[illegible] زاد و بر
[illegible] از سر او [illegible]
[illegible] خورشید
[illegible] تیر [illegible]
اجل [illegible]
[illegible] برزوی [illegible]

روان شد [illegible] جیش
[illegible] گشته تار
[illegible] روان
[illegible] شدم
[illegible] مطلب [illegible]
[illegible] روز [illegible]
میان [illegible] شده
[illegible] کار
[illegible] خود خبر
[illegible]
مرا [illegible] سوی [illegible]
نمایند [illegible]
[illegible] حرم
[illegible] فراق
بدو گفت [illegible] نشان
[illegible] نفاق
[illegible] قوم [illegible]
[illegible]
ز احوال [illegible] شده
[illegible] بیش
ازان داد [illegible] سال
[illegible] آغاز کرد
[illegible] خاک [illegible]
[illegible] خبر
[illegible] جهودان [illegible]

زند آتش [illegible] شده
دو خاک [illegible] را بباد
[illegible] خشم [illegible]
[illegible] گرد [illegible] مار
[illegible] عرب
ز طفلان [illegible] سال
[illegible]
عرض [illegible] شنید [illegible] جهود
[illegible]
که ای قوم [illegible] جهود
برغیرت [illegible] مطلب
[illegible] آمد برون
[illegible]
برآمد [illegible] مصطفی
نماید [illegible]
[illegible] کشید
بود [illegible]
پس [illegible] کار
[illegible] سلاح و خنجر
[illegible] مطلب [illegible] را
نماید از [illegible] هزار
کمر [illegible] جهود [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible] مطلب
رسید [illegible] راه

کند خاک [illegible]
[illegible] شد
ز خون [illegible] گرد
[illegible] گرد [illegible]
که [illegible] طفلان [illegible]
نماید [illegible] ز [illegible]
[illegible] دل خود [illegible]
[illegible] جو بود
که گرد [illegible]
بیاید [illegible] گرد
[illegible] عجب
روان [illegible]
[illegible] ما را هلاک
[illegible] خدا [illegible]
[illegible] خود [illegible]
[illegible]

کند [illegible] از آب
[illegible] کند [illegible]
[illegible] گرد [illegible]
[illegible] شد
[illegible] بود
[illegible] جهود
[illegible] کنی
[illegible] سپاه
[illegible] سینه
بیایید [illegible] تمام
سوی [illegible] سپاه
دگر مطلب [illegible]
[illegible] حرم
[illegible] سلاح
[illegible] مطلب [illegible]
[illegible] کشید

رسیدن جهودان [illegible] راه
[illegible] دل ایشان و باز [illegible] کردن

[illegible] راه
[illegible] راه
[illegible]
[illegible] اد
[illegible] راه
[illegible]
[illegible] زاده

[illegible] گرد
[illegible] را
[illegible] هزار
[illegible] تمام
[illegible]
[illegible]
[illegible] تباه

کند [illegible] خراب
[illegible] خوردی
[illegible] جگر
[illegible] شد
[illegible] بود
[illegible] فرود
[illegible] کنی
سوی [illegible] راه
[illegible] جهودان [illegible]
[illegible] تمام
[illegible] راه
[illegible] جیش
[illegible]
[illegible]
[illegible] را
[illegible]
[illegible]
[illegible] جهودان سوار
[illegible] راه
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سیاه
[illegible]
[illegible] سپاه

ز نیروی ایشان بپرواز بگذرد
[illegible]
بدو گفت کای شه درودم چه پیش
[illegible] از روشنی آفتاب
از نور تو خورشید تابان [illegible]
ببخشید این را خدای کریم
[illegible]
نیایم چو قدرت الله را
[illegible]
خداوند عالم [illegible]
رساننده روزی زندگان
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نمودند از دور [illegible]
[illegible]

بر ابریشم خود [illegible] راه دگر
[illegible]
بر ایشان [illegible] روشنی [illegible]
کجا [illegible] آفتاب
[illegible]
برای تو با شأن و قدر عظیم
[illegible]
[illegible] این راه را
[illegible]
خداوند [illegible] خداوند نور
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
رزق [illegible] گروه [illegible] بود

چو مطلب [illegible]
[illegible]
[illegible] مطلب
بدو گفت [illegible] مطلب
[illegible]
[illegible] از شما [illegible]
[illegible]
پس از ناقه [illegible]
[illegible] کردگار جهان آفرین
خداوند نوح و خداوند [illegible]
[illegible]
[illegible]
مناجات خود را [illegible]
[illegible]

[illegible] قوم راه
[illegible]
بگفته [illegible] مطلب
[illegible]
[illegible]
خداوند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
خداوند [illegible] خداوند [illegible]
[illegible]

یعنی [illegible]

[illegible]

رسیدن علی با چهار صد سوار دلیران عرب در حصن [illegible]
یهودان با مطلب و کشته شدن یهودان

[illegible]

۲۸

برون رفت بر آن یهودان گروهی
برای کارزار [illegible] گروه
[illegible]
یهودان در آن گفتگو [illegible]
گریزان شد از مطلب [illegible]
که میروی دشمن [illegible]
[illegible]

بود بر [illegible]
[illegible]

[illegible]

بسی [illegible]
[illegible]

دگر گفت [illegible]
[illegible]

که ای [illegible]
[illegible]

[illegible]

مرا که [illegible]
[illegible]

رسیدن مطلب و سپه از یثرب به زمین مکه و تفحص
احوال [illegible] سپه از مطلب گفتن که
این عبد [illegible] ام

بکعبه رسید از لمعه شعاع
بود همه او مه هاشمی
گرفته مردم ز اهل نظر
تو آورده از کجا این غلام
بگو داده از جود لطف کرم
ولی مطلب سر آن بنده بود
مبادا که آن نور چشم جهان
همه امر او عجب [illegible] شد
در آن شاه تا [illegible] شهر [illegible]
با ایشان [illegible] رسید از قضا هر بلا
مصیبت بدل شد بعیش و فرح
جهان یافت از [illegible] رستی نجات
شدی هر که بیمار از آن مردمان

در آمد به پرده ز نورش صفا
معنی فلک در نظر آدمی
ز احوال آن نور دیده خبر
در حیران او شده عالم تمام
بسی داده هم در بجایش درم
بکار آن خدمتش بود تا زنده بود
نیابد چه از فتنه دشمنان
در [illegible] آنش [illegible] شدند
هم از مطلب [illegible]
ز انبوه و محنت ز قحط و غلا
جهان گشت از [illegible] قوس قزح

ازان نور پر شد همه مقام
فرشته کجا و کجا نور حق
بیا گفت با مطلب ای [illegible]
پس مصطفی گفت [illegible]
نگفته نامش کرد [illegible]
چو آورد در مکه آن شاه [illegible]
[illegible] آگاه [illegible]
پس از آنم او [illegible]
[illegible]
بانشاه [illegible] از حق پناه
بدید [illegible]

بنالید بر خود بیت الحرام
که آن شاه را بود از این طبق
کجا رفته آنجاه [illegible]
در این بنده حضرت کردگار
ازان بنده مطلب [illegible]
نهان کرد در خوانه آن شاه را
دران نور کرده [illegible] ظهور
عیان [illegible]
[illegible] از قدر
ازان نور [illegible]
پر از [illegible] شد [illegible]
روان شد ز هر چشمه آب حیات
دم [illegible] چاه

شرح خلافت عبدالمطلب بعد از رحلت عم خود مطلب و مقدمه و چگونگی آن

فزون از شمار [illegible] حیات
پر [illegible]
[illegible] تاج
ولی [illegible]
[illegible]
[illegible] انتخاب
ولی بود باقی [illegible] دین
[illegible] پیغمبران
نکردی [illegible]
همی گفت بر دین [illegible] خلیل
یا [illegible]

عیان [illegible] نجوات
علم شد [illegible] در حرم
[illegible] زجاج
[illegible] قدم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جهان
[illegible]
بجا [illegible] خدا [illegible] خلیل
[illegible]

پس از [illegible] مطلب
[illegible]
[illegible] دین خلیل خدا
[illegible] از نور ایمان [illegible]
[illegible] دین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مال

خلافت [illegible]
[illegible] پیغمبران [illegible]
[illegible] مقتدا
ولی بود [illegible]
[illegible]
[illegible]
شده [illegible] خدا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] هلال

ازان [illegible] نعمت [illegible]
دران [illegible] مردمان
[illegible]
چو اجداد خود [illegible]
یکی از پا و دیگری جانشین
بران دین [illegible]
[illegible] حکم حق انتخاب
[illegible] غلام
[illegible]

برای خدا [illegible]
[illegible]
چنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بر آورد آب

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خلیل خدا
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] آب [illegible]
[illegible]
کتاب [illegible] مصطفی
[illegible]
[illegible] خلیل
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ذکر کندن چاه زمزم را به شرافت کردن اهل قریش و شرح مقدمات

[illegible]
[illegible] ز بهر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حرم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خلق

بلی چو رسید از ملجا و شفاعه ‌ درآمد به پرده ز نورش صفت
از آن نور هر موقف و هر مقام ‌ بجالیه بر وجه بیت الحرام
بود همه او مر هاشمی ‌ ببینی فلک در نظر آدمی
فرشته کجا و کجا نور حق ‌ که آنگاه را بود از آن طبق
گرفته مردم ز اهل نظر ‌ ز احوال آن نور دیده خبر
بگفت با مطلب ای [illegible] ‌ کجا گشته انجاه با نور [illegible]
تو آورده از کجا این غلام ‌ در حیران او دیده عالم تمام
به مصطفی بگفت کای شهریار ‌ در این بنده در حضرت کردگار
بخر بوده از جود لطف و کرم ‌ ببین داده‌ام در بهایش درم
بگفتند نامش [illegible] ‌ از آن بندهٔ مطلب در عقب
ولی مطلب هم از آن بنده بود ‌ بجای آن خادمش بودن زنده بود
همه آورده دیگر آنگاه سید ‌ نهان کرد در خوان آن [illegible] راه
مبادا که آن نور چشم جهان ‌ شیاطین چه از فتنه دشمنان
[illegible] آنگاه ز [illegible] ‌ از آن نور کرده زبانش ظهور
همه امر او در عجب داشتند ‌ همه [illegible] عیب پنداشتند
پس از امر او [illegible] ‌ عیان گشته از [illegible]
در آنگاه تا [illegible] ‌ هم از [illegible]
بود همچنان [illegible] ‌ [illegible] از قدر
باشیان رسید از قضا هر بلا ‌ ز اندوه و محنت ز قحط و غلا
باشیان چو جستند از حق پناه ‌ از آن نور آمد [illegible] ماه
مصیبت بلا بهر عیش و فرح ‌ جهان گشت روشن ز قوس قزح
بدیدند ابر کرم بر درش ‌ پر از ابر رحمت شد کوهسار

شرح خلافت عبدالمطلب بعد از رحلت عم خود مطلب
و مقدمه و چگونگی آن

جهان یافت از [illegible] نجات ‌ روان شد ز هر چشمه آب حیات
شدی هر که بیمار از آن مردمان ‌ دم سینه بودش شفا بخش جان
فزونی ز اشعار [illegible] حیات ‌ عیان از دم شه چو شد معجزات
پس از مرگ عم خود مطلب ‌ خلافت [illegible] باز گشت از عقب
سر مردمان پس او گشت ختم ‌ علم شد به سرکردگی در حرم
[illegible] نزار ‌ کرامات پیغمبران آشکار
مفوض [illegible] بخت و تاج ‌ ز که چو کلید و رفادت ز حاج
بیا [illegible] دین خلیل خدا ‌ شد او هر باب دین مقتدا
ولی غیر آن هر کسی در حرم ‌ [illegible] ثابت قدم
صفا داد و گشت از نور ایمان دلش ‌ ولی بود اظهار آن مشکلش
در دین داده بودند مردم ز دست ‌ [illegible] پرست
اگر چه یکی بود از بهر دین ‌ خطر بود بر جانش از مشرکین
[illegible] الخطاب ‌ [illegible] غایت شتاب
[illegible] جهان [illegible] ‌ [illegible]
ولی بود باقی ز ارباب دین ‌ قلیلی از آن فرقه مشرکین
[illegible] ‌ [illegible] خدا
در او بود [illegible] پیغمبران ‌ در او بود هیبت [illegible] جهان
[illegible] ‌ [illegible] و خود
نکردی ملازم هر کز قمار ‌ نخوردی شراب او [illegible]
[illegible] ‌ [illegible]
همی گفت بر دین [illegible] خلیل ‌ بجا آیم بحکم خدای جلیل
بنا گشت [illegible] ‌ [illegible] از او
بیا [illegible] ‌ [illegible]
[illegible] گنج و مال ‌ [illegible] قیمت ادا حلال

از آن روی که دریا [illegible] گنج ‌ برای خدا داد سهمی ز رنج
[illegible] زمزم [illegible] سراج ‌ بجهت و عطا کرد آن حاج
در آنکه در خون بها مردمان ‌ [illegible]
در آنکه [illegible] طواف ‌ عیان و به همه خلق [illegible]
[illegible] ‌ چنین داد از بهر مردم قرار
نمودند بر سنت او وفا ‌ کتاب دگر سنت مصطفا
چو اجداد خود [illegible] سرفراز ‌ سر خویش در راه حق در نماز
چو هر پور با خلیل خدا ‌ نمودند بر سنت او ادا
یکی از پا دیگری جانشین ‌ شدند و [illegible]
[illegible] خلیل ‌ بکرد ز حکم خدای جلیل
بر آن دین بماندند آن [illegible] ‌ نه بر دین موسی نه این مسیح
[illegible] شریف ‌ بجا بود تنها به دین حنیف
[illegible] از حکم حق الجناب ‌ [illegible]
از این جمله مجمل بیان قسم ‌ به تفصیل گویا شود در رقم

ذکر کندن چاه زمزم [illegible] و شراکت [illegible] اهل قریش
و شرح مقدمات آن

[illegible]

که عدنان شد از این جهان خراب
خبر رسید معد این عدنان از آن
که در مکه اولاد آل خلیل
از آن جنبش خدا مکه را
ز جرهم ستم کیش والی که شد
رسید از خداوند کین مقام
ز ورصت گروه خزاعه تمام
ز پا یکسان ز جای ستیز
با طرف انگند شمشیر تیز
دیار مکه چو شد جاه
چو آهو کان زمین ز ستیز
نمودند آن چاه ره را ز بیز
ز سیلاب شد برزمین چمن
از فیض خزاعه شوی حرم
نمودند از چاه زمزم اثر
پس آنگاه جد محمد قصی
نمودند قوم خزاعه گریز
ندانست هیچکس زمزم کجاست
قصی گشت از مدار دنیا روان
زمانش سر آمد از عقب
چو از جهان عبد مطلب کرده
شد از جود و عزت سرفراز
شبی شد سرافراز زمین ورز
عیان دید کان شمس از آن

در آن خاک شد گشته زیر انقلاب
و زیکبار در گروه جرهم پا فشان
همه گشته بودند خوار و ذلیل
گرفتند هم زمزم و کعبه را
در شد گویا کاس او گوشه
ز طاعون بجز اسم نماند تمام
کشیدند شمشیر کین از نیام
نمودند چهره به غیر از گریز
نقوش از ره ای پاک یسه و نمیز
شده از برای دراهو شباه
بوادی رسیده گروه دگر
نهادند از مکه رو بر گریز
پر از خاک شد از قوم جرهم دهن
نهادند از ملک شمشیر قدم
مشهود از گنج آن با خبر
که او بود والد برای لوی
ز شمشیر انگشت با تیز
نه آگه ز گنجش که بود ز بت
پس از لوی شد سر آمد ولی
نه آگاه از آن چاه عبد المطلب
سپس شد چو نیت حق جهانی
زمین ش دو کوه سر شنیدی

چو عدنان معد این عدنان شیر نیف
بر ایشان هم جرهم جبد سیل
گروهی که بودند جرهم بنام
بزرگان جرهم درافتاد سر زمین
نمودند جرهم نفوسی که ستم
از ایشان جالینی جایگه
بجز جرهم چشمه کار کردند جنگ
و آهو ز روز شب که بجای
به روز نیب شب خوار شده
ز تیغ و زره جسته اندو خم
چو جرهم بدیدند آن حال را
سپس برده سر خویشتن
ز جرهم هستم زمین شد رسیده چنگ
بعد از آن نمودند و آن بلاد
بکندند جای دگر چاه آب
ز آل خلیل خدا شد علم
حرم یافت از تیغ آن صفا
نمودند اهل حرم باصفا
دگر عبد مطلب پور عبد مناف
ز زمزم نهفتی بر زبان بودی نام
بر فضل برزگی در آن برزار
که رادکر این بزرگی مشهود

خواب دیدن عبد المطلب مخصوص حفر
زمزم در چهار شب پیاپی

به روز و هم تهیسار خود ضعیف
خبر آمد از جنگ خوار ذلیل
کشیدند تیغ ظلم از نیام
شد خوار زبون گروه قریش
که گوشه کعبه برسید و در حرم
شدند آنگروه بجز هم قسم
و او دست زمین تب بالا
در شد ملک ادکه عمر اهلی
از آن حال کعبه خراب شده
با کینه دیگر چیره دخت
به زمزم بکنند آن حال را
گرفته نمودند رو بر جهن
شدند آن گروه دیگر چون جنگ
ولی زمزم از چشم ایشان فتاد
هر از زمین بود هم برای در آب
گرفته از گروه خزاعه حرم
ز رنج جدا یافت دل شفاء
ز زمزم با سبب دیگر کعب
بر ایشان شد کار آن آب صاف
برای سقایت رب حرام
باد و یافت امر یاست قرار
که آنجا نشستن توانند نمود
به جهد سر شد خویشتن
در آن بود گفت در و قم

که ای شیر از خشم پروردگار
از آنکه آسمان مدعا ر عاف
شب دیگر آمد به نزد رقیب
شب چهارم آمد با کوف
در زمین بت زار عیب جبرام
چه خواهی ز جانش ج یار تیغ
شنید فرزند کزین جا میز
بروز چهارم ز عیب آفتاب
عبد قریش آمد آن کس فراز
که در موضعش حفر زمزم کشد
شده را در آن باب بگرفت رو
نکردند امداد آن شهر یار
روانی بی یکه کندن چاه سر
در آنکاه حق آن شه هوشمند
برادر کندن چاه سنگ شد
بخود گفت اگر چند بودی پسر
دهد گر و درحال آن کس وزار
بر آنکه خداوند قربان کشد
دل از دو دمان ذبیح خیال
شب دور ز مهر سپهر مکنک
در دردی تمام را ز آتش خلیل
قریش از زبان شه غلغل هم
شب آن زیاری نکرده شد
که ناگاه بوی بود آن شکار

و منقذ مردان و یاری نکردن کسی از قریش بجز زاده خود حارث

در آنکه کندن آن سینه جوی آب
ولی شرف آل عبد مناف
حاد دلاور که آب زمزم مدام
نشسته به برج پیج آن کلاغ
خور ساز آندم آن آب بنوز
چو چشم شب یه برانگیزد خواب
با نقوم آنکه آب در نهان باز
عطای اهو را از آن نم گم
در این باب امداد گروهان نکابت
نکر زاده هیچ حارث نامدار
ولی از تعب شد دل او فگار
نمود از تفرع کف خود بلند
با حرمت در حرم سال کند
مرا بسته ماند حارث کمر
طلب کرده از خالق بی نیاز
دل خود بان عهد و پیمان کند
نماید ذبیح دویم را فدای
نماده و در کندن آن ز رنگ
همه گشت از حکم رب جلیل
ناخفته سد ای دولت تمام
بر همت برتر ز بد آن نمود

بر چشم شب بخواب آمد آنکس باز
نگه در خویش و با یکی است در این
چو بنیاد عقبا از آن مرد خویش
که آنکه در و هر بال سفید
بجای شکر اول نشیند کلاغ
چه نامدار آن گردید و شاد
در شخص شب یه پی جای آب
که این آب آریم برون بکار
کشیدند سر گشتان قریش
به یکبار کش ز تب به کمر
شد آن در آل عبد مناف
ز حال خدا کرد و قوت طلب
ولی کرد در حضرت او حضور
اعانت خواست از آن گنج
در آن نخب بابود او پسر از کرم
همکرد او خویشتن را صحیح
پس از آن منزلت شده ز نیاز
چو او سبب دیگر آن چاه کند
هدار ارامیه دگر کشید
عیان شد براینش که آن
دگر شد لحظه با آن

ظاهر شدن آب از چاه و ذبح نشدن حارث

یکی مرد آب او را برار
ز حیرت گریبان او را ملکاف
پا آب مقصود زاهر سر ز
یکی چاه زمزم در این سرزمین
بیایید زاندازه بیش
سبب بر روز ورود در آنجا باید
نماید بر زمزم نظر چشم زاغ
که آن آب بوده زمزم قراد
بر آن قوم از حکم رب
بماند زمان در روز کار
لب خلد انکه شده شاه جهش
بر سبیت وزان گشت با آن
نخستین به کعبه بهر طواف
که در گرد از او در رنج و تعب
در امداد یار زحارث ظهور
در دارند زاده آنجای
بیا را ب نماید در حرم
نماید براه خداوند
پی حفر زمزم شد آن
بجا رسید آن
چه دوران قبح قدری که
بجا شد رسید و در آن
از آنجا آنکند قدری که
برون آمد از نخ آنجاه سر

[illegible]

[illegible]

اراده کردن شه استغفار را بر دو خواندن که نفرین کند و ممنوع شدن از علم استغفار و مامور شدن از یزدان

[illegible]

نه از بهر مال از برای نسب
بهر جا که در شهر دیدند عرب

ولی چشم قوم مخزوم میان
کشته سرفرازی بهفت آسمان

بجنبید خلق زمان تو را
و فرزند شاه پروردگار

نیاریم از این بیشتر روز با
نخستم از برای تو هست زهر جان

بهان تیغ مخصوص حب بود
بتو زو به نفس مناسب بود

چو پیدا شد شیر از خواب خویش
بیاورد آن تیغها را به پیش

در شهر شد نبود کی تیغها
شود شاه و هم جهت مدعا

از آن شد نهان شد کسی ناپدید
تو گفتی تنجیر بگو هر که سید

روان کرده بود از دل آرام را
برای بیت از پی عمره احرام را

نگر بود بر کوه به صحبت وسیار
در او وقت باشد طواف مشعار

که ایشان حب خوار تا مهتاب
بفرمای باز آن دو عهد خود فا

زمین بازگشت دیده معنوی
مگر ساز با خود نمی قوی

بهمراه زنان خواستن بست دل
تو گفتی برای زنان اشد محل

دران شاه نور که با شه بود
مگر [illegible] از حکم رب و دود

یکی و الا سید آن پیشوا
دگر والا سید آن سیدا

چو رفتند ایشان بخیمه سپهر
بسوی الاهان آن کس بپسر

زره [illegible] بر ده با خود و هوش

که از نبوی دعوای قریش بزرگ
زاد و الا و دو را دو داخ [illegible]

بجنبید ایشان تو را کردگار
به جای آل والا و در روزگار

کز آن بسته شیر و در سپهر
از آن زن بیامد اور داه و مهر

بر ایشان مده هر ده تیغ تیز
گر از ده ایشان بود ای عزیز

ولی در فلان کو کنیم تیغ
ز دست تو پیروی ره و هیچ تیغ

بوقت ظهور امام مبین
سپه رود با تیغ او و از زمین

بگرد سپاه آن قلاده بهفت و
بیکجا قوم را پیام بهفت

قبیله بر این دعوی کرد آ
که رو کرد و بر تبع آن کو اه

تعجب کنی اشتهی حق پرست
براعلای تکه روان بدشت

چو نخجیر با مان رسید از سفر
در آن جو [illegible] تیغ از زمین ببر

مناجات شد فرمود در هر کوا
بدرگاه حق [illegible] سینه هوا

مرا ساز تا بت گفتار خویش
نگر تا از خلاف گفتار خویش

بسیار از عمره تو سعی رسا
روان گشت بیرون طواف [illegible]

زمخزوم آن منطق اف را زکف
حصین مغضوی عجز را زکف

و فرزند آمد از آن زن و بار
برای وی آن نور کامل عیار

باز ایشان آن تیغ سپه در اهر
بحکم خدا حق ایشان خبر

تیغ صاحب او از زمین
برآورد عسکر بیمار اورین

خداوند زمین [illegible] در گوش

از عاشق قریش با شیه مخصوص چاه و عازم شدن شام

وعده کردن او در میان راه بسبب اعجاز شه و سر تیغ

باز از قول خود و مقدر شدن آن

چو نزد که جز رسول امین
عسلش کن از نور روشن

کزین سر نیام است بی فرج
دگر از بهر چاه و رنج

شکر کنیم در آب داد آن کج
بهر زمزم و مال زمزم تمام

سخن گو ز معروف شد پیش آن
برا فرخت از سینهای پیش

شر نگشتم هم در آنجا مرج
بجگر اجرت کنند نشو از کنج

ستانیم هرکه زر فرخ
رسانند حق ازین مقام

بحکم خدا در تیب [illegible]
نمود خدا خاک ره در هم

بده از زر و مال مارا است
ز هست از شه زر و مال نسب

با آن قوم فرمود آن شیر
شتاب از کمند داد چه مطلق؟

بگویم چه سکر وند بادان بزرگ
بگوییم پس از او بود حسن

ز زمزم برآورده [illegible] آب
که میراث داریم ما از حرم

که برکس که بیهی برد زین نه
به اذن [illegible] تیغ

که او داده ز حکم کرد کار
مرا دیدم [illegible] از زمزم نصیب

اگر شه بدو نقش ... عربی با ... ب
برای خود از دعوی باصحب

در آخر چو مختار حاکمی شده
سر و هر دین اسم رحمتی شده

در آن قوم بعد آمده آنکاه هر
شنیدند آنچه ان زمان گر بود

روان گشت شه ظهور رسیده شان
بسوی شام بخروش سر کشان

ز هر فرقه از گروه قریش
روان شد گروهی با خود و طیش

چو یکدست شد آب سیاه بود
در آن ماه ز شخص کاه بود

بجنبید آن زن بی آن انجمن
بهر کسی شه هر فرقه خویشتن

و ایشان خداوند آن قوم آب
دل آن کس شم از آن شد کباب

از ایشان بهان تشکان آن دوستر
نمودند از آن آب قطع نظر

ز رحمت شدند ناطق آن قوم خویش
که واجد شد خویش آن دیو پیش

بیامید تا هر که بود خویش
نمایند که قسم از هر که پیش

در آخر نماند یکی بر زمین
که از جمله ما کرده در وی یقین

بر دین نهادند دل تن بعقل
نگردانکه قرض شد هر کس

در آن کاروان شیر او سر
بدل شکستگان گفت با چشم تر

بجا به زحق جهت آب حیات
طلب کرد از حق ره نجات

طلب کرد وی پیر هر کس بپیل
در آن شب بطالب آن خیل

که از دور رسد کردگار و خود
کرده دار آب با تشنه و خود

چه تقدیر و تدبیر کرده بیت
از آن کس شب بشیر گفت

از آن کس سار کرم شکوه ... صف
کجا بنده و آن عجب شناف

نمودند آن فرقه تا داد خبر
کز آن گشته جا آب را داد کز

به جای آب داد خدای جلیل
تا ماجرا کم داد آن آب جلیل

نشستند به پیش گشته باز
در آن رحمت ما تو با یا سر فراز

عطا کرد زمزم تو را آن که آب
در آن بیش ... دار و بیرون از آب

ز آتش نه بیم اندر آن انجمن
نهاد روان سوی وطن

شد آن کاش هر سرفراز

نمودند از شاه پیر تمام
نمودند با شیر خضر تمام

ز آن گاه بهر دار بیدا م آوردند
ادارند ره سوی کشت هم اورند

نهادند رو بر کشان قریش
رسیدند به رهبر با خروش

نمودند هر کس دیگر
ز آنان در آن قدم او دو هم

نمودند ره به نظر آن دلیل
کز آن شد بهر فرقه سا ز رحیل

یکی منزل خود دیگر رد و بیه
چو از آب کردند در راه وی

بشدند آن صحابه با شیر تمام
قضا را در آن دشت در ماه شام

بجا ماندند آن فرقه آب داد
بجا آنکه ایشان گفتند بار

ز تنها با خویش همچو تیغ و تبر
نهادند آن تشنگان دل بمیر

بیامید بود بر وی خود بود پاک
برینده از آنکه روی خاک

بر ز در ره بر که یافت خلک
در آنجا که هر کس کرده بارک

باندازه خویش در خاک
پس آن قوم شتند بر رو زکی

برفتند از حق که با ما پیش
نشستند هر یک ب کوه ... پیش

بود نا امیدی از پروردگار
در آن کس جستن هر سو کو از

در این حال با پیروان شد بدست
شب اول قریب با کوشت

نمودند آن تشنگان نیز باز
شده آگاه هر نام خود سوار

روان گشت در زیر بار شتر
یکی چشمه آب شیرین چو در

بر ایشان چو حق داد شرب حلال
بخوردند از گرو هم تمام

گرفتند پس نا قضا را شام
نمودند پر ظرف زان آب تمام

خروشید از آن آب شه حبیب
بیابید خود با تمام حرب

از کانون دل آتش قهر و طیش
از آن آب بر رو کم قریش

شد از حکم الله ... سرد
میان تو و ما خدا حکم کرد

بیا تا ما بازگردیم سوی حرم
ز بخشش ما بر ما لطف کرم

بزرگان که کشته بیابان کوه
رسیدند تکبیر بگو گروه

دگر شد در دعوی قوم باز

قسم عهد از حق در میان زمزم بحکم خدا نصیب شدن

نمودند اعدا اسیران قریش — بشسته سر سرفرازان جیش
کر انگشت زینب بدما کرده — چه بود آن ز مال و متاع و زره

چو کشتیم از مال زرم خبر — رسیده به باحق مادر مهر
برایشان ببخشید آن شهریار — که گویا زره را ندارد عار

زرش دور کردیم تا بت و توح — شما را چه رخ داد تیره روان
نهادند در فرق زر قرار — به هر جزیره آن پرده از روی کار

بهشتش نرسانید در کنج نام — نمایند داخل به بیت الحرام
چو در دار کعبه کرد دو نهان — برانید و جستند ازو نشان

وزیر که اول بسوی خلیل — درآید برآید بحکم خلیل
درآمد بود هم درانکس که نام — چو بهشتش برآید زبیت الحرام

برانند اکنون در تیر دار کر — نمایند بصاحب او نظر

قسمت کردن عرب مال مکه با بنی قریش و دیگر

۱ و تیری که از حیثیت ای پر بود — ز عمرو زنج بر حیثیتش بس بود
نباشد از آن مال او را نصیب — که از قرعه ها تیر او گشت رد

برآید اگر مختلف با دخل — نمایند بر کشت آن عمل
بیاید در کعبه و تا هم زرد — نشانش به قسمت کعبه کرد

نشان کرده آنکه در تیر با — بنام خودان زنگ خورشید ماه
معین نمودند آن جاه جیش — وزیر بعد از برای قریش

نمودند داخل به بیت الحرام — یکی بد غرض کرد در وی مقام
وزیر نخستین که آمد برون — ز عمرو زر آورده از زند و رون

شد از ضرب آن تیر با اکثار — حرامی بود زر زحجت بشکار
درآمد هم وزیر رسید شد درون — بنام شستم آمد برون

نظر فرق آن جنگ و هنگام — دران تیغها با زره ها تمام
بیامد برون از برای قریش — که تهم محروم بودن زعیش

شد آن را در کعبه زو سیف — برای خدای چنین لطیف
به هر صرف دراهای بیت الحرام — مکمل بزر گشت درها تمام

سقایات زمزم رفایا حجیج — شده داده شد چه غذا و ولی حج
که لکش بنا داد القوم — برآسید بهر ادات کمر

نظر کردن شیخ مصطفی فریبه کردن ده مثقال اسیر
و ده در بلعم کویا هم عبید الله درانحال و آمدن تخم میان عالم

نیاورد از حرف او سرکشی — بغیر از عدو این توفیق که
چو از دولت شیخ او مهتری — برآمدن آن قوم شیخ را

به اقبال او کار در لب شد — از آن آب رویی وی از دو
ز توفیق گشته مردش رایه — ز رفعت گشت منعم علیه

بیک روز بر شیخ آمد و رو — تعلق بوی کرد در گفتگو
دلبر که تنها ز غیرت زمین — رسیدی یک با وقر سرنشین

نبودی مکر زر و بستی زوم — بر آن صورت بود در سیل ودوم
توقع بانکی از چه چیز — چو اکرده خویشتن را عزیز

نمیشود هرگز تو را دور باش — نمیشود سرکردی تو فاش
نسوی که ریحان خود برده — ز هر کرده کیدوی ما در کذر

نه ریاری بود همت نه یاوری — نه فرزند داری نه یار و یاوری
برآمد گفت شیخ زروی غضب — بان چه گفتی ای بی ادب

تو را هست چیزی از آن سبب خود خبر — ز فرمان گشته به چه خبر
مرا هم از آن سر ازلش ملکی — که دو بار فرزند داری یکی

غذا و نفقه بود یار من — ز هر شسته و فرشته که دارم
چنین عهد کردم به پروردگار — درین خشم او دین روزگار

بسی از آن تا زروی ده نفر — و یا نجم زاده نفر مهتر
برادر خدا و زدست بیند — یکی را ز نیم برستم چمای کوسفند

بسم الله

سر کار پیر از تیم عبد خدا — غذایش تمام برآه خدا
که کار رب جیال مراکن زبار — نه کر دشمنان مرا نیست شمار

مراکن بفرمان خود استوار — ز فرزند جهان خود برخوار
ترا ای خدای یکیانه بسی — سوی کعبه آورد آن شاه روی

الهی مرا بخش خود آن ولد — چو آن شاه از روی جد جهد کرد
برآن خواستن پیش جهد کرد — زایشان اعراب شان ز ان بخواب

یکی بود با روی چون آفتاب — چو پرحارث و قوم او بد کلاب
یکی بود سترا برخ چون شفق — ز قوم خسته او کی با حشمت

که ایشان جهان بود از حمزه — یکی بود شقه او عبت حیب
یکی زا در آمد به پهلوی ماه — که بخت و حیات آن ایکوه

یکی فاطمه دخت عمر بود — کس از زو بجنگ شرف شکار
وز شیع شستان آن مزار — یکی بود عبد الله زهجین

یکی بد ابوطالب پیمبر — که آمد از او سید او بهینا
تقومش زهی پرو دکر او بقری — برشد ز ازواج دیگر خدا

لجه کرد اولاد و دیگر عطف — بغیر حارث آنکه نام عرب
دکر بود عبید ارق و دیگر ضرار — دگر هم عباس دیگر حمزه چهار

که این هشت از نیت بود نابود — ز احوال اولاد و شیخ تمام
نیابت بخزد از تو این مقام — ازان نامیشان به قلم الکتب

خواب دیدن شیخ پیکر زنجیر از پشت او سر در مشرق و مغرب
و رسیدن دلیل ابراهیم در تعبیرآن که دیده
و شرح آن را گوید

بکوشم کران در حز شرف — بدیهه که آن نام جوانست
کسنی چهره هم چنین کاززو — اگر روی بسوی فرزند آورد

که کرده صفای دگر ورحرم — چه می کرد با عهد بعجایش نیت ده
چو می کرد چین ما برنسب آورد — ز احوال عبدالله مه جبین

زمین کشته سنگ خواطر م — نبخشش اگر بود را از کرم
بهایت قلع از کمال کرم — بخشش آن جام یا قوت را

شود بسترا آن آب بعیج رواه — چه قوت کرم سازد نجیز را قوی
کیسه تقویت در راج نخ — لسه چهره آمیز بیکار را رواه

زنو جنگ از دل کرده — بگو با مغز در بسیار زشت
یکی خواب آن عجب دیده بهانجار — هر آنچه از آن خواب چیدا رشد

دلش شیخ کرد زنجیر بخوار — زنغیر جانب زالف داده هوش
روان پاسی خود از نیم خود کشید — زنجیر جیت نیز اهی پید

کرد آمد رسیده که تا چیان — بگفت اشد با او که ایشید
که دوحی به هم عندا از کار بخیال — چنین داد شاید ایشان جواب

نور دای اولا و شد هم چند — چه کفت رسید شاهم در کج بند

مناجات فرمود از بن کفتکو — که ای کردگار مرا
بیاور برایم کمی در عهده — دعای که مرا فرزند ده

وزین شیوه بنیاد دست تو — سرانجام آن کار را کرد راست
پدر بود قیدار قوم خلیق — کلاه یه ز جانبا تراز عقد لعیب

درباش شهید از عمر آن هم بود — که بود والد سید المرسلین
زنجیر شد یافت چون مشتری — یکی بد مقوم و یکی بولهب

وزین شیوه حارث و یگر یازده — باحوال عبدالله یا صف
کی از درر زمین کرم در صدف — کرا زجهت شه دل بروز من را

دل مرده از نو ترشید روان — ز بس مغان داد روح روان
قلم از بیانش نغز میبن — بجان و دل قوت قوت را

شود قوت قوت دل معنوی — دگر لطف حق را تماشا کند
ز لرزه دل و دیش از کار شد — روانش چو طبع قرار بوش

چه را رفت از روز ستاره اختر شمار — فرزند کی کیم و هم جواب

که از پنجره‌ی نوبت سعید
ز مغرب سوی مشرق رسید
بنا در وی از چار جانب بلند
[illegible]
قوم از ایشان ز کین سؤال
بیان دیگر ای عالم‌آرای آفتاب
ز موقع بیکدیگر آمدیم
نشستیم در سایه‌اش از شرف
هر آنکس که در سایه‌ی او رود
ز لوح دلش شسته گردد غبار
از این تیره یکجی شود روسیاه
[illegible] آن سید کامگار
[illegible] تو رسالت
ز مشرق بمغرب چو این خدا
چنان شد صاحب سلسله
برای دو عالم [illegible]
بنخبه و از نور پروردگار
در این فکر بسیار [illegible] شده
[illegible] و او در نظر
برون رفت از خاطر او ملال
به همت [illegible] سرشت
[illegible] از او خیر
سوی خجسته فاطمه شد روان
ز نور حسین و شراب بهشت
بسوی حرم از صدف گرد جا
چو دانست آن [illegible]
[illegible]

خود از قوه بگذشت [illegible]
از آنجا دگر سوی مغرب کشید
ز هر سو عزیز بسته بود آن کمند
سر خویشتن را ز فخر [illegible]
که تو گشتی [illegible] همال
بگو تو کیی [illegible] خطاب
و سپس ز فخر تو آوردیم
دراریم حبل المتین را بچنگ
فلک کمترین سایه‌ی او شود
بچشم قلم سربلند آشکار
شود هادی او در دو عالم پناه
بشارت ترا داد پروردگار
که سروری جناب [illegible]
سر [illegible] افغان [illegible]
[illegible] هرکش دلوله
در او بر بلندیش زمین و سما
[illegible] دعوت خلق [illegible]
برون از حرم چند فرسنگ شد
بچشمه [illegible] ترا ز گهر
[illegible]
که آن آب [illegible]
که او در دو عالم [illegible] نظیر
[illegible] آن شاه [illegible]
بدست قدر کو [illegible]
در نطفه‌ی والد مصطفی
درخت او [illegible] سید [illegible]
جهان گشته [illegible]

شد از چار جانب [illegible]
برآمد [illegible] بر این
بچشم [illegible] عظیم
نشسته در سایه‌ی [illegible]
بگفتم [illegible] رسل
[illegible] علیم [illegible]
صفا یابد از سایه‌اش [illegible]
[illegible] حلقه وار
سروری [illegible] بهرش
بود وای برآن دل و دیده کور
شنیدند چنین کان جهان [illegible]
از این خواب [illegible]
ز پشت تو آید برون آن [illegible]
با جانب [illegible] انجاب
[illegible] خدا [illegible]
[illegible] اقبال [illegible]
از او دین اسلام محکم شود
[illegible] تنها بسوی [illegible]
[illegible] آب او [illegible]
[illegible]
از آن [illegible] گشته عیان
غرض [illegible]
[illegible]
[illegible] حلقه [illegible]
[illegible] نور [illegible]
بیا [illegible]
صفا یافت [illegible] حرم

[illegible] بگذرد [illegible]
فرو شد [illegible]
برو [illegible] عظیم
[illegible] وافتاب
فرستاد حق دلیل سبیل
براه خداوند [illegible]
[illegible] گردد [illegible]
دراریم [illegible] دار
[illegible]
[illegible]
از ایشان [illegible]
[illegible]
که گردد [illegible] عالم [illegible]
باعدا [illegible] وعذاب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مستحکم شود
[illegible]
[illegible]
ز سروی چنان [illegible]
برای [illegible] جهان
[illegible]
میان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] گشت [illegible]
برادر [illegible] کرم
[illegible] فلک [illegible]
برادر [illegible] کرم
[illegible] رسید
[illegible] کفت [illegible]
گروهی ز قوم یهود [illegible]
[illegible] جهان [illegible]
برای محمد علیه السلام
[illegible] جهان [illegible]
[illegible] دل
[illegible] احمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دید
چو خورشید تابان [illegible] کمال
[illegible]
[illegible] ز بهر
[illegible] ز قوم یهود آن [illegible]
[illegible] انجاب
[illegible] تمام
[illegible] حسین
[illegible]
[illegible]
که ماه و خورشید [illegible]

[illegible]

بعالم [illegible] مبین

شرح تولد والد سید انبیا و جوشیدن خون از جبه‌ی یحیی

[illegible]
که نور هدایت بعالم رسید
که گردید روی [illegible] عیان
که در دست ایشان [illegible]
[illegible]
علم کرد [illegible]
[illegible]
شد از [illegible]
در آنجا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قدرت [illegible]
[illegible] سوی [illegible]
[illegible] روز و شب [illegible]
در دل [illegible]

طلبیدن [illegible] خود را با [illegible]

[illegible]
بعالم [illegible] مبین
[illegible]
[illegible] اطراف [illegible]
رسید [illegible]

رخ [illegible] گشت [illegible] تمام
رخ [illegible] چون زعفران
[illegible]
در آن حال دلهای [illegible]
[illegible]
خبر داده [illegible]
[illegible] تیغ خون‌ریز [illegible]
نظر کرده قوم یهود آن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
برای [illegible] دل مردمان
[illegible]
ولی [illegible]
[illegible]
بیا از برای خدا العزیز
[illegible] انجاب
[illegible]
چو ماه حرم [illegible]
[illegible]

[illegible] گشت نام
[illegible] سرای عدم
[illegible] جهان [illegible]
[illegible]
[illegible] چشم [illegible]
شد [illegible] حسرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خون
[illegible] سوی حرم
[illegible]
[illegible] جهان [illegible]
[illegible]
جهانگیر [illegible] چون آفتاب
ز اطراف [illegible]
دل و دیده‌ی مردمان [illegible]
ز اعدا [illegible] جور و جفا
[illegible]
[illegible] انتخاب
[illegible]
[illegible]
[illegible] طلب
[illegible]
[illegible]

حیات ابد یافت از روی او / شد آن رو بمحراب ابروی او
بلا زیوسف لکه محبوب شد / ز مهر پدر هم بیعقوب شد

نگشته درون آنکه پاک تیز / ز نقل جهان بود او هم عزیز
عوض کرد کار زمین و زمان / رسیده بلاهای از آسمان

بلا از صفای وفا شیر را / بیامد آن صاحب لکه را
در خود عهد کرده است با هاجر که / رساند فدای [illegible]

وفا با پدرش عهد و پیمان نمود / یکی بار او و قربان نمود
خدا کرد انعام چندین باو / ز اولاد و اوداد تعقیب باو

رسیده پسرهای او در شباب / اقربان تجدید کوات [illegible]
بیامیز او که ده و یک و ده / گران زود ده از ز قربان ره

پس آنگاه المسیب نیکی نام / طلب کرد اولاد خود را تمام
بیاورد از بهر ایشان طعام / تناول نمودند ایشان تمام

بهر یک از ایشان نوازش نمود / یکی را از اولاد قربان نمود
سر خود بر آورد از زیر پر / بر ایشان نظر کرد با چشم تر

بگفت آنکه ای کودکان عزیز / که دارید هوش و کمال و تمیز
[illegible] چشم شما این زمان / که دادم شما را ای عزیز جان

بپای شما کرد کشته خار جا / ز فرزندگان خود بسا زم او رها
شما کرد باید از رنج آه / بچشم خود روی [illegible]

دلی حق پدر داری از دل و جان / بود فرض بر از حقوق شما
درین عهد ... بود هم ز پیش / بر بدر از برای خدا و ند خویش

ز هر گاه بخشد بمن [illegible] / ویا دل که ز اده و بهر [illegible]
تمام یکی را فدای خدا / قربان [illegible] و ما ایم جدا

من این شما یازده نوجوان / عطا کرد پرورده کار جهان
خدا کرده مشغول راه عطا / باکی نذر باید نمایم وفا

که ز ده اتفاق با خلق / تری [illegible] اقربان حق
شما را درین عهد چون است رای / کدامین رضا میدهید بر این وفا

نگفتند ایشان جواب پدر / ز حیرت نمودند بهم نظر
نمودند بهر یک [illegible] / در آن [illegible] عاقبت

مگر و آن حضرت مصطفی / در آن [illegible] دیگر [illegible]
ز خوان [illegible] / فرزندان [illegible] قابل بود

برآمد [illegible] در جواب پدر / در آن دم [illegible] تو سر
عهد تو هستیم فرزند تو / که کردی [illegible] در بند تو

با هر چه کوی اطاعت کنیم / سر خود [illegible] اطاعت کنیم
بود فرض بر تو [illegible] / ز حق [illegible]

چه حکم تر از ... حکم او است / که در [illegible] گفته است
ز ما هر که [illegible] اختیار / خدا ساز در راه [illegible]

روا باشد ار [illegible] خلاف / [illegible] از خلاف
طلب [illegible] از کردگار / که ما را [illegible] عیار

ز شیطان نمود [illegible] / [illegible] گشته [illegible]
که تا [illegible] / نباید درین [illegible]

اطاعت [illegible] / درین [illegible]
نکرده زمانی [illegible] / که [illegible] بوجود [illegible]

خوش [illegible] که [illegible] / [illegible] برای [illegible]
در آن گفتگو آن [illegible] بحال / ز [illegible] بحال

پرسید [illegible] عبد الله [illegible] / [illegible]
فرو [illegible] / که از [illegible]

[illegible] ز دین [illegible] گفت / [illegible]
ادا کرد حمد خدای [illegible] / شد از [illegible]

با اولاد و [illegible] نظر کرد و گفت / که بادین [illegible]
چه داد [illegible] جواب پدر / بر آورد [illegible]

چه داد [illegible] جواب پدر / سر و جان ما باد [illegible]
بدلهای پر شور و حسرت [illegible] / [illegible] فرمان [illegible]

پس آنگاه [illegible] / [illegible] برای تو در راه [illegible]
[illegible] / [illegible]

مراد است مطلب [illegible] / وفا کرد اولاد خود را تمام
[illegible] قول ایشان رضا / [illegible] رضا

[illegible] / که اول جواب پدر [illegible]
پس آنگاه [illegible] / [illegible]

[illegible] / بگوئید احوال با مادران
دل [illegible] / [illegible]

[illegible] / با او ب [illegible]
بشوئید [illegible] / [illegible]

[illegible] / گشته از برای [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
بیائید [illegible] / [illegible]

[illegible] / سوی مادران [illegible]
بدادند [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
ز [illegible] دیده پر ز آب / ز سوز جگر [illegible] کباب

[illegible] / [illegible]
ز [illegible] فلک / [illegible]

طلب کردن عبد المطلب پسران را از برای قربان کردن در راه خدا و فاطمه مادر عبد الله مانع شدن و شرح ایشان

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
ز اخلاص [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

به آنکه گفت کز قوت و از هم
زمین و چو پور بکشیش بر اون
ز نیش چو پسر با ... و گو گفت
مرا بر پدر ... گذار از کرم
گریبان دل تا به دامن شکافت
همان زن بگرید بحال خراب
چگونه تو بر قتل فرزند خویش
کمر بسته این کار را میکنی
نجویدش رحمی نما از کرم
نبود هیچ کس مادر چنین
چگونه تو مادر ... این روا
چو این معجزه را بخشید سود
بر دل ببندد خود با چشم پر آب
ز حق ... بارها برتر تو
فرزند ... خود مرا از آن
نباید مرا دیده معنوی
ز ... کرده فاطمه
شد از دیده اش قطره ... بر
کرده ... ریز باشد جگر
پس آنگه عبد ... ها
و خدا ... مادر مهربان
کرد ... کرده ... قبول
پس آنگه بپسندید ... دلدار
در مسجد کعبه ... شد روان

کز آن گریبان او فاطمه
زمیکو مادر سوی او فرو دو
نهاد از فرزند خود دست دوت
کز ... او با او جانی و سر
تضرع کنان از پی جان ... گفت
بشو مهر ... بجوش پر آب
رضا میشوی ای خداوند ... خویش
سر او ... خویش ... را
از آن دوست ... ای محترم
از او پاس حرمت ... او
که جای ... فاطمه ... جفا
ز غم فاطمه سینه خود گشود
نمود از زبان دل ... خطاب
مرا چاره ... درد ...
کز آن دیده من تو کردی ...
چو نور از دل و ... میروی
کز آن فاطمه ... خاتمه
بیا ... مانند ابر بهار
درین کار چاره ... باشد ...
همان خواهد ... پروردگار
مرا با پدر تا خدای جهان
مرا زنده ... را از دل
روان سوی کعبه شد ... پدر
سراسیمه پروانه گرد شمع

روان شد سوی حجره ... باب
به فاطمه ... نمود
... از قرآن ... پرست
چو با او بنالی ... خود
چو سایه روان ... او
... ای ... مادر
... جز خدای ... کسی
چو عبدالله از ... معجزات
بر ... خود را سزاوار تر
کز ... تا ... تمام
... چشم ... حرم ...
سزاوار ... کرد
کز ... شاد و ... خوش
... اندیشه را ... به
... بر ... زمین
... امید ... گشته است
دل ... تاب ...
ز غم ... پرواز کرد
دلش ... ز فاطمه
ز تغییر احوال ...
... کرد ...
... حق ... ناگهان
زن ... قریش ... عقب
... سینه های ... جدا

گرفت از ... حجره ... آفتاب
... بگو ... نمود
بر ... گفت ... بر دارد دست
از آن دوست ... از جان خود
... از حال او
... جان ... سپهسالار
... تو ... ای ... کس
... ید ... ست
ز ... او ... برای پسر
... این ... احترام
... دست ... عزیز ...
دل ... کرد
... چنین ... خوش
... تو ... از پسر
... امروز حال ... چنین
... عازم ...
... دیده ... آب
... عزیز از ... کرد
... از کار ... مانده
... چشم ...
... قرابت ...
سوی ... انفعال
... جگر ... خطاب
... زمان ... جدا

که در هفت روز ... شد ... گریش
برادر ... شود ... بال
داغ فرزند ... پروردگار
برو ... وی ... چو
بیانجو ... کرد ... از
عیان بود ز مهر ... از ... ش
ز خورشید ... جمال ...
زمین آفرین و فلک آفرین
منور خدای کردگار را نام
... تو ... ما
... ساز
تو دادی ... ازل
... پدر دوام
... گان بود
... کرد ... کر
... کوه ... زمین ... آب
... نرم ... دار
... از ... ت
... مرد ... حکم ...
... جهان
... هستی ... کردگار
... کردگار
رحمان ... الله ... گشت

فلک ... آمد از روی ... ش
که ... روی ... زوال
که ... از ... روزگار
شود ... شمع ... نیا ...
بنام ... قربه ...
خود ... آفرین
زمان ... تمام
رضای تو ...
... جان ... نیاز
برای ... ل
... از ... کردگار
... ام
... خود ... بود
... کرد ...
... باشد ...
... رنگ ... آب
... حرم ...
... کن ...
... خواهد ... خود
... سانه ... رواق
... پا ...
... قربان ... ن
... بهر ... قربان شدن ...
... واو ... دست

حلال ... با ... تمام
شود ... شمع افروز ... شد
چو ... خدا
غرض آنکه جمع آمد ... ها

قصه رفتن شیر در خواب قربانی عبدالله و اقوام
همراه او ما ... شدن

... ای خدای کریم
... حیات
... ظلمت ...
... قرار ...
... نیاز
... تمام
... گذار
... حرم
... کر ... ن
... سوم
... ده
... بانوی
... گناه
... ده ... ب

کز ... حاضر ... اکرام
... ب ... سوخته
... جدا
برای ... ما
... ما
... شش
خدای حرم ... عظیم
برادر ... ت
... پناه
... بکار
... ل گسم
... نیام ... ام
... سازم ... کرد
... زاد
... کرم
... نیا ... ن
... تیر
... ام
... قربان
... گل
... جهان
... کرده
... ن
... آفتاب

پریده ز روی لعل رنگ او
[illegible] گشت از رشک خود در تب
فتد لرزه بر چشم او بسیار
ز بس [illegible] آمد از آن خواهر تیر
[illegible] این [illegible] مجلس
شنیدند آن ده برادر تمام
دریدند از دل گریبان جان
[illegible] بر سینه [illegible]
زدی [illegible] بر روی آن آب
[illegible] فرزند [illegible]
ز راز [illegible] بهترین [illegible] نهایت
ز [illegible] است ای [illegible]
ز [illegible] که [illegible] روز [illegible]
چنان [illegible] شد [illegible]
ولی با همه آه و سوز و فغان
بجستید بر بازوی انجاب
گرفتند ازان [illegible] خلاف
[illegible] در [illegible]
[illegible] این [illegible]
بزد بانگ بر قوم فرمود ها
بود حکم حق [illegible] روان
در آن گفت با گریه و [illegible] آه
[illegible] اگر [illegible] خدا
بوی آمد [illegible]
نماید خدا هر که را خود پسند

چو دیدش چنان کرد آهنگ او
چو [illegible] شد ز رخ انجاب
چو [illegible] وار [illegible]
بنام جهان [illegible] نظر
[illegible] تو ز راه گوش
[illegible] آن کلام
گرفتند از دل خروش و فغان
یکی دیده از خون دل کرد تر
[illegible] حجاب [illegible] تاب
ز نور [illegible] نور بار
ز گفتار [illegible] عالم نجات
[illegible] خدا
همه [illegible]
[illegible] او
[illegible] ازان حاضر [illegible]
[illegible] گشته [illegible] انجاب
بزرگان [illegible] مناف
[illegible]
[illegible] کرد [illegible]
بود [illegible]
غلام از [illegible]
بلال [illegible] حق [illegible]
میان [illegible] خدا
[illegible]
نموده خدا [illegible]

براه پدر از اهل کس کعبه گاه
[illegible] قربان [illegible] سر راه
[illegible]
[illegible] قربانی پروردگار
چو بشنید [illegible] خبر
نهادند [illegible] کعبه رو در حرم
[illegible] آه
[illegible] ابو طالب نامدار
[illegible] گفت [illegible] برادر [illegible]
[illegible] جان آفرین
[illegible] امت [illegible]
[illegible]
[illegible] نظر [illegible]
چنان [illegible]
[illegible] بحد کمال
[illegible] براه خدا
[illegible]
[illegible] سرفراز
[illegible] خنجر گذار
[illegible] میان [illegible] انجمن
در آن حال ابو طالب نامور
[illegible]
[illegible] خدای [illegible]
[illegible]
[illegible]

شد از غیرت [illegible]
چو [illegible] شود [illegible]
[illegible] حکم حق [illegible]
[illegible] بسیار
[illegible]
صدای فغان [illegible]
[illegible] بر سر [illegible]
[illegible]
چراغ حرم [illegible]
[illegible]
براه خدا [illegible]
ز هر جان [illegible]
که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بگفتا که ای کس براه خدا
شترهای بسیار کردی فدا

دهند آن شتر را ... پدر
که از عهدهٔ نذر آید بدر

... قول تو ... این کلام
بدش حکم از این عالم ...

بود از ... که دختران نام او
زبان ... بود در کام او

[illegible]

قرعه انداختن شیبه با اسم پسرش عبدالله با شتر و ... ده ده زیاد کردن تا صد شتر رسیدن
بعد صد شتر و نوع آن

[illegible]

[illegible]

ز خون دل دیدهٔ ملک
به تقدیر حق باز تو فرش
که از صد هزاران ...
نمودند بس ...
همین بار از خوانده کردگار
حرم گشت ...
سر او بزرگان آل نزار
که ...
قدم بر زمین دیده ...
که ...
دگر فاطمه مادر انجاب
دهان پر ...
... زاهر بهار
ولی ... فرمود باران کرده
درآمد چه یکبار نام شتر
به ... حکم ...
که ...
عجب ... برآمد ندا
که از نسل ... حسین
... قوم قریش
... کرد ... آشکار
... چون ... شد ...
... چون شتر ...
...
...

[illegible]

[illegible]

فرستاده در چاه پیوند طلسم ...

[illegible]

[illegible]

جمعیت نمودن [illegible] و مشورت کردن از جهت اطفای نور رسول و شرح جنگ [illegible]

[illegible]

[illegible]

درآخر برداشته در بلور / چه عقرب که رفته درون مور
غرض گفت آن مهر با آتش کین / در انگشته داریم ما درد دین
جهان آفرین کرده تقدیر او / نیارد زند هیچ تغییر او
باوج شرف آید آن آفتاب / تابد از آن نور بر خاک و آب
برآرد سر از گردش روزگار / برتیغ آن صاحب ذوالفقار
علامت زدیدن آن شهریار / وزیری او بشیر پروردگار
نبوت کند یاری مصطفی / درو دار پسندد خدا از وفا
زنور رخش برفرازد حجاب / دهد حق ثواب و خلایق عقاب
دل جمع کردید از ترس بیم / چه کمتر بدادم توام هم سیم
در آن قوم مردود بد آن شوم / بجا خواسته رو بکار آن قوم
قوی کافری با تمرد شجاع / در آن جنس چه بسته رویش نزاع
یلی گشته در روزگار دراز / بر از جنس شده یال او چنگ دراز
نوازید بر وفا گوش خود / دراورد از غیب از هوش خود
نکند اگر کسی مهر را در نظر / شود فرع البته با او نظر
نرنجید از و چون بکش خنجر / نیاید از او میوه بار و بر
جگر دید از تیغ او در بلاد / نخفته درگه او احمد بجای
بود چاره کار قتلش در آن / در آنکه بر او غیب زد سودا گران
نهادند تدبیر از آن مردم / در آید چه تدبیر آتش بسر
در آمید از غیش سینه با رادت / از آن رو بکیرید آن سیه جابجات
گرفته آن قوم با آن دلیل / برای تجارت متاع قلیل
نهادند رو در زمین حجاز / همه شتابان و امید دراز
پس آنگاه مرد و جوانی همه صف جا عاشق شود / بیان صفات کمالش شود
در آنکه ره از آن تمام محبت خدا / تا بینی بر آن شاید روزی ندا
تمامید جان را چو پیغامبر نیاید / شما مومنان را از آن در میان
شما سیه را او را ز علاوه سکر / پرستش بهترین بشر

درآن گشته تا دم شد از دو عالم / که بدکار بر ازند مولاان کریم
که هر چیز را دیده آید که او کس نیافت / ز حال طلوع جهان آفتاب
جهان امر اهمیت در واقع شود / برودی جهان نور طالع شود
دهد از تجلی جهان را صفا / فروغ رخ انور مصطفی
در آن کس که او نفر غرض آن سلیم / فرستد تنم را که نیم عدم
شنیده که بود آن وزیر / بود خویش آن کس که شد بی نظیر
که گوید عدم و گوش کند / که گوش رسیده فی از فلک
ز تقریر آن کس بر آن کتاب / فتادند در لجه اضطراب
ولی ز آتش کین آن سالم پسند / دل پاره پاره از غم جگر بند
همه شد پی آن کلیمی برفت تمام / بعلم خود از غم آن شام تمام
با آن قوم بود که دو گفت آن دلیر / در او یا عزم فر گشته آن مرد پیر
پریده ز سر هوش آن ز ترکمان / فشاند که بر آب جهل از جنون
سپاه ده کوش دل خود خجل / همه در آن سیل قوی زمین بخون
برآید چه تیغ وز حق ز آب / شود خشک دریا ز تابش آفتاب
کسی که آن آید به جبر از او / بتدبیر از دست خود پس از او
در اندیشه او فر غیب گشته / در آن کین خود آن همه سیه کسته
بخود دیدی تجارت بهانه سپه / سپاهی بکیرد او هم رسید
نمودی همه جانب فتح و رود / ز ریشه سپر بر فراز هوا
منم با شما در تجارت رفیق / در آن سعی ره بسازم از این طریق
بسودا تمام از پی نفع و برج / زاده آن سوی مکه کردند کوچ
بهر کس رسیدند در آن راه / بجستند درره که آن خارجی شاه
نمودند از روی ایمان بسی مال / ولی خاطرش از غم باطنی ملول
در آن کیشان خدای وجود / شما از پی تجارت بجنبید سود
همه شد فرمان او و دار بسر / قدر آن شما جو سازد اثر
روان گشته آید از طریق جهاد / سوی بهترین تمام بلاد

پود جایگه در هوا خوش نهال / کز فرمان حق زاده او گشته حال
مهیا در آتش کند جای خود / نه ده بسر دار از پای خود
شنیده تو چون اهل کین ای خنج / برزده جو اهای ایشان تهی
و لیکن همه پیروان شیطان مزاج / گشوده در دو سه او لا علاج
که طول او عمر تر کن خویش / زبی گوش پس آتش کین و خویش
اگر کرد تحقیق بیاید پروبر نج / چگونه برآورد ویرانه گنج
در آن کس بیابیم ما درد جای / چو کردیم از این حق عاشر فراز
بگوید بسیار ماند و خندید / در آیین خود در قوی شد
عیا کرده از دو سورت چوی / در آن قوم کشته فرمان بری
سیه شده از هم دنیا و سپاه / دهند از برای حصول مراد
وبسازند نور هب رالف / نگردد از او وهیش آن بر ظفر
نهادند از حیله های نهان / با مجالس خود از خزانه های گران
بین غذر چون آب دار بر کاه / بمانند در مکه تا چند گاه
با کار ساز ی دو ان زمین / در آنجا حیدر آن کش بجواب
دیو ز تیغ عرهان که روحیف / هم تیغ عربان ار زینب
یکی آتش آمد زیر از هوا / گران شو گفت ان فرقه ناروا
بدیدم چه سیمرغ کرده تمام / کشیده همه تیغها از نیام
یکی آتش از آسمان بر فراز جنت / زبیرانکه و یکجا را بسوخت
دلم حسرت از جای خود بجا / در دو زبطو آتش ابر
در او بالاسته کا نیامد / خدا گفت بد از بطو انجاب
نبودش تمام دیر بون زنند / از آن بر رو دارند بر توجه
ولی اسل عالم از اتفاق / تمامی شد تو شده زو ...
بس برچه تر چون ان آسمان خدا / نگردد ز تو غیب تو جدا
شد آن پرده های ...

جبین شد از گمان قدر / برودی شود خفته او را حسد
پسندید انجام خود خیره بد / برد هر کرا برجه دو حق حسد
نهادند دست ناسف بسر / با ایشان رسید از علائی خبر
با آن قوم آمد از غم ره دو / بدین باغت افسانه ما موجو
خلاف قوم با آن تیغ بت و قدم / در آن ره خدا شد تو تحرم
در آن کار آن از عهد آید ظفر / بوده ایجاب از آن با این سفر
بر بستگی شود نام ما پایدار / بمانند ز ما آسیم در روزگار
همه شیوه با زاف زنده شاه حق / عیا کرده از دو سورت جو حق
زند مهر خود کرد در پیک گرد / دل قوم را سخت ماند تنگ
بر پیشند تنها ها خود را / شود جانب آن آن نور خانه
نبوند با سینه ها طول / ز سودا گفته بر و بگرد زدل
در آن غیب کرد و با مشتری / بمانند از عهده و فنون گری
برانداز پرده چنین غاری / بگوید بخانس خود را دعای
نمودند از رو غیب حسرت ملکی

خطاب دیدن عبدالله بوذر مهر را با شمشیر عرب و در شکار رفتن عبدالله

هم تیغ عربان از در غف / بحرکت دراورد آن شهسوار
جنس دیو عبدالله کامیاب / گران شو گفت آن فرقه ناروا
براو جمع کرد چه از دو ها / ز جا جست عبدالله حق پسند
بیان کرد با والد از چند / کشیده همه تیغها از نیام
همه جمع کرد چه از دو ها / بحرکت در آورده شیر را
مرا داد و از آن حکایت همچو حکایت / چه آتش در باد و اب حیات
نظر کرد و فرمود آن معتبر / برتغییر خواب سر آن خوار
عکنار رمایت جهدان آفرین / بنور غیب بسته آن مرسلین
بر فتح تو دار بند ز بر نظر / با طفل آن نور بسته کمر
منور شد از بد روزگار / نگهدار از حفظ پروردگار
بصحیفه و میر رفت آن حج پناه / ولی آن روزها با سپاه
بهر یسا بند بچیه نستند / نشستند آن شاه خورشید مهر

به نکهت برآمد از آن باره پر
معنبر برون رفت از شهر ماه
بشارت رسانید و گفت ای جوان
شده دشمن از رزم ما در شتاب
نهادند رخ را از آن قوم شوم
بدنبال هر دین خود با جنود
رسیدند از فر و روح سپاه
بنزدیک آن کاسه سر پیش
پی قتل آن شیر در شتاب
زهر سو بر آن شاه بنهادند رو
نظر کرد بر هر طرف از جبل
که تنها فتاده بر دیده بند
طلب کرد از حضرت کردگار
که در دیده القوم از من طلب
ز هم بفره بودیم و در هم غضب
خدا داد القوم پاسخ جواب
پس آنگه [illegible] جنبش جان حرام
که در چوبه بیت الشمشیر بار
چو دیدند آن کرکس تیر او
ز تیغ جهانگیر خورشید نشان
که ما از تقصیر ما در گذر
ز راه شکسته طلبکار او
فتادیم از طلعتش خود در گمان
کنون گشته شان تو ظاهر بما
بخندید آن شاه خورشید نشان

روان شد پی [illegible] آن شیر نر
چو خورشید تنها بر آن خرگاه
سواره شده آن شیر تنها روان
روانه شده دنبال آن آفتاب
سوی خود بپیچید چو ابر سموم
سر خود سر آن سران قوم شوم
به خنجر کله شه حق پناه
یکی رسیدن آن اهل کین
بر آن دره تا [illegible] آفتاب
گرفته اطرافش از چار سو
که اعدا نمودند او را قبیل
برآورد سر را چو مرغ بلند
ظفر برکرده تیره روزگار
که خواهید کشتن مرا با شتاب
[illegible] شما برده هم در گذر
[illegible]
ز جان آفرین بر نیارند نام
بیکی از آن قطعه آن شد چنین
بر آنان عیان شد [illegible] او
فتد برق بر خرمن عمر شان
[illegible] تو ای پر هنر
روان شدیم از پی جستجوی
ز هر یکی تیر [illegible]
[illegible]
برای [illegible] آن کرکسان

[illegible]
[illegible]
جلا یافت [illegible]
[illegible]
نهان زیر چادر [illegible] تیغ
گرفته [illegible]
غرض [illegible]
[illegible]
[illegible]
گران [illegible]
عیان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چو بودیم [illegible]
برای دره [illegible]
[illegible]
ولی [illegible]
[illegible]

[illegible] شده
سوی [illegible] روان
غنیمت [illegible] روزگار
[illegible] خود [illegible]
نهاد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
برای [illegible] سوار [illegible]

تاریخ غلام عباس
۱۳۴۱ شمسی

بجنبید آن شاه خورشید شان
شد آن دره مشرق [illegible]
چو خورشید [illegible]
[illegible]
[illegible]
بنا چار [illegible] شیر نر
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
گرفتار [illegible] سوار
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

برآن [illegible]
ز خورشید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز هر سو برای قوم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

در آورده پا [illegible] رکاب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز هر سو [illegible]
فرستاده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تمام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

برای [illegible] سوار [illegible]
گران قوم [illegible]
ز هر سو [illegible]
[illegible]
جوان [illegible]
ز هر [illegible]
ز هر سو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز هر سو برای [illegible]
[illegible]
[illegible]
نهادند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

نمود از خدا قدرت کردگار

[illegible]

نمایند سرهای ایشان جدا

[illegible]

برو خوان سرای سرای وهب

[illegible]

مهیا نماید ... طرب

ز عبدالله ... بر شد

[illegible]

برای وهب ... شاه

[illegible]

ازان سنگ ... پر ز خاک

مبادا شود جان عالم ...

[illegible]

فرستادن وهب زوجه خود را بجواز عبدالمطلب برای دختر خود دادن به عبدالله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رفتن پیک ... بخانهٔ وهب ... آمدن ... و شرح آن

[illegible]

شرح عقد بستن عبدالله با آمنه بنت وهب ابن عبد مناف ... عبدالمطلب ... و شرح آن

[illegible]

سپس گفت که ای بود ز قبول انجاب
چرا که عقد شایسته برقرار
سرای درجه جنت عالیه
بیا رسید از رحمت لایزال
بجنبید فردوس قدسیان
نیامد بسی از جنت بهم
دل خاک شد صاف عجب آمد
ز روی نو گل فخر آن نزار
بجست از آن مژده غلمان حور
نواد حرم ناف خود را گشود
جهان از صفا به زنگار شسته
طعام عروسی مهیا نمود
نمودند بسیار قوم قریش
برای قران مه و مشتری
نمودند در عقد خوردن قاف
گرفتند با یکدگر انتظام
چو گشته آمد جفت آن کوکب
کنند کرو چون شد از زفاف
مصفی شود نور صورت پرزر
روان شد بحکم خدای جلیل
برای ظهور بشیر و نذیر
بخواند به راه خدا خلق را
بود در صف حق برای جهاد
لشکر شکنی هر کجا انجاب

بچهار فرسخ بود در دو جلب
جهان گشت خرم چو فصل بهار
شد از نکهت عنبر خالیه
برآمد مرده مشکین خال
نقش بود از قدسیان
مکرر ز محمد بدنیا قدم
ز تزویج عبد الله آمنه
شود زود روی زمین لاله زار
شود شاد از رحمت حق سرور
بر انفس همه آفاق مشک سود
که این عقد با میمنت بسته شد
طلب مردمان را عطا نمود
در آن روز ها شادی نشو حسن

که با شبه عقد این مهر و ماه
سواد حرم گشته چو باغ ارم
فلک گشت خرم خود پر شمر
بهشت برین از تماشا شده
که خدیو جنت برد بهیمان
عقیقت شد قمر سلیمان دو جواب
شود هر برین عقد گوهر عقل
چو آگاه گردید از آن سرنوشت
عوض شد برای گرده قریش
ز هر گنج در پرده دو مقام
خدیو حرم شبه سرفراز
بر دم خورشید تا چار روز
پس آنگاه بسالار آن نزار

تمام شدن اسباب تقدیر و ظهور رسول رب عزت رسیدن ممکنات از ظهور سید کائنات و منع نمودن ملائکه شیاطین را از افلاک و مواقف و مقدم مسعود شریف آن

میان دو فرزند عبد مناف
ز روی شرف سراج منیر
بسوی بهشت برین جبرئیل
چراغ هدایت سراج منیر
پدر را فکند با طلا و زرق را
لشکر رونقی بود بلاد
خوانش بود بهترین خدا

به گفت که دیدن روزگار
برآید با برج شرف آفتاب
فدا کرد در سده دارالسلام
شود فدا بهر آن ذره احمدی
بود آن امین جهان آفرین
ز خلق خدا هر که او در پناه
بود قسمت آن رحمت کردگار

فرود شد مشک از هوا کام
ز بوی بهشت در حق قدیر
که در آن نسخه هم در او گشته
نگو آن بار ماند از راه او
در آن شبه عقد و آفتاب
بیار آورد مصطفی را چلب
برای شب هشت خدا بهشت
نشانه جهان شادی عیش
بیالید بر خویشتن چو جام
در عیش بر مکیان کرد باز
طعام فراوان همه دلفروز
بیکجا مهرا ایست جز لاله زار
حرم شد از آن خوانده دلبری
چه نخل شرف زاد و عبد مناف
چه بلبل بلال از بهشت ارم
وصول آن شد از عرش شادمان
درآمد محمد شود آشکار
وز آن نجب عالم برآمد خواب
که اسباب تقدیم حق شد تمام
کشد که از مرد ثقی از بری
فرستاده حق نگهبان دین
علای جهان از همه برتر
شده از مرکز حکم حق آشکار

نسب شد از نام آدم نشان
بچرخ برین احمدش کرده نام
بزودی جهان کو بهشت دوار
در آن درگاه بهشت برین
ملائک از آن رحمت لایزال
در هفت دوزخ بر بسته بود
سراسر زاعیان آن برگشته
بانواع نعمت بود خاک شده
رسید چو مژده روح اودین
بشارت رسانید از روح دنیا
زهر کرانه در گشت دوار
دل غازیان جمال و سحاب
برانداخته گرده بر مردمان
نگونسار شد قسطنطنیه راستیان چو
باقبال شد هر که راغب یار
همه خیره دیده برادرکده رو
بحکم خدا دوغ بهشت بسته
برافروز گشته باغ ملک
خبر مکه شد جانوس دوار
چو عیسی ابن مریم زهادر بزاد
ملی بود تا چار زمین آسمان
شیاطین در آن دم همه سنجام
نگون آن شیشه بود آشکار
عرض خواست چون قدر کردگار
بصورت رسیده در بهشت

که او شد درو قرب حق بود رون
بجانش حق علیه السلام
برآمد بتقوای روزگار
بدرگاه حق جهان آفرین
نفس بود قادر ذوالجلال
که آن ابر رحمت حق فزود
خبردار گشته از آسمان
همه از شنیدند بر رمز حرم
با اهل سموات و خلد برین
که از صلب آن مرد نیک خدا
برآید بتقوای روزگار
از این مژده با صفا گشت بیت
در ویدل کرد در آن آمنه
بجان کرد از سینه دو گشته
بجان کرد مو منین احتیار
شد از دل وجان همداد او
فتاد و فوج شیاطین به بند
دو دیگر بنا حینه بسوی فلک
درو افلاک از گروش روزگار
نگار شیاطین تر از آن فتاد
نزدید برای شیاطین تهار
براندند از آسمان تمام
ز رجم شیاطین شهاب
که سر زده جهان را همه نامدار
نبی جسم را کرد محو نقد

بعالم خدا مهر او فرض کرد
ابوالقاسم اوست احمد برین
چو از مژده مهتر قدسیان
سراسر به تسبیح گرد خود او
در جنت جنت نمود نمود باز
که تا رو از غرفه های بهشت
بروی در جان خلد برین
ترنم نمودند از هر گشته
روان شد بحکم خدا از فلک
در فقه مصطفی از شرف
از این مژده شد خرم و پاک تن
زهر شقه گوه آمد خبر
رسید این بشارت بکام
خبر شد هر ملک از ملکات
با نور رحمت حق لقا ها رسید
از آن دشمن حال او شوم شد
رسید الفرقدان قدسیان
از آن روز کان فرقدان جانب
بیان همچو گشته از غیر و شر
بشیطان در عیش کردید تیغ
که خواست پروردگار او
فکندند از آسمان شهاب
تو گویی در عالم چو آتشکده
ملازم فلک رسید کائنات
محمد حبیب خدای ودود

گل پاک او بر شمر عرش کرد
نمودند هستی جهان آفرین
خبردار گشته فرق قدسیان
نمودند تقدیس و تقدیس او
بروی جهان آن گشته فراز
خرامید حوران جنت بهشت
با آواز خوش در غناهای زمین
با تسبیح و تقدیس پروردگار
بسوی زمین با هزار فوج ملک
رحم آن گشت با صفا چون صدف
سبان ز برجید دل اهل قاف
از این مژده در داستان سوی کمر
زمین یافت از انگشتر برجیات
دو کرد و علا رسید کائنات
بر آن سر او جلال رسید
ز لطف خدا چو حرم شده
در آن دم بر نجم ها یک کران
بوقت شده بهشت آشنا
از آن خیمه در گاه جهان را خبر
بر او بسته شد راه او از چرخ
که آمد محمد ... وجود
بجای شیاطین حق آن شهاب
چه از تیغ شد شیاطین شده
شود عاید از فیض او بود
ز غیب آورد او ملک وجود

۴۶

شود شامل حال ارباب دین
ز اسباب تقدیر حق خبیر
نما بر جواب غمی از شتاب
در آنگاه عبد القدیر حسین
بنزدیک موقف همی جان
نشیند بشور نظری در آن زمین
که شهزاده باشد ما لنجاب
گرانی اثر [illegible] جان
چه آیه [illegible]
زدی [illegible] براو برد برف
چه بر داشت دم را ز [illegible] آب
بد نهضت عبد القادر حسین
نماید خداوند حق خبیر
شود رسته نخل کرم در زمین
رو [illegible] باقوت باطنه
بگفتی [illegible] بودی نکو
در او ز زلف سیه پیچ و تاب
چه از گوهر شود قطره در صدف
در آنگه که [illegible] با زعفران
شد از قوت پرتو [illegible]
فلک در زمین عرض در سینه ماه
دل چرخ آهنگ پرواز کرد
بیا [illegible] شهاب الفلک
غرض از زمین لطف مصطفی
ستاره ازان برق [illegible] شود

ز الطاف خدا رحمت عالمین
شود لطف فخر عالم خبیر
[illegible] اور حساب
[illegible] روز [illegible] لیبین
پدر با برادر بهم او روان
ز [illegible] دشت [illegible] حسین
بجا ماند حیران ازان نهر آب
[illegible] از عین رحمت روان
بدریا [illegible] لب خویش تر
لب [illegible] کرده برف
نهان شد زدیده چه موج آب
که آن آب [illegible] جان آفرین
ازان لطف مصطفی رهبر
شود سبز خرم گلستان دین
[illegible] و گفت با آسمان
ببرد از [illegible] جاری [illegible] روی
چه ار سیه [illegible] آفتاب
ازان [illegible] آید لطف
ازان سبز شد نخل دین جهان
[illegible] آمده [illegible]

شود [illegible] غدغا
بجنبم عرب [illegible]
که در موسم حاج [illegible] رفاه
[illegible] روز انجه را ز رحمت آب
در آن سال مسعود پس آب کم
که ناگاه از قدرت کردگار
[illegible] حکم جهان آفرین
روان شد بحکم خدا آنجناب
[illegible] قطره [illegible] گشته حل
زبوی خوش گشته مشک تتار
تعجب [illegible]
روان گشته از چشمه سار حیات
ازان آب [illegible] کار [illegible] سپهر
بسی ازان غزال حرم [illegible]
[illegible] بوی [illegible] مشکوی
[illegible] خوش بوی [illegible]
[illegible] از رحمت کردگار
[illegible]
شد از رحمت کردگار غفور
[illegible]

شد [illegible] سپاه
بدل عبادی [illegible] نمود
در آن وقت از رحمت [illegible]
سوی [illegible] روان [illegible] آب
در آن دشت [illegible] نمود غم
[illegible] بر آب شد آشکار
[illegible] حسین
[illegible]
[illegible] آن عمل
[illegible]
ازان آب [illegible] حکم پنهان شده
برای وجود شه کاینات
[illegible]
[illegible] دشت
[illegible] اندام خود [illegible] بوی
[illegible] روزگار
ز ابر کرم قطره ها در عجب
هم از [illegible] خورشید رو
شب [illegible] نور
[illegible]
[illegible]
ستاره [illegible] که پرواز کرد
[illegible]
[illegible] گشته براق سرفراز
[illegible] از خاک [illegible] فرود

فرو رفتن شهاب [illegible] خواتون
دله جهان ازان خبردار شدن [illegible]

تو گفتی [illegible] رفت تاب از رخش
[illegible] صدف [illegible]
برگ [illegible] برآورده

دعا خواست از رحمت کردگار
[illegible] برق از زمین [illegible]
[illegible] آتش افتاد زود

از این

[illegible] نشسته روی کواکب
فرو ریخته از کواکب [illegible]
اگر چرخ ستاره [illegible]
[illegible] گشت [illegible] آسمان [illegible]
سطح این بام دل که [illegible] نهان
[illegible] از آسمان
ز حرکت [illegible] باشیار
[illegible] روان
بیان [illegible] رسیده [illegible]
خبر داشت از کوکب [illegible]
در این حال حیرت [illegible]
ز هر گوشه دیده ها [illegible] گشود
[illegible]
چه آن [illegible]
[illegible]
[illegible] روزگار
ز خاک [illegible]
برآورد [illegible]
ندانم زمانه چه دارد سبب
که ناگه ز مشرق [illegible]
طلب کرد خویشان خود را تمام
[illegible] برق [illegible]
کواکب [illegible] خاک
[illegible]
[illegible]

شهاب [illegible] نور [illegible]
[illegible]
شود [illegible]
[illegible] پرآب
[illegible] الفضل
[illegible] چشم [illegible]
[illegible]
چه تابوت [illegible]
که در دل [illegible]
[illegible]
[illegible] طلب کرده [illegible]
نظر کرد [illegible] چرخ [illegible] نمود
ازان [illegible] کواکب شده
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] آسمان
[illegible] خانم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چه تو [illegible] قلم
[illegible] قرار
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ستاره [illegible] از هوا
چنین کرد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قلم

[illegible] فرقدان
[illegible] دعوای نور [illegible]
[illegible] آفتاب
[illegible] ستاره [illegible]
[illegible]
[illegible] هم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ستاره [illegible] از هوا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

روان کرد با نامه ... قاصدان

سوی شهر ... جانب ...

و ترسا فرستاد از آن ارمغان

از آنجا ... بلاد ...

توهم بوده چشم ... دیگمان

کز آثار آن نور آید ظهور

موافق نوشته ... برای جواب

[illegible]

[illegible]

رفتن ایلچی ... بجهت ابوطالب و آگاه شدن قریش

[illegible]

بسی تیغ هرکه جز نبان گشته بر
جوابش سلامش نکو باز داد
بدو گفت شهزاده از نور بر
دو با هم [illegible] و دشت [illegible]
چو گفت کاهی چه سوی کجی
نه از کرم و دست بر روی کنی
رو گفت شهزاده هم سوی او
نهاد او ز کرم دست بر روی او
و دانست برادرهای نهان
نهانست بر چشم اهل جهان
کشند و دراز بندگان هر بلا
که در آسمان تو بود مبتلا
درو دست شیخ کرامت بود
جهان را نکو بود از تو مست بود
ز جهان تو ای سرفراز حرم
نداری حرم چون تو ای ذوالکرم
چو شیر که مانند خط شعاع
نهانش چو تیغ بر سر [illegible]
وز شاخ هند نورسته از کید خوش
شنو داد رخت و سبزه او از جنب
کرد میت درو مشرق و مغرب چید
و از شیر او جلوه و شیر جید
برآمد ز تو سید او صباح
نخستین از او سید انبیا
ز اولاد عم العلا یا شهید
و از جود او نیست که [illegible]
در افتند از نسل تو آگهی
عیان دانم از نسل تو فرزندی
تو ای عیسی احمد که در هر کتاب
بجاه عفافش چو بود جواب
بدو گفت ای پیر نیکو سیر
که داری ابا جز باطل خبر
بدکرد خطا در پرده سی
بهرحال نیکو نباشی سخی
با یام ما گردش روزگار
مجود با کرم خویش بازی ناسازگار
کجا بشکند برش کوه
دری [illegible] با ما [illegible]
که او سازد از زیر تخت نشان
که در آنکه واند [illegible] از کفش ان
بحق خدای ازل با ابد
بیکتائی قایم [illegible]
زده از زر و سیم و مو رستنده ماه
موقته ز رفت درین بارگاه
بشب بی شتی از کوه افروز
شود خانه روشن از او هر روز
رسید در و منع جهان بوی او
شود نافه خوشبو از گیسوی او
[illegible] بر رشد و صلاح
بپوشد [illegible] فلاح

طلبکرد السید سرفراز
که از قوم حج از گروه عرب
در افزودی تحقیق السید
قسیم فرمود آن مرد پیر
ببخشید دی بیچاره گناه
باین پادشاه جهان آفرین
تو ای صاحب [illegible] کار رفیع
تو با سبزه خلق خوش
تو ای اشرف اهل [illegible]
نشان [illegible] [illegible]
شود قدرت رحمت کردگار
که [illegible] مثل [illegible] راه
میان ان زمین [illegible] ا
تو ای [illegible] و دین
ابو طالب [illegible]
بصدق تو کاهی زماد زاد
زرای تو دیدیم [illegible]
نکو در چو وقتی با یام ما
که دا خود را [illegible] از غار
بوی داد [illegible] بی جواب
که گسترده [illegible]
ز هر کوکب کوه [illegible]
و آمد ز عبد الله [illegible]
ز [illegible] روشنی [illegible] بود
بیان از [illegible] نخواهد [illegible]

دراز خود نکو [illegible] ز
[illegible] نسب
[illegible] اشکار
که ازان [illegible] خدا [illegible]
با و [illegible] آه
در آنگاه گشتیم از روی [illegible]
تو ای صاحب [illegible] مغ
فرستنده تیغ هندی [illegible]
برادر نبود [illegible] چنین
تو ای ما و ماهان و ان آفتاب
ز صلب تو و نسل تو آشکار
فشاند [illegible] مهر و ماه
کزان [illegible] ساز [illegible] ا
تو ای والد صالح المؤمنین
نظر کرده حیران بسوی مسیح
ندارد کسی جز تو کاهی [illegible]
و ساز [illegible] هر چه آید [illegible]
[illegible] پر کند جام [illegible]
که از [illegible] آشکار
کزان روشن از نور تو آفتاب
بروی [illegible] آسمان
برآورده کاو [illegible]
چو خورشید تابان از رسول [illegible]
ز نور تو [illegible] شود
برادر [illegible]

چو باشند [illegible]
علم [illegible] خود [illegible]
که [illegible]
بنای کاستم را [illegible]
بود یار [illegible]
پسر عم او [illegible]
کشید تیغ [illegible]
جبینکه فرشته [illegible]
[illegible] عیان در نظر
[illegible] تو [illegible]
شود نمود [illegible] سؤال
ازان کاهی [illegible] فال
بگفت [illegible] زرگان [illegible]
[illegible] [illegible]
نکو [illegible] بالا دراز
بود [illegible] فلک [illegible]
نکو [illegible] از جنب
چو [illegible] کلید
[illegible] قرار
ز [illegible] تا روز شمار
بزرگان [illegible] تمام
[illegible] جام
دانش بود در بحر [illegible]
پر از در معنی [illegible] صدف
شود روشن از نور [illegible]
جهان پر [illegible] جان [illegible]
[illegible] بنشسته [illegible]
[illegible] باید [illegible]
[illegible] بود [illegible]
[illegible] امیر
بود در [illegible]
[illegible] وقت
بوقت [illegible]
[illegible]
بود [illegible] اهل جهان
[illegible] و نهان
[illegible] عیان
[illegible]
بود [illegible] آسمان
[illegible] در جهان
ز حال [illegible] سؤال
[illegible]
[illegible] نثار
[illegible] کار
[illegible] آفتاب
[illegible] آفتاب
که باشد [illegible] احکام
[illegible] مقام
بود [illegible] امام
[illegible] مقام

شود [illegible] ولایت [illegible]
ز [illegible] چه بود
که [illegible] صاحب [illegible]
[illegible] الشیر [illegible]
[illegible] الکعبه [illegible]
در [illegible] وصف [illegible] انام
بود قامت [illegible]
که [illegible] خیر الانام
عبادت [illegible]
[illegible] آورد [illegible]
شود روشن از روی [illegible]
[illegible] شود
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] برعباد
[illegible] جواب
[illegible] [illegible]
جهان یا [illegible] روشنی
[illegible] درس
[illegible]
[illegible] رسول
[illegible] علم
[illegible] تیغ او
[illegible]
[illegible] گلستان [illegible]

بهر [illegible] جبرا
با [illegible] بود
[illegible] او [illegible]
بود [illegible] نقع [illegible]
[illegible] سرود [illegible]
بیان [illegible] او تمام
[illegible] حیات
[illegible] تمام
میان [illegible]
[illegible] از [illegible]
شب تیره و روزهای [illegible]
[illegible] شود
بر [illegible] او
[illegible]
[illegible] بود [illegible]
بصدق [illegible] بود [illegible]
[illegible] بود [illegible]
شود [illegible]
[illegible] مدرس
[illegible] داد
[illegible] قبول
[illegible] بسد
ز جام [illegible]
[illegible]
[illegible]

سپهر وفا وزیر بشیر و نذیر
ز عهد پیمبر با قدرت امیر

ز تورات پر با بود نام او
در انجیل ایلیا بود نام او

بفرزندی این قوم باشد گواه
برادر نبی را خداوند ولی

ز بس کان حیرانم ز وصف او
سرود ازکرنا فکر

بود یا بی اندیشه شد تنگ و ور
پس از آن نخوت برآورده

عدو نظر ملتفت گشت یار
بر جا ابوطالب سرفراز

بگنجش درالسیر و دلها بخون
دگر دست یکبار بر روی خون

چو شب رفت [illegible] شرف [illegible] تاب
بروایش چو سر پنجه آفتاب

برآورد کای بخت نیک ای امید
بعبدالله چو پیش روی کرد

بگفتا که ابوطالب ارجمند
تو دستگیر سپهر بلند

زاکرام رب برادر پسر
که اوالعالیه ز توان وزیر

شمارا ابو بخت اقبال یار
سعادت شود از شما آشکار

ز شاخ کرامت نخست شما
برآید ز شاخ درخت شما

محمد ز عبدالله مه جبین
ما از تو آید بفوز مبین

بهنگام جنگم شما ماه و مهر
بگرد دو عیب شما در سپهر

شب و روز سیاره و کهکشان
به بندد کمر بر شما آسمان

ابوطالب آن خبرها کشود
دل روی شد پی بگرد مراد

بشکر خداوند حق شناس
نشان کرد جاری بحمد و سپاس

بگوش همه مکیان خواص عام
رسید آن خبرهای کامل تمام

نشستند آن مشرکین خود بخود
جگر پاره در ماتم عمر و ود

گرفتند از بهر آن عم غزا
ز سوز درون تب بپستان غزا

آگاه شدن قریش از احوال پیغمبر و بیرون جستن بغار رفتن و بجوش آمدن ابوجهل و دم قریش

ز بس شد ابوجهل را دل کباب
بجا رید با ناله از دیده آب

روان شد بخیر دیگ خانه [illegible] خود
درایوان حرم جمله ناخوش خود

چه [illegible] از آن خانه [illegible] سود
ز بهر گرو برانقوم [illegible] شود

به رشته تا رچه عنکبوت
برادر و در بیم گشت پیش [illegible] رب

بآن قوم گفت ای همه مستبد
که این فتنه باشد نخستین بلاء

ور از آن آشکار بخروج شود
از ایشان شود روی ما [illegible] زرد

شنیدند اخبار کاهی تمام
همه بار از ایشان شود تلخ کام

ما بگشت ما بار کف شمار او
که بر ما از ایشان نماید چه زرد

شود زین سخن [illegible] تن [illegible] بیکار
که سازند بر ما تیره روز کار

رسانند بر ما نی ما بتباه
نمانید این ها در افناه

نگر دیده تا روز بر ما شب
بر بجوشید این کار راهبرت راه

در آن حال ابوطالب نامور
براه نصیحت برآورد سر

باواز گفتا ای گروه قریش
ز دلهای خود بر سازید [illegible] عیش

میارید درکار جوش طیش و بی
ببوشید در راه انکار حق

کراهی زما بر شما ظاهرست
دل و دست ما از ستم طاهرست

ز خلق نکو شیم و کامل عیار
زما هست جود و کرم آشکار

نسازد کسی فخر با ما طرف
بود در دل ما خود از ما شرف

ز طبع انچه گفت [illegible] باب جناب
هدایت شد چشم [illegible] احباب جناب

بود ظاهر ما آشکار او
[illegible] شدید [illegible] او

ز خبرها کرد [illegible] شد آن آتش ور
بر او [illegible] نماید ز طور

بود بهر کرد [illegible] بایست [illegible]
عالد خدا [illegible] و بختیا

روان شد [illegible] پس الهیبد ارجمند
سوی خواهر [illegible] باکاهی بسی بلند

لب کرد اعزاز اکرام او
برآورد از جود خود کام او

در آن شد ابو جهل [illegible] گفت
ز روی تعصب بلکین [illegible]

شد از سینه مانند آتشکده
پر از شعله آتش [illegible] شده

برادر [illegible] آن بس [illegible] شرر
دل کینه [illegible] شد از آن دود و ور

برآورد [illegible] سینه مشرکین
ز گفتار سیلان [illegible] قوم لعین

خبر شد به بوطالب نامور
که بوجهل از ترس چندان شرر

در وقت شب شبه کین از خلاف
برآمد از آن شورش چون خلاف

بار طلب شد [illegible] به هلال
دران کمین رهی گشت [illegible] اشتمال

رسید و در بتیه [illegible] هم مستفید
بدلهای ایشان ز وعده وعید

پراکنده گشتند از دو جانب
چو دیدند آن کار او چین چنین

ز طلعت روانه شد اهل شرار
سوی کعبه آن قوم را برگزار

چو آمد سوی کعبه آن با شکوه
بجا خواست کو بنده از گروه

که از بهر شب [illegible] این تمام
قضا کرده او بوش مست جام

از او [illegible] سپید شد [illegible]
شود از قدر [illegible] مقام

بگفت از ابوطالب با عذار
شما را بود خرقت و اعتبار

بجا و جلال شما عز [illegible]
ز قدر شما برتر آید فلک

مقدم شما چند [illegible] هر دو یار
شما نیز در شهر و اشهر یار

ز فخر مزید و ز جود و شرف
شما راست منشور عزت بکف

سرآسمان شما بی باکی است و شماست
چراغ هدایت ببرت شماست

فرو زد ز بهر شما مهر و ماه
نقیضان شما نیز هر کی گواه

ولیکن عجب دارم از هر شب تو
در هر طرف کاهی بود گوش تو

نگویید این کار [illegible]
ماند از غیر ما [illegible] فروغ

ز غفلت از آن کار این قوم ورا
[illegible] کذب بیطانی از ایشان [illegible]

نیاید ز کاهی مکر [illegible]
تو باور کنی گفته ایشان [illegible]

بگو تا بیاید ازان مرد و را
بر چشم از او چهره زرد را

ز مینم ارزنه چو امتحان
بر اعمش [illegible] گفت و [illegible] زنگ

شود راستی با در خشش عیان
زرنجید [illegible] چه سر زرد عیان

چو شد شرع شه بر افقد لجاج
شود دور از سینه اختلاج

پس آمد بجنگم شه نامجو
سوی کعبه آن [illegible]

برآمد ز شب [illegible] گفت ای قریش
برشته نها ز شمار را [illegible]

چو قوم بیش دادید از خلاف
زنگند چه [illegible] سینه [illegible]

که هرگز از حیف و کذب خلاف
نگفت که نکو هم [illegible] از لاف

چرا این سخن [illegible]
دلم گوش [illegible]

برم آن کار طبع زهر جزو کل
هدایت احوال آن ستم از رسل

گر او هست [illegible]
[illegible]

بحق جلال جهان آفرین
و از مقدم سید المرسلین

دل ما [illegible]
[illegible]

شود خواننده [illegible] آب
[illegible] آفتاب

شود زاده [illegible]
مرا مرگ بهتر بود از حیات

کشم گر [illegible]
در [illegible] تیغ بران او

چو [illegible] امتحان
که صدق [illegible] عیان

شناسد [illegible] چه زن
نماید [illegible]

که سازم [illegible]
برای شما [illegible]

بگفتند آن قوم [illegible]
نگاه [illegible] علم و غیب

برآورد [illegible] مهدا
کز از [illegible] باشد خدا

ولی بد و ربی [illegible]
که او [illegible] سوی [illegible]

نهان [illegible]
بیاید خبر آورد نزد [illegible]

که گردون چه [illegible] رآورد
نشانه [illegible] بیا راوره

پس آنگاه مردان قوم قریش
شوند حاضر [illegible]

بنجر [illegible]
[illegible] بود [illegible]

بیا مد [illegible]
بمانند [illegible]

چو گشت حاضر [illegible] دگر
ز زاده آمدن یافت [illegible]

نفرمود [illegible] کار [illegible]
بگرد [illegible]

نشان [illegible]
بر [illegible]

نشان [illegible] امتیاز
سوگ [illegible] باز

[illegible]

برایشان نظر کرده دخت بتول
بطیع آن زمان دیده را گشود
بروی چو بزرگان آن اصل صفا
[illegible]
محمد رسول خدا آن امین
[illegible]
[illegible]
نظر کرد آن اهل کاه جهان
نمود بر آورد از سینه آه
[illegible]
طلب کرد با نوی فرخنده را
[illegible] حامله
[illegible] بانوی بانوان
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
زمین [illegible]
ز پهلوی آن [illegible]
نظر کرد آن [illegible]
[illegible]
بر آورد از سینه آن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] روزگار

[illegible]

بخلق الهی در خلق آگه / نبودند چون کعبه را تنگ گاه
منبه در به بعث حاجت بود / بنزد ابوطالب آمد ز در

التماس کردن منبه از قریش ابوطالب را جهت طلب [illegible] از پیغمبر

بدو گفت احمد که ز حق / دل دوستان را شکفت [illegible]
نشد از شما هیچ کس تلف / عیان شد شما را هلاک و شرف
شنیدم از شرف [illegible] جهان / فلک داده [illegible] شما را نشان
ولی در دلم این بود [illegible] کس / ز راه خرد تو این التماس
و این کار هر [illegible] از قریش / کجا [illegible] بشکند [illegible] خویش
نیاید ابوجهل را دل بخویش / شود ز آتش طعن [illegible] خویش
پس آنگه ابوطالب [illegible] / قبول از منبه نمود التماس
بنزد تو [illegible] / بدو [illegible] حال را گفت راست
بدو گفت این کار [illegible] / درست [illegible] التماس
درون [illegible] نماید ظهور / بشیر نذیر از خدای غفور
[illegible] / سلام و تحیت رسانید ز من
بگویم [illegible] تو آورد روی / [illegible] رب [illegible] او
ز نور تو [illegible] ظهور / نماید ز نور تجلی ظهور
نبودند تکذیب او [illegible] / برانند [illegible] او
[illegible] آورد روی تو / نبودند [illegible] روی تو
بدین [illegible] گردون پناه / که آید [illegible] براه
[illegible] / بود از نجوم [illegible]
ز فرمان [illegible] سخن / شود [illegible] قول [illegible]
[illegible] / گرفته [illegible] آسمان
بر [illegible] را / بر [illegible] را
[illegible] تمام / [illegible] کام
که ناگاه [illegible] / بیا [illegible] چون نگاه
[illegible] گفت [illegible] / که ای [illegible] خورشید شان
بسوی شما [illegible] / زن [illegible] آمد [illegible]
ورق [illegible] نام آن [illegible] / ز [illegible] برتر از [illegible]
نیاید [illegible] گفت [illegible] / ورق [illegible]
بدو [illegible] گفت ای گروه قریش / مهیا برای شما [illegible]
ز روی شما [illegible] / جهان از شما [illegible] معمور باد
برای شما [illegible] / [illegible] مژده گویم [illegible]
درین شهر [illegible] نماید ظهور / که باید [illegible] نور
[illegible] / درین [illegible]
ادا کرد از شعر خود [illegible] / که راند از فصاحت [illegible]
[illegible] / عیان [illegible] او
[illegible] از خبر / [illegible] دیده تر
[illegible] گفت [illegible] / که دارم [illegible] گران
مرا [illegible] این [illegible] / ز [illegible] پر و بال
که ناگاه [illegible] / محمد [illegible] تیغ [illegible]
[illegible] برق تیغ و سنان / [illegible] ماه [illegible]
[illegible] پروردگار / که از [illegible] محمد [illegible]
[illegible] آورد روی / که ای [illegible] گفتگوی
[illegible] / بجا [illegible] عید
[illegible] شما / زند [illegible] هر [illegible]
بدو گفت [illegible] / [illegible]
که [illegible] جای [illegible] / برای [illegible] باین
[illegible] / ز داد و خدائی [illegible] جزا
[illegible] پروردگار / [illegible] نشان [illegible]
[illegible] / [illegible]

بود نور پیوسته

بود نور پیوسته در روی او / بود روی لطف خدا سوی او
ز ابروی او [illegible] / برون آمد از [illegible]
ز رحمت [illegible] / شده [illegible] برای [illegible] فلک
محمد بود نام آن [illegible] / بود [illegible] پروردگار
بجسم [illegible] / که [illegible] وجود
پس از [illegible] روزگار / [illegible] یاور [illegible] گار
که [illegible] او برابر بود / نظر [illegible] بود
چه یاور [illegible] چو شیر دلیر / در [illegible] اسیر
ز [illegible] / چه [illegible] شیر [illegible]
[illegible] شیران [illegible] / بر [illegible] خاک
[illegible] خاک [illegible] تمام / بود [illegible] تیغ او [illegible]
[illegible] / [illegible] در قدم
بود نام [illegible] / امیر [illegible] ایمان [illegible]
[illegible] آه آه / [illegible] سیاه
[illegible] آورد [illegible] / که [illegible] بسوی [illegible]
[illegible] پهلوی او / [illegible] پهلوی او
[illegible] / بچشم [illegible] چون [illegible]
که [illegible] / که [illegible] باید [illegible]
[illegible] و قدر / که [illegible] بود [illegible]
[illegible] / بر [illegible] باب
[illegible] / [illegible] حیات
که [illegible] / [illegible] تسبیح
[illegible] فروغ / [illegible]
[illegible] ناتمام / [illegible] نام
[illegible] / رسم [illegible]
از این [illegible] مصطفی / شود [illegible] احمد [illegible]
[illegible] / شود از برای [illegible]
در آن [illegible] درخشان شود / [illegible] درخشان شود
[illegible] مؤتمن / روان [illegible] سوی [illegible]
[illegible] عقیق / [illegible] عقیق
چو آمد بسوی [illegible] / [illegible] جواب
ز [illegible] رفت / پس [illegible] رفت
چو در [illegible] / ز [illegible]
ز نور [illegible] نور / شد [illegible] بلور
[illegible] / [illegible]
در ایوان [illegible] قرار / [illegible] نگار
که ناگاه [illegible] نور / [illegible]
چو نوری [illegible] آفتاب / فکند از شعاع [illegible] آفتاب
نظر کرد [illegible] / [illegible] روی [illegible]
بخود گفت [illegible] / [illegible] چشم [illegible]
[illegible] / چو [illegible]
غرض [illegible] آفتاب / دلش [illegible] آب
[illegible] خاک / ز [illegible] نور [illegible]
[illegible] / گرفته [illegible] زیر
که از [illegible] / در آن [illegible]
[illegible] آمد براه / چو نور [illegible] شاه
[illegible] تمام / فرستاد [illegible] سلام
[illegible] / بود از کدام [illegible]
[illegible] بروی زمین / [illegible]
[illegible] روزگار / [illegible] یار

کمان از ابرو و ناوک زاد که با این همه از دوری نژاد
با او گفت عجوزه سرفراز مهم بود بیشه شریف حجاز
بر وجود عزیزش سینه بی خوف چراغ شبستان عبد مناف
باو گفت زرقا که ای نوجوان ز بود است روی تو از غم روان
هر آن کوه آتش که این خیال در آن گیسو زرت تو جام وصال
چه باشد که امروز زیر کم ز من بمطلب رسیدی مراد در یمن
برای اگر جسم بی از روی بیاید به نیز کوه قمرهای
کنم صد هزار روغن تمر بار علاوه برین زر و سیم بسیار
پس بشنید شهزاده گفته را او بر او باز گفت زوده الا زکار او
که ای زشت بد عمل روسیاه زنا کار را سوی ما منیت کاه
تو را روسیاه زین ره زنی تو را بلا این زر چه تر دامنی
نمایم تو را حق ز عالم رفت کو این کار ما هرگز نیاید ز ما
ندانسته لیکن امور قبیح نیاید ز ما شرافت ای فی ذبیح
ز دوکان این در دمانم رفت شده رخش تر دهن بر رفت
بر آورد شهزاده تیغ از نیام بر او حمله آورد از راه بام
سراسیر کردیه زرقا ای شوم که زین آن بود چو باد سموم
شدش سینه از آتش غیرت کباب سرخ جان از دیده میریخت آب
سوی شهزاده در آن ... وار شد آن لحظه شد تا بمدار
نظر کرد بر کوه بر خود صدف در شمشیر عریان کرد بکف
دگر گون زرخسار او گشته رنگ ولیکن ندیده است آن تیغ رنگ
از آن صورت حال در دم سوال نمود آن دو در بحر جاه و جلال
باو گفت شهزاده احوال را بیان کرد بر همه حال را
ز فرزند خود شبه کرد دید شاه زبان دعا بر وجودش گشاده
بفرزند خود گفت ای نیکنام که آن زن که در رفت از راه بام
چنان لعنت از مکر و حیله شد که گویا بر شیطان بود هم سره
بگیدم نمکند باز از شخند هر جه شود از ره ابلیس ...
زن کاهنه هست زرقا بنام که از حیله دارد دمیز بان شام
ز روی تو دیده است نور خفا از آن روی طمع کرده آن اجنبی
که این نور حق راز مکر و فسون ساییز تو تا آتش ... بون
بگویم از آن کین همه زده را که منشا شد آنچه نا بسنده ما
کشند تیر این همه ده را از آن تو را روسیه سازد از کار زشت
واز ز نشود این منیت کم که هرگز نیاید درین باب دم
کنون شکر صد خدای غفور که از نور او شسته را کرده دور
کنده انست ... نور زر کار ز کار ربود آن زن نا بکار
چو شد رحمت حق نگهبان تو روان پدر باد قربان تو
از سیم کنون بر سراین ... بخت که رو کردم از روی بد نقل بخت
چو درکه افکند زرقا نگاه بسوی ور شهزاده در یتیم گاه
ز دیدار رشتی نیل تیره باب ولی دیده خویشتن را بتافت
چو عبد الله آن تیغ را بدید بر آتش فرو رخ تیز انداز دید
باو هست کانکه شده کو خدا شده نور نغمه از روی جدا
باو گفت شد تو زان ای ... اگر نور از دیده بودم ... بهین
باو گفت شهزاده کزین من که از بهر ترد آن ... و تن
باو گفت زرقا تقید انفعال که امیراوج کمال و جمال
چو شد انفرو رخ ضیا ... بین همانکه از روی تو برچشم زنی
شعاع عشق چو چشم مرا خیره کرد چو زلف تو روی مرا تیره کرد
ره چو چین داد دار در ... آب و رشد در پس ابر آن آفتاب
شد آن نور گوهر صدف بد نگم ز زلفی مشغل شد بسوی حرم
پر از نور گرد بد بحر ... سینه رخ مطلع نور حق آمنه
باو گفت زرقا در ... حبیب سر افراز شد بر زنان عرب
مر آمنیت ... نور حق بود از صدف لایق آن طبق

بعالم شود هر که زان اعتبار ده و حق باد دولت پایدار
بگیدم شود هر که را هر نصیب اگر شاه باشد بعید ز عیب
دگر گفت زرقا بیانگ بلند که ای قوم دریا دل ارجمند
هدایه از آن کز در سینه جوش بحرف سعی و دار و دارد بگوش
کو آن دره رحمت که گوهر بر آید ز خوابی روز کار
ز نجوم زود با ید ظهور بود او بر تخم از چهره نور
همه چیز گشته نشان قلم جا بایه شنیده ان درین باب دم
جا بگشته احوال چو ... روز نمانده است ما شام فخر ... لذت
بیا شد فرو درین جایگاه کو آگاه بس ... زم شمار از زراه
تمایم ز آثار گردون خبر که دیگر چه آید بزیر ارز ... بر
شد آن کو نشان مردهان جو قمر از آن ... تفرقه
زن و مرد کاهن تلقند ز بار و با ... درین اعتبار

کو بود دو واقف ز رخ آن اسم هم پرسنده از یکدگر حال ... سم
نکرد و درد حو آن جایگاه که چشمند تبی نکو روز سیاه
بر زرقا چو بگذشت نیمی ز شب بر آورده ... ز لب

رفتن زرقا در شب نزد بطیخ و پرسیدن احوال شب و تعجب کردن او از مکه و صحبت کردن بطیخ و شنیدن نصیحت را از زرقا و شروع ...

شد از خیمه خود بسوی بطیح که خواب شنود گفتگو ی صحیح
بر چشم را کرده از مکه کوچ در آنجا مگر ... را دیده یوج
تو گفت شکوه جادو کمان کرده تیز بر خویشتن را سپر گر بگیر
بر او را ز جان یش نو فروش
عرض گفت زرقا با بر دو چه ایشان پر تیر خطایش نو نه
که دور آن ز هستی مرا کرده سیر
ولیکن ز نور رشت خدا و ندیا چو بخت بالا کاهنان رخ نمود
عیان شد زاثار اوج و نشا که شد جاه و جاه از معطف
تو دیدی ز نا شب چرخ کبود کسب گفت نزدیک از مهر صباب
هرانید ... رخ بلند آفتاب زمانه شود زود خیز انداز نام
شود روز و همو بشنا ... چو شام بر آورده از بهر آن تو بنفع او
که بر مرز نه شکند این بحا شود مادر معطف چون جای
بر ده پی لطف او بجای تو را هر نیا بد از آن بر قرار
نمایند از خاطر ما قرار بر زرقا نظر کرد از مهر بر
باو گفت آمد مراد رحمیه که بر بزرگ شده زنا کان حرام
اجل زود سازد مرا تلخ کام رود از بشد روز کام رم تمام
کنم ... خاک بر خود ... تمام رود اد ... کور ز پای خود
که از خاک تو ... جای خود تو هم غم اسیر از ... بجا
ورد رفع او هم ... از این راه نگردد آن دل ز رفتن ... آب
ز راه ... روی بود دها باب که آگه شود خاطرت شرم سار
نیاید درین باب از سوی کار بپوید دریا از آن نور پاک
بحاور ... گنداز ... آن ... خاک بر آتش زند جان ... ماه
... قطع از آتش ... باد و آه بر این کار گر دیده ... ستم
شود خاطر سینه است ... ستم چو بودی ... ازل کار تو
کنم درین مدعا ... تو ز دولت بر آور ز بیرا کم
... ازدم ... بغیر از کفر دو مصطف ... ایان کرد
رفیق کسیه کرم ... چرا

نبودم پو ... نصیحت ادا تو دوران و قضای خدا

رفتن زرقا ... کاشانه ... خانه ... آمنه خاتون

بجا جنس زرقا ز ... لب بزاوی خود اموش او ... ب
چو از تیغ خورشید عالم فروز سپیدش صبح بر شب ... روز
بر آن ... زرقا ... نوم در دولت ... جن ... بر نجوم
فرستاد از حیله های تمام ... بر ... درود و سلام

پس انگه زبان شاه کرد باز
سر سروران رهنما و درجهان
[illegible]
شود دفتر دو معذب بیار
از این مژده دلهای آل نزار
که ما هیچ علم [illegible] اهل کرم
بود هر چه دشوارتر [illegible]
نه در بند مال نه جاه و جلال
شده خواهش [illegible]
شود دور از سینه [illegible]
نظر کرد زرقا بچشم کبود
چه ماهی که بر خاک افتد طپید
[illegible] از پای خود [illegible]
چه برخورد نظر کرد آن روسیا
به افسانه اظهار شادی نمود
درون پر ز اندیشه [illegible]
کز آن خون با او بریزد [illegible]
[illegible] نسب
[illegible] با چاره [illegible] ماه
[illegible] نمی باشم [illegible]
[illegible]
ز بس کرد [illegible]
[illegible]
که در خون [illegible]
بجا لیکن [illegible] کفت کسی

که روشن بر او چشم مهر [illegible]
[illegible]

کزین هر دمان [illegible]
[illegible]

بنه پای [illegible]
[illegible]

کز آن سر زمین [illegible] روان
[illegible]

بجا [illegible]
[illegible]

رسید [illegible]
[illegible]

بکرد [illegible]
[illegible]

درآورده آتش بجان آمده
شود بر عدو غالب و بیم هم
[illegible]
اگر بود [illegible] هوادار [illegible]
[illegible]
چو [illegible] شد [illegible]
دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چو مشغول گردد [illegible]
چو گرفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
ولی دارم از لطف تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز [illegible] و [illegible] و شریف
[illegible] کام
مجلس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

یادگار [illegible]

[illegible]

چو او دوشت ز رفتند خبر
کرا آخر چو آید از ابتر
بوقتیکه آمد بهجای سحر
صدای سنان از بجای جرای

نوردند مردم ازان بزم رم
نهادند رو تا بسوی حرم
بمقصود خود کرد رو قافله
بهر وقت مانند تیر از کمان

روانگشت مردم چو باد سموم
بسوی یمامه ازان مرز و بوم
چو آگاه گشتند آن نزار
که از مکه ز رفا نموده فرار

تعاقب نمودند اهل حرم
ندیدند از ره غیر نقش قدم
بیازار جیش راه پیموده شد
مه دست تاسف بهم سوده شد

خبر شد چو از کار ز رفا بطیح
نفرمود تا برد او را بهیچ
بسوی ابوطالب ... کلام
بسوی خود خواهی ... نام

و اگر بس ... آدم

ذکر معجزات و کرامات ازان ایام حمل سید کاینات الی ظهور رسیدن او و شرح چگونگی مقدمات

برفت ... بدالتی آدم

اگر مدعا رفته باشد زیاد
دو باره ... باشد نهاد

جگر دیو از قدرت کامله
تجسم رسل آمد حامله
تسیدی آن بانوی با نوا
کرانند از آبستنی چون سنان

شنیدی کنون ... خدای
زروی هوا از رب دست ندا
بهر جا که رفتی نمودی سلام
زلفا ... بغیر از آن نام

جواب سلامش دگر از شکم
شنیدی ازان نور چشم حرم
شنیدی که بحر هر بهر ...
بگردی که آن ... داده ...

نفرمود شوهر خود نهان
نمودی همه راز خود از کسان
چه یکیا دار حمل احمد ...
بیا لیه ... خود ...

زمین گشت چون آسمان ...
چو باغ ارم سبز شد هر درخت
بهر مژده دادند عالم تمام
ز حمل محمد علیه السلام

در آن ماه عبدالله مه جبین
روان یا بود رشد بر غیر زمین
پس از پانزده روز زرفت ...
روان شد ز نعمت سرای ...

شد از مرگ آن ماه کرد ... نگاه
تولد ... چه قطرات ...
بوقتیکه از حالت ... هطار
برون رفت جان از تن ... کار

تو گفتی ز جان داد آن جوان
برون شد ز تن جان اهل ...
علم زد ... آسمانها رواق
و زان نوع شد از منزل چرخ طاق

اتف از غیب آواز داد
چو شد از جهان سید پاک زاد
شد از ماتمش چرخ نیلی قبا
رخ مهر شد زرد چون کهربا

ز هجران او شد جهان دلفگار
زروی ... شمار قرار و مدار
قضا زد ... است ... گود
ز خورشید تیره ... بود

عجب چه از آن ... بیخ
دل ... چنین ... بر داغ شد
خمیده کمر از زروی ... شب
بروی ... از سرای ...

نمی بود اگر در شکم مصطفی
فکندی ... زمین ... قفا
بماند ... زندگان ...
که دور ... از ... برکند

نمانو بجز ذات پروردگار
و اگر نباشد فنا هیچ بار
همه ... کور کرد از روزگار
و ... مادر مصطفی بار دار

یکی از علامات ... برین
نمود کرد در آسمان و زمین
در ... بالش ...
فرستید ... جهان در وجود

بسی ... رهنمون طلب
نمایید از خلق ... روز و شب
بجز ... هر کجا هر که بود
شنید ... دعا کرد ... از ...

... چو ... کار
هم از ... چو ... دعا ... بدار
... همه دل ... انجمن
... تازه ... بسوی احباب ...

در ... ازان ... سلام
ز حق ... او ... تمام
... خدا ... تمام
برانید ... مقام

چو بگذشت ... حمل ... تمام
ز اردو ... بود ... مقام
ز ... جا ... بدر ... شام
... بوقافر ... تمام

چو ماه نو بر ...

چو ماه ... ربیع ... زحق
نهادان مبارک ... بخواب
بنیک ماه ... عزی ...
رهاوان ... شتر ... بالی ...

پس ... به رسید ... براق سوار
بوده ... ... بکار ... هست ...
سر ... بی ... براه ... سجود
ازان سجده آن ناقه ... بر

بوده ... چون ... سوار
بوده ... بکار ...
فراق ... ازان ... بکار
دم او بوده ... ... خبر

نبینی ... و ... بر
هم ... نمود ... از ...
و گردیده معروف ... گیتی
زمین و ... از اقامت ...

برشته ... دیگر شود ... انگار
چون آن ... روی ...
وقت ... و ...
رشته ... در حرم ... شکم

... تیغ مردم ... علم
... ستم ... قلم
شود رانده آن ... براه
و ... تا ... جهاد

... کین ... شود ...
شود ... آن ... خود ...
ز ... آن شاه ... یاران ...
... آن ایمان شود ...

شد از هوش ... دل پر ...
بهوش آمد آنها ... بهوش
بوده ... بر ... دست ...
در ... بر ... شکست

چو بر حمل آن ماه خورشید ...
کنند گرد ماه چهارم ...
برای ... جگر پاره شد
ازان رو بسوی خود ... پاره شد

چه دیدن ... ز ... دست ...
شد از ... طایف ...
یکی ... عاقل ... حب
زبان ... دیر ... آمد ...

ز جا هر چه ... را میر بود
در آن ... شد در سجود
بیک ... بر ... در ... راه
در سجده افتاده مانند ماه

در آن سجده ... شکر پروردگار
توان ... آنگاه ... بر ... دار
چه از سجده ... برخاست ...
صدا زد ... تا ... ...

که میدانم ... الا نام
زهر ... گشته ماه چهارم تمام
و میدید ... نام ... و ...
بپا ... ازان ... بجا ...

چو بگذشت ... حمل ... الانام
ز ... چه ... تمام
روان گشت ... ره ...
بسوی مقصد خود ز ره ...

ز جا ... با ...
بتعظیم آن ... وقار
ز ره ... منزل ...
بجراب ... دل پر ...

در ... دست قضا ...
در آن جا ... دگر
چو در دیر ... آمد ... راه
بجراب خود ... دش ... نگاه

بیارید ایمان ... روزگار
نجم رسل ... آن نزار
چو از اهل ... تمام
براه هدایت ... کام

خوش آنکه ایمان ... آورد
بود از سر صدق رو آورد
... علیه السلام
که گردید ... از مقام

ازان سجده ... نوشته ...
ز ایمان و توفیق شد با ...
بود دای برا ... شود
ان ... حق کز ظاهر شود

محمد رسولست و حق ... نیاز
ز انکار ایشان ... احتراز
بجان ... کرد ... قبول
... خدا و دین رسول

... دل ... انکار ...
ز ایمان برون آمد از ...
خوش حال آن ... بخت
و ... تصدیق حق ... بخت

نهادند رو ... سبز ...
ههار ... چه ...
چو بگذشت ... روزگار
که ... مصطفی بار دار

چو آن ... بسته بودند بخت
که ... ستیز ... درخت
... ذات ... مقام
... سال ... مقام

ز قصر ... شود
... ماند ...
ولی گشته ... آن ...
... دل ... اهل ...
... شد ... عید گاه
... رسید ... سال و ... ماه

شده عمر آن مردم پر حساب / چو شد جای عیش ملائک تراب
ببرد جانب شرخ زنده و نقید / نهادند روز دو [illegible] عید

در آن روز پس آنکه محشر شده بود / نشانی ملامت برایش کشود
ز افعال آن قوم برگشته بخت / برآمد [illegible] آن درخت

کرا مانده بستان و صحن چمن / چراغی بیامد چو آن اصل دین
حق آمد بپا شد باطل ز ام / که باطل [illegible] عدم

چو دریافت ارکان با طول عمل / شمار اخبر [illegible] آمد اجل
نماید تیر قضا را هدف / [illegible]

بر او دولت شوق زخیر الانام / [illegible] شاه انام
شنیدند چون این [illegible] گروه / چه [illegible] گروه

چو دشت ز وحشت نمود از عدم / گرفتار نمودند سر از قدم
چو [illegible] گوش [illegible] صدای [illegible] / [illegible]

ز حمل بر رفت جز هفت ماه / بیامد شود این قارب زراه
شوی خوار زین [illegible] تا مدار / [illegible] اقتدار

شب فتح الشمس والقمر بعد / [illegible] دیده در وجه
در [illegible] از [illegible] چشم حجاب / [illegible] خواب

[illegible] آسمان گشت باز / ملایک [illegible] اندر فروز
نمودند [illegible] در هوا / [illegible] از نوا

که از حکم پروردگار مجید / زمین را [illegible] بهشت
[illegible] پرورده گار / [illegible] تا مدار

[illegible] از جان و تن [illegible] / بر او [illegible] خیر الانام
شود [illegible] او [illegible] / [illegible] روی

منور شده مرده با مصحف / زره در رخ انور مصطفی
محمد [illegible] دیده کردگار / [illegible] تا مدار

شفیع خلایق بروز قیام / [illegible] السلام
[illegible] ملایک نمودم خطاب / [illegible] آفتاب

[illegible] کدام آسمان / که از روی [illegible] عالم کمال
[illegible] / [illegible] پدر

ملک گفت فرزند عبد الله آب / [illegible] گوهر [illegible]
[illegible] فراز / بزرگ بزرگان اهل حجاز

[illegible] خضاب / چراغ بستان [illegible]
حبیب [illegible] / [illegible] رحمت کردگار

صفای [illegible] از روی او / [illegible] از روی او
[illegible] / [illegible] پاک زاد

در شام [illegible] ورد دار / بتحقیق [illegible]
[illegible] شرف / [illegible] در صدف

ولی زین بشارت [illegible] / [illegible] مباد
[illegible] / [illegible] آشکار

[illegible] بین / [illegible] عبدالله [illegible] حسین
[illegible] رود / [illegible] مدینه رود

در عقیقه [illegible] / خرد [illegible]
چو آمد بشهر مدینه [illegible] / روان شد [illegible]

نماند بجا هیچکس در جهان / [illegible] امان
چو بر عرش [illegible] / [illegible] امیر راه

چو شد [illegible] در صدف [illegible] گهر / [illegible] این خبر
[illegible] پرورده گار / [illegible] رحمت کردگار

رخ مصطفی [illegible] گوهر وجود / [illegible] چشم [illegible] کبود
منور شود دیده روزگار / [illegible] شاه دار

[illegible] / همین [illegible]
[illegible] / [illegible] صدف آن گهر

زدو یا برآورد

[illegible] شاه / [illegible] بدو
[illegible] / ز جوشش [illegible] دیده روز شور

چو گشتی [illegible] زمین / [illegible] برین
57 [illegible] این ادا / [illegible] ادا

[illegible] بجوشش / [illegible] خروش
[illegible] / [illegible] خاک آب

[illegible] مصطفی / [illegible] صفا
برای [illegible] دعا / [illegible] دعا

شنیدم که [illegible] / [illegible] فلک
[illegible] / [illegible] ره زراب

[illegible] طلب / [illegible] طلب
چو [illegible] دعا کرده ام / [illegible] داده ام

[illegible] / همیشه [illegible] تن
[illegible] خود / [illegible] فراموش خود

[illegible] ماه / [illegible]
[illegible] / [illegible] صفا

[illegible] فرزند زن / که [illegible] حسن
[illegible] / [illegible]

[illegible] رحمت [illegible] نظر / [illegible] دگر
[illegible] / [illegible]

[illegible] حسین / [illegible] مبین
[illegible] در جهان / [illegible] آسمان

[illegible] / [illegible] خطاب
[illegible] برین / [illegible] بر روی زمین

که این [illegible] مصطفی / [illegible]
رسید [illegible] حکم پروردگار / [illegible] ده هزار

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] در رقاع

[illegible] نور / [illegible]
[illegible] از قضا / [illegible] مقتدا

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] نظر

[illegible] / [illegible]
[illegible] خیر الانام / [illegible] تمام

[illegible] خطاب / [illegible] کتاب
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] فلک / [illegible] ملک

[illegible] نظر / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] قرار
[illegible] / [illegible] زمین

[illegible] / [illegible]
[illegible] آفتاب / [illegible] زخواب

دل [illegible] حسین / [illegible] حسین
[illegible] / [illegible]

دل [illegible] / [illegible] گفت
[illegible] تا مدار / [illegible] اختیار

شد ایوان از [illegible] ریز ریز　دگرگون شد احوال دل ریز ریز　مرا از نظر رفت کز مرد و زن　[illegible] بر شوهر خود نهان

تو گفتی که از کالبد [illegible] کسی　که بر شوهر خود بگریم بسی　مرا هر چنین داده ام را جواب　در آن کار بر شوهر آشفته تاب

ولی هست عبدالله نام دار　جهان را بپرداز [illegible] دار　برآور ز گنج [illegible] ز خود　ولی با خبر باش از کار خود

پس آنگاه در حجره شد آمنه　**در بیان مولود سید کائنات و خلاصهٔ موجودات**　بیاورد و کرد چنین [illegible]

در حجره را بست و از جمع شمع　بپا کرد پروانه آه جمع　لب شمع از دود دل بر فروخت　ز دود درونش دل حجره سوخت

رو کرد از دیده [illegible] سپید　کجا دید جان را ز سوز درون　ز بس ناله [illegible] شد ماه　رخ زرد [illegible] سیاه

ظلمت نهان [illegible] نور [illegible]　درون حجره افتاد از گریه [illegible]　ز ناله چو خورشید شد چهره زرد　نگر دید فارغ از آن رنج و درد

چو هنگام زائیدن آن رسید　شد از روی [illegible] به رنج [illegible] رسید　ز حاجت که حجره در [illegible]　طلب [illegible] علم [illegible]

گهی [illegible] باب [illegible] خبر　که بند و پا خدمت او کمر　در حجره از جد او [illegible]　که از برون نیز پیدا [illegible]

شد از [illegible] چنان تا [illegible]　دگر [illegible] برده از درد [illegible]　بیانو چنان [illegible] داد [illegible]　که لرزید اندام او [illegible] موی

برزید از خوف او را بدان　روان شد سوی [illegible] [illegible]　[illegible] داشت پهلوی خود [illegible]　در [illegible] آن حجره آمد شکاف

نیفتاد و [illegible] از خاک [illegible]　شد آن حجره مانند چون باغ بهشت　فرود آمد [illegible] از هوا [illegible]　شد آن حجره [illegible] [illegible] نور

تو گفتی [illegible] رفت [illegible] حال　که دید از [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] دران [illegible]　[illegible] [illegible] خانه [illegible]

زمانی [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] چون [illegible]　[illegible] [illegible] آن [illegible]

ز وحشت [illegible] رفت [illegible] هوش　ز گفتار [illegible] [illegible] گوش　[illegible] [illegible] ابری [illegible]　چه خیمه در اطراف [illegible]

روان گشت [illegible] سوی آن حجاب　سراپرده [illegible] ابر آن آفتاب　درآمد دران پرده [illegible]　صدا [illegible] از [illegible] فرود

عیان گشت [illegible] در هوا　ز هر گوشه [illegible] و نوا　تو گفتی [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] پرده [illegible] سلام

[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] فلک　[illegible] [illegible] [illegible] ملک

گشودند پرهای [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　ز یاقوت [illegible] [illegible]　عیان گشت [illegible] سر تا قدم

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

منور شد از [illegible] [illegible]　زمین [illegible] [illegible] و لوح و قلم　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　عیان [illegible] [illegible] [illegible]

پس [illegible] [illegible] نظر　نمایان شد از مصطفی [illegible]　ز نور [illegible] [illegible]　شب تیره [illegible] [illegible] روز

از آن [illegible] [illegible] گرفت　زمین [illegible] [illegible] گرفت　از آن حجره [illegible] [illegible]　منور شد از [illegible] صادق [illegible]

عیان [illegible] [illegible] نام　[illegible] [illegible] [illegible] شام　[illegible] [illegible] [illegible] جدا　چه خورشید [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]　بریده [illegible] [illegible] ناف　پس [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] دید [illegible]

عیان [illegible] [illegible]　در حجره [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　ز [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] پروردگار　دران [illegible] [illegible] کردگار　بیانو تعجب [illegible] [illegible]　در آن [illegible] [illegible] [illegible] ۵۸

[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] نام [illegible]　[illegible] دل خویش [illegible] [illegible]

که امروز [illegible] [illegible]　جهان [illegible] [illegible] نهان　دگر [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] قد چو سرو روان

که از چهره [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] رسول خدای　برآورد [illegible] [illegible] ادای

فرستاد [illegible] سلام و درود　[illegible] [illegible] خویشتن [illegible]　پس [illegible] [illegible] [illegible]　برآورد [illegible] [illegible] [illegible]

رسول خدا [illegible] [illegible]　[illegible] از حقیقت [illegible] [illegible]　چه آنگاه [illegible] [illegible] [illegible]　چه طور [illegible] نور او [illegible] گرفت

چه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　سوی سینه [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] سینه را

[illegible] دهان [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　دهان نبی را [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　ز شهد حقیقت [illegible] [illegible]　دهان [illegible] [illegible] [illegible]　درآورد از [illegible] [illegible]

بیاورد [illegible] [illegible] [illegible]　یکی طشت [illegible] [illegible] [illegible]　که بود از زمرد [illegible] تمام　چه [illegible] [illegible] [illegible]

پس [illegible] [illegible] [illegible]　برآورد [illegible] [illegible] [illegible]　که [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

پس [illegible] [illegible] [illegible]　سوی سینه [illegible] [illegible] نظر　نموده [illegible] [illegible] [illegible]　بجا [illegible] [illegible] [illegible]

ز بس [illegible] [illegible] [illegible]　دل مصطفی [illegible] [illegible]　برآورد [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] از حکم حق

دل [illegible] [illegible] [illegible] ماه　یکی نقطه [illegible] [illegible]　پس آن نقطه را از دل [illegible]　برآورد آن [illegible] [illegible]

دلش [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　برآورد [illegible] از حریر

که از [illegible] [illegible] [illegible]　بعالم [illegible] [illegible] [illegible]　برآورد از [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] سفید

که شد [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　دل مصطفی را [illegible]　[illegible] [illegible] خدا [illegible]

دلش را [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　از آنجا [illegible] [illegible] نهاد

[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　پس آنگاه [illegible] [illegible]　دهان کرد [illegible] [illegible] باز

چه [illegible] [illegible] [illegible]　جواب [illegible] [illegible] باز　از آن [illegible] [illegible] مصطفی　[illegible] [illegible] این دعا

که [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　که [illegible] [illegible] [illegible]　بحفظ خدا باش در هر زمان

[illegible] [illegible] جهان آفرین　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] کار

خوش [illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] خلاف　[illegible] [illegible] [illegible]　[illegible] [illegible] [illegible] یار　[illegible] [illegible] [illegible]

بدو زد ره تو از گمرهی / بیابد بروز جزا فرّهی
برآورد انگاه مرد رشید / چو مهر بوره از حریر سفید

از آن جوره تا بنده چون شه شوی / برآورد از خشند انگشتری
در انگشت خود کرد با جان شاه / میان در لطف محمد نهاد

دلم خوبتر از آن آشکار / بر پشت [illegible] نور سپید وار
ز انگشتری یافت رسالت تمام / شد و پشت او نور شد و السلام

دگر گفت او زد با مصطفی / [illegible] بستان صفا
دعا با [illegible] از حکم پروردگار / [illegible]

ز روح القدس در تو دم میدهم / [illegible] بهشتی قیمت دم
بهادم ز روح القدس دم دمید / در آن [illegible] افتخار رشید

بیک گل چه پیرهنی از حریر / بر او روان مرد روشن ضمیر
بپوشید در بر لباس نبات / بدو گفت ای اشرف کائنات

همین پیرهن از خدا بهر آن / امانت بهر تو از دشمنان
نفرمود دگر جامه [illegible] حور / ز استبرق [illegible]

شد آن جامه از حکم پروردگار / نگهدار او را به روزگار
پس از مولد [illegible] خیر الانام / چو فرمود حوران بدار السلام

بباز نو از نوای عجب ز / خبر بوی فردوس بر دو باز
دگر همچو از بوستان نو زاد / از این مژده فردوس گردید شاد

بخندید چون جنت در آن نجوم / نیامد لیش تا قبا [illegible] نسیم
بخندید چون جنت در آن چمن / فرح بر دل اهل ایمان رسید

از آن خنده کوثر برآمد بجوش / وز آن گشت [illegible] آتش [illegible]
[illegible] از برای نثار / بران رحمت کامل کردگار

بپرّان خود قصه [illegible] گوهر / بیکفند مانند یاقوت تر
درخشان چو لعل بدخشان تمام / سزاوار اسباب خیر الانام

شود از نظرها اگر پرده [illegible] در / از آن قصرها دیده یا بد قصور
چو شد داده [illegible] رسید / بنا کرد حق در بهشت برین

ز یاقوت و مرجان و در قصرها / که جاریست در زیر او نهرها
از آن قصرها اصل دارالسلام / قصور ولادت نهادند نام

سزاوار احباب خیر البشر / شد آن قصرهای جهان [illegible]
[illegible] مروی [illegible] حسین / در آن طشت زرین [illegible]

بیاورد میکائیل از طرف عتیق / [illegible] رفیق
رسول خدا [illegible] / [illegible] نهند در طرف طشت زر

چنین گفت با [illegible] سبیل / کرد او جنتیم [illegible] سلسبیل
بگفتم خدا [illegible] صف / از آن آب [illegible] مصطفی

دگر [illegible] در صدف شد جدا / بیاکه ز نو آن حبیب خدا
غرض [illegible] / شد از شست [illegible]

نمودند میکال روح الامین / [illegible] عطر [illegible] بدین
معطر [illegible] از مشک ناب / فشاندند بر عارض او گلاب

معطر غبار را بر از مشک ناب / فشاندند بر عارض او گلاب
دگر بار رحمت کردگار / صدا [illegible] از یمین و یسار

که مانند او در آن [illegible] بود / بر تحریر و تقریر [illegible] نبود
بیا تو خبر داد روح الامین / [illegible] الیمین

برای سلام شه انبیا / رسیدند [illegible] از صفا
[illegible] / فرو [illegible] فتح

[illegible] قدسیان / شد آن معجزه مانند [illegible]
ز [illegible] سلام علیک با دعا / در آن [illegible] چند

که از عجز [illegible] از صدای [illegible] زود / بچشم [illegible] بود
[illegible] / دل [illegible] از تار زلف

[illegible] چار نام / حبیب خدا را بوقت سلام
سلام علیک ای نکو نام / محمد حبیب خدای انام

سلام علیک

۵۹

سلام علیک ای حبیب خدای / در [illegible] حق برین [illegible]
سلام علیک ای نکو نام / محمد حبیب خدای انام

سلام علیک ای که احمد شود / تو را نام پروردگار [illegible]
سلام علیک ای که [illegible] / تو را نام شایسته حامد نهاد

بپر فرشته ز نور در فلک / [illegible]
سپاه [illegible] شود از [illegible] / [illegible] احمد شود

[illegible] آفتاب / [illegible] از آفتاب
[illegible] بجهان [illegible] / [illegible]

بحکم خدای جهان آفرین / ز فردوس [illegible] روح الامین
بروی زمین [illegible] برق / [illegible]

جمال [illegible] نوا / [illegible] هوای
یکی رایت سبز از آن چهار / [illegible] استوار

در ایام نام رسول مجید / بر آن [illegible] سفید
[illegible] / [illegible]

در آن [illegible] بود از آن [illegible] / [illegible]
[illegible] / در دین محمد بود فیض بخش

ندا [illegible] دین [illegible] / [illegible] مصطفی
سیم را از آن چهار [illegible] / فروزنده چرخ [illegible]

[illegible] روح الامین / از آن [illegible]
بران برق از حکم حق [illegible] / [illegible] فرموده بود

خوشا حال [illegible] رسول / [illegible] قبول
[illegible] جهان آفرین / [illegible] روی یقین

بودای [illegible] / [illegible] محمد ز جان
[illegible] از آن جناب / [illegible] خاک آب

جهانم [illegible] جبرئیل / [illegible] جبرئیل
[illegible] چنان بود بر آن [illegible] / [illegible] خدا

خدا را [illegible] از لطف / [illegible] جلوه گر
[illegible] در آن هوا / [illegible]

تمام جهان [illegible] نور / [illegible] طور
رسید [illegible] بحکم خدا / [illegible] این ندا

گرامی اصل [illegible] رسل / بیا [illegible] کل
[illegible] / [illegible] نوا

بران خواند [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] بسکوت

بیاورد [illegible] نور / [illegible] بلور
[illegible] آفتاب / [illegible] تاب

چو قندیل [illegible] نور / [illegible] غفور
[illegible] نور [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] حمد خدا / [illegible] خدا

همه [illegible] / [illegible]
تمام [illegible] برق / [illegible] حق

[illegible] / [illegible] بدید
[illegible] / [illegible]

کدام [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] عالم [illegible] بدید

چنان [illegible] آدم نیکنام / [illegible] کام
[illegible] / [illegible]

مضاعف شد از حسن هفتاد بار | ز نیروی آن رحمت کردگار | بهار ابر کرامت ز مادر بزاد | ز رحمت [illegible]

ز نوش تابان گهر دیده پاک | فتاده [illegible] معلق بخاک | نخستین بتابان ز سمت حجر | برون آمد از کعبه [illegible]

[illegible] ازان نور گشته فزون | که آن نور شد [illegible] نور | بیاویخت یاقوت سرخی ز لعل | [illegible] جای [illegible]

چو قندیل پر روغن زرشته تاب | فروزان شد از نور او آفتاب | پس آنگه ز [illegible] مصطفی | یکی نور شد [illegible] صفا

جلا یافت از روی او سپهر برین | هوا گشت عنبر منور زمین | [illegible] عالم خاک آب | [illegible] نور تا [illegible] آفتاب

شد آنجا بود مومنی [illegible] | ز نیروی آن رحمت کردگار | [illegible] کس که تا دیده نور نبی | نشد از طریق [illegible] اجنبی

[illegible] شخص کم کرده راه | که [illegible] سیاه | درون [illegible] که آمد نبی [illegible] | بهر جا که تورات و انجیل بود

دگر بود در هر مکان [illegible] نور | [illegible] | [illegible] حق | که از نام [illegible] نبی بر ورق

[illegible] نام نبی | دم قطره خون که هر اجنبی | بدان نهفته گاه برون از نیام | دم تیغ [illegible] نام

[illegible] قوم [illegible] | [illegible] سرنگون | [illegible] | عیان شد [illegible]

[illegible] | [illegible] | محمد [illegible] محترم | عیان شد [illegible] اسلام

[illegible] ایمان [illegible] | [illegible] | [illegible] تاب | [illegible] کتاب

که طالع [illegible] | [illegible] | [illegible] اشکبار | [illegible]

بر بسته [illegible] | | | زکینه که بتر [illegible]

آگاه شدن [illegible] از تولد حضرت محمد [illegible]

مبادا [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] انام

[illegible] جهان | [illegible] | [illegible] | [illegible] دمید

[illegible] | [illegible] | [illegible] آفتاب | [illegible]

رسول خدا [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

ز احوال آن [illegible] | [illegible] راز | بیان کرد احوال [illegible] | [illegible]

چنان [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] روان

شد آن رحمت [illegible] کردگار | [illegible] آشکار | [illegible] | [illegible] نور

فروغ [illegible] | [illegible] مصطفی | [illegible] | [illegible]

ازان [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] روان

[illegible] | [illegible] مصطفی | [illegible] | [illegible] زرشته

نظر کرد از قدرت کردگار | سوی [illegible] | [illegible] | [illegible] حق

زبان داشت جاری [illegible] | ز تسبیح [illegible] حق | ز نور [illegible] او | [illegible] رخ زرد

[illegible] | رخ خویش [illegible] | [illegible] | فرستاد [illegible]

چو [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] داغ

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] لب

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] تمام | [illegible] قیامت قیام | [illegible] | [illegible] قدم

[illegible] | [illegible] روان | [illegible] | [illegible] عمر

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] تمام | [illegible] قیامت قیام | [illegible] | [illegible] آفتاب

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] قرار | [illegible] | [illegible] راه

[illegible] نظر | [illegible] اثر | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] نام | [illegible] | [illegible] بجای

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] خیز

[illegible] | [illegible] | [illegible] مقام | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] نشان

[illegible] | [illegible] | [illegible] | جناب [illegible] علیه السلام

[illegible] | | | [illegible]

ذکر خراب شدن قصر انوشیروان و [illegible] بغداد و [illegible] افتاده بود

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

ز احوال ایوان نوشیروان | [illegible] | [illegible] | [illegible] کرد

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

درآن قصر [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

شد آن قیصر ... | بآن قیصر ... ره
ز روم ... | بگفتند ...
بجنبید ... | برآمد ... وز آب
چو قیصر ... | سر ... دو روز فال بد
... | در آن ... قیصر ...
طلب کرد ... | ... سپهبد ...
ز اختر شناسان ... | در ... گشت ...
باختر شناسی ... | ... با ...
بنوشیروان ... | طلب ...
بپرسید ... | چو ... نوشیروان
بپرسید ... | ...
[illegible]

دوان ... | ... ز ... و دیگر
فرو رفت در ... | ... قیصر ...
... | برادر ...
کز ... حال ... | ...
چو در ... | ...
رسید ... | ایران ...
... | ...
سوی نوشیروان ... | فرستاده ... امیر ...
... | نوشیروان ...
چو در ... | دل شاه ...
... | ...
[illegible]

دل ... | ...
[illegible]

نمودند برسته بنا قصر شاه
چو گشتند فارغ ز اتمام آن
ز هر سو [illegible] در چرخ نجم کلاه
بهر کس [illegible] و بالا تری
از او خاک آدم بر باد داد
بهر [illegible] رسیدند رنجان تر
درون مشک و عنبر نمودند [illegible]
نهادند در صدر آن تخت زر
تو گفتی که در تخت [illegible] نشست
کجا [illegible] که در آتش [illegible] گشت غرق
چو آمد برون آتش از چشم [illegible]
طلب کرد آن کار بنیان را تمام
ز روی غضب گفت با آن گروه
که بازی دهیدم مگر [illegible]
نکشتند آن نیم مانده کرده
بگفتند [illegible] سر کرده کان [illegible]
کنون از سر نو باقبال شاه
بنا میکنیم ما قصر شاه
در [illegible] و سازیم [illegible]
بگفتند [illegible] راه نجات
[illegible] بار [illegible] شتما
[illegible] خبر شد از آن بارگاه
[illegible] که شتی ز رخ [illegible]
بر جلوی آن باره [illegible] رکاب
بر از سیم بر روی [illegible] نشست

تمامش نمودند [illegible] شتما
انوشیروان رفت بالای آن
[illegible] و [illegible] کرد و کیوان [illegible]
نهادش قدم بر سر مشتری
بهر دم [illegible] شیوه [illegible] داد
نهادند با گل [illegible] آن زر
نهادند در [illegible]
شد آن قصر [illegible] نظر
همان قصر [illegible] نگشت
بجا اندکی [illegible] از روی [illegible]
[illegible] چند آمد [illegible]
[illegible] آن بود [illegible] سام
بر قصر [illegible] از روی [illegible] کوه
[illegible] از [illegible] زبان
که ای شاه عادل دل [illegible] شکوه
نمودند و کردند [illegible]
نظر بر بنا [illegible] مهر و ماه
ز رفعت نمودیم سر در مه و ماه
در ایوان [illegible] بکیوان [illegible]
غنیمت بود چند گاهی [illegible]
سر انجام شد [illegible] انوشیروان
شده [illegible] سر [illegible]
چو [illegible] بانی [illegible] بود
[illegible] با [illegible] آب و [illegible]
دگر باره آن قصر [illegible] گشت

درون [illegible] خرج [illegible] حساب
بران بام [illegible] بنا [illegible]
نمودند [illegible] نظر
بر [illegible] آفتاب
غرض روز و [illegible] شاه
درون قصر [illegible] زر نگار
برنگ [illegible] و [illegible]
چو [illegible] قصر [illegible] گشت
فرو رفت آن قصر [illegible] بطلا
نقش [illegible] درین [illegible] نظر
زخود تیره تر [illegible] اقبال را
[illegible] نفر را [illegible] برگرفت
که دادم [illegible] جواب
برامید [illegible] چه [illegible] آب
درین بار [illegible] ساقط
[illegible] برج [illegible] قمر
[illegible] آفتاب
[illegible] کرده [illegible] ماه را
بایشان [illegible] داد [illegible]
نمودند [illegible] دیگر حساب
ز رو [illegible] درون [illegible] افتاده [illegible]
طلب کرد [illegible] در آب
درخشان [illegible] زر
سواره [illegible] بار [illegible] نظیر
شد آن تخت [illegible] از [illegible] چو [illegible]

ولی [illegible] نقش [illegible] آب
[illegible] شاه [illegible] از ماه و مهر
فلک [illegible] بر [illegible]
برآورد [illegible] از آب
فلک [illegible] چار [illegible] بارگاه
[illegible] آن پرده زر نگار
[illegible] مادر [illegible] بنا
درون قصر [illegible] کسری [illegible]
[illegible] کسری [illegible] بطلا
[illegible] آب
هم [illegible] فال را
دگر [illegible] برگرفت
ز [illegible] خود [illegible] شمار
[illegible] قصر [illegible] خراب
از آن [illegible] ایوان [illegible]
[illegible] قران [illegible] نظر
بیاید [illegible] برج اسد [illegible]
[illegible] برتر [illegible]
[illegible] خود [illegible]
دگر [illegible]
درون [illegible] افتاده [illegible]
چو [illegible] حجاب
نهادند [illegible] قرص قمر
[illegible] قصر [illegible] دلیر
[illegible] باره [illegible] شتاب

[illegible] از گروه [illegible]
[illegible] و [illegible] چو بط
[illegible] چند [illegible] بر او [illegible]
[illegible] قوم [illegible]
انوشیروان کرد [illegible] و گفت
[illegible] سوی [illegible]
[illegible] این کار را
نگفتند آن کار [illegible]
[illegible] و [illegible] گشت [illegible]
[illegible] کار [illegible]
[illegible] از [illegible] آن
[illegible] بر تمام [illegible]
کنون [illegible]
[illegible] چو [illegible]
[illegible] ملکش [illegible]
[illegible] قصر ایوان کسری [illegible]
[illegible] و [illegible] از عرب
[illegible] ایام [illegible]
[illegible] چو آن نامه داد
[illegible] بنعمان منذر رسانید
[illegible] کرد [illegible]
[illegible] تعظیم [illegible] عرب
[illegible] کار [illegible]
شد از حکم نعمان [illegible] روان
[illegible] نوشیروان پادشاه

[illegible] بار
[illegible] و [illegible] بط
[illegible] از آب [illegible]
[illegible] هم [illegible]
[illegible] و [illegible] گفت
[illegible] زیر [illegible]
[illegible] سر و [illegible]
چه [illegible] بجا [illegible]
[illegible]
شده [illegible] کرد [illegible]
فلک [illegible] دوشان [illegible]
[illegible] را بباد
[illegible] از [illegible] خدا [illegible]
[illegible] روز [illegible]
از آن قوم آن قصر [illegible]
دلش [illegible] از کار [illegible]

[illegible] فرو رفت [illegible]
پس [illegible] دل [illegible]
[illegible] در حال چندین غلام
رسیدند [illegible]
[illegible] ای [illegible] چرا
[illegible] تمام [illegible]
[illegible] ای انجمن
[illegible] دانش [illegible]
[illegible] اختر [illegible]
[illegible] کسری [illegible]
[illegible] چو روز [illegible]
چه [illegible] بود [illegible]
[illegible] انوشیروان گفت [illegible]
[illegible] چاره [illegible]
ولی [illegible] بخت
یکی نامه بنوشت نوشیروان

فرستادن انوشیروان نامه بر نعمان منذر پادشاه عرب و [illegible] مهبود [illegible] از [illegible]

روان کرد [illegible] بار
[illegible] نامه را داد [illegible]
با حضار عبد المسیح [illegible]
[illegible] نامه را [illegible]
[illegible] روانه [illegible]
[illegible] سوی نوشیروان
[illegible] رفت [illegible] گاه

تو [illegible] این نامه [illegible]
[illegible] آن نامه [illegible] روان
چو عبد المسیح [illegible] گروه [illegible]
[illegible] آراسته
درین ملک [illegible] روان
چو در بزم نوشیروان بار یافت
[illegible] تخت [illegible]

[illegible] باره [illegible] شتاب
[illegible] آب اندرون
[illegible] هنان [illegible] تمام
پر از بیم با چهره ای سیاه
[illegible] بازی چرا
[illegible] و [illegible] مرده [illegible]
[illegible] جواب
[illegible] قصر [illegible]
ندیده [illegible] جهان
فلک [illegible] جان [illegible]
[illegible] بر فرق [illegible]
نهان است این کار [illegible]
[illegible] از خدای
[illegible] کار [illegible]
[illegible] کاش [illegible]
بر نعمان منذر [illegible] زبان
[illegible] باشد [illegible]
[illegible] کمال
[illegible] پیر
[illegible] معنی آن
بیا [illegible] نشان
[illegible] نوشیروان [illegible]
روان [illegible] نوشیروان
[illegible] تیره [illegible] رفت
[illegible] طاق ایوان قصر [illegible]

از و کنده شد چارده کنگره
شده منتشر از بلاد عجم
شده خشک دریاچهٔ ساوه آب
دران شب بسیدید لیبی انقلاب
فرو رفت در فکر عبد المسیح
بجا رید بر خاک اشک روان
که از شاه عادل بجز شد لال
شده از پی گفت و گو تا بشام
پس از رخصت حکم نوشیروان
چو نزد سطیح ابن مازن رسید
از ان محتضر هیچ نامد جواب
بلغتا شد آن در لسته باز
که از حال دانا نمایم سؤال
ز بسیاری گفت عبد المسیح
برآورده دم همچنان خزان
که دید است دانای قوم مجوس
شده آتش اندر نهان خموش
بزاد است عیسی ابن مریم خبر
ز دین محمد علیه السلام
باین وضع خوش پادشاهی کند
خورد انکه او با غلامان طعام
چو از آب رود سماوه شود
شود خانهٔ اهل نا گفتنی
زنان تا نیابان در عدد مثل آن
بوینی و چو پرش قلم در نوشت

تو گفتی در افکنده گردون گره
شکسته هم طاق او را چو سم
ز سر برده هوش و ز دل برده تاب
بجادو باکشش بخاک در آب
شگفت از وقایع جواب صحیح
طلب کرد و گفت ز نوشیروان
سوی شهر شام شتابد روان
خبر دارد از این وقایع تمام
سوی خال خود شد غماته روان
که حال دم مرگ او را بدید
غماته فرو ریخت از دیده آب
دریغا از این راه و ره دور و دراز
ز امری که او هست سر در حلال
ز سودم ز گفتهای فصیح
زبان را بجنبید که میداد جان
ملاحت [illegible] خورده جوش
ز عیسی [illegible] چنان ابنوس
بحکم خدا گفت آن معتبر
شود شیخ ادیان [illegible] تمام
روان حکمهای [illegible]
رسد [illegible]
دم آتش فارس بیهوده بود
سیان حباب [illegible] که ریزد با ب
نمانید [illegible] در جهان
جوینی [illegible] گردد درست

درانوقت [illegible] آب
ز شیر از هم این خبر آمده
خبر زد یکی [illegible] برآورده سر
تو از کرده ام من ز نقل طلب
هوای دگر کرده دیو از نقل خواب
باو گفت [illegible]
سطیح ابن مازن [illegible]
اگر هست فرمان برم شتاب
پس از قطع آن راه و ره دور و دراز
غماته دعا کرد کای اهل اسلام
بیان شعر آکرد [illegible]
سپردم ره شام را روز و شب
چو نزدیکش [illegible] جواب
سطیح ابن مازن بحکم [illegible]
[illegible] این جواب
بیا [illegible]
بدریای ساوه شد [illegible]
در وقت قرآن [illegible]
بود در کف او عصای چه تر
[illegible] روز [illegible]
بهنگام [illegible] آب
شود خامش آن آتش [illegible]
غرض انچه از قصر نوشیروان
که در [illegible] که داد خواهی [illegible]
سطیح این گفت و بحکم خدا

در ایشان تازی [illegible]
در خاموش کرد دیو آتشکده
[illegible]
[illegible] وقایع [illegible]
پر آتش خاموش گردد از آب
ز هیبت زمین [illegible]
[illegible] بود حال [illegible]
سوی شهر شام و بیار جواب
بشام آمد آنشب [illegible] دراز
ز خود نام و هم [illegible]
ز نومیدی خویش از رنج در راه
بحکم انوشیروان از عقب
[illegible] سؤال و جواب
[illegible] پدر [illegible]
در باب سؤالات [illegible]
برای تو [illegible]
[illegible] قصر [illegible]
شب و روز از ان تلاوت بود
بود فرش در عرصه او سریر
ز [illegible] تیغ خود [illegible]
[illegible] دریاچه ساوه آب
سوی [illegible] اهل آتشکده
شده کنگره کنده در آن زمان
روان در جهان [illegible]
روان گشت [illegible] قالب او جدا

بحال نگو

صفدر حالی ابوالطالب

پس از گفتن [illegible] سطیح فصیح
انوشیروان [illegible]
بجنبید [illegible] کوس سپهر
از ان روز تا [illegible] از جهان
پس [illegible] چند گاه [illegible] چند تن
[illegible]
[illegible] حال نوشیروان
[illegible]
بیا [illegible] دولت مصطفی
[illegible] غبار
[illegible] نوای حجاز
[illegible] مولد سید المرسلین
[illegible]
[illegible] صبح صادق فروغ
برآمد چو [illegible] آفتاب
[illegible] اقبال خود
[illegible]
برآمد چه روز [illegible] آفتاب
[illegible] سر فراز
سوی [illegible] کعبه [illegible] سپرد
چه نور تجلی ز [illegible] شجر
دل کعبه [illegible] کرد باز
[illegible] آمد ندا
[illegible] حق پناه
[illegible] آسمان

روان گشت از شام عبد المسیح
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قدم

شرح معجزات جناب پیغمبر بعد از ولادت و رضاع و بردن [illegible] او را بکعبه [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] عشق [illegible]
جهان گشت [illegible] خلد برین
شب تیره [illegible] سر
[illegible] گشت باطل [illegible]
[illegible] آب
[illegible] از حال خود
[illegible]
ز صورت برافکند [illegible] نقاب
[illegible] باز
[illegible] سپرد
[illegible]
[illegible] گفت در پرده [illegible]
[illegible] گشت باطل [illegible]
[illegible] خداوند ماه
شد از روی خورشید [illegible]

چو آمد بنزد انوشیروان
برآید [illegible] روزگار دراز
قضا گفت [illegible] طول امل
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بیا ساقی [illegible] جام می
[illegible] نقاب
[illegible]
حرم گشت خرم چه باغ ارم
[illegible]
شد از خوف [illegible]
[illegible]
[illegible] سینه [illegible] الم
بر این وجه شد روز [illegible] تمام
ز خورشید [illegible]
[illegible]
قضا گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] امام
[illegible]
[illegible]
جهان کد خدا [illegible]

جواب سخن کرد بر روی عیان
در [illegible] سرفراز
قدر گفت وقت است [illegible] اجل
[illegible] در بارگاه
[illegible] پاک [illegible]
[illegible] لشکر
[illegible] روان
در شد قصر ایوان کسری خراب
[illegible] جام می
در آید از و بوی صدق [illegible]
[illegible] دیده [illegible]
[illegible]
حرم شد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] تا وقت شام
[illegible] گشت از [illegible]
بیرون آمد از حجره [illegible]
دل کعبه [illegible]
[illegible] کرد نام خدا آشکار
فرستاد [illegible] سلام
[illegible] علوم
[illegible]
[illegible]

خریدار از برای مرحوق چنان
یکی مهد از چوب نغز سیاه
چو گهواره ماننده در تحفه
به ... دست تعلق بزر

مرصّع بگوهر زده ماند تاج
مزیّن به نقره مشبّک بعاج
پس آنگاه جد محمد خرید
زر و پارچهای رنگین ببخشید

حریری که از دوخت گهواره‌پوش
برای علم گفتند با فرّ و هوش
به در دو جای بگهواره بیت
در گهواره جنبان بگیر دو بیت

بدان طفل مه‌پاره بازی دهد
برهمان وزو سرفرازی دهد
چو آماده فرمود گهواره را
درآن تحفه از مهر مه‌پاره را

بگهواره جنبانیش روزگار
فلک کرده عقد ثریا نثار
بگهواره آن مهر عالمتاب
بوقتی که بیدار میشد ز خواب

گرفتش زمین اندکی حق‌پرست
ز تسبیح آن دار انهار بست
بدان در نهاد و ذکر حق مینمود
ز تسبیح در گفتار زین عیان بود

بروز چهارم ز چارم سپهر
چو بنمود روی درخشنده مهر
قضا بهر جد رسول آمید
درخواست که به مسند تکیه

چو زد تکیه بر مسند اقتدار
تشریف حرم گشته با وقار
بر اطراف آن شمع پروانه‌وار
پر افشان شدند آن ... نزار

دهانگه سواد ابن قارب رسید
بنزدیک جد رسول پدید
بپر گشته آن آسیه سرفراز
دوان رفته تخت آن اهل حجاز

شنیدم که از مرجع و آن شرف
عیان گشته در یتیم از صدف
شده طالع از مطلع عز و ناز
مهر روی احمد حبیب آله

ز اعجاز آنکه ز نور ... ظهور
عجایب غرایب بگشته ظهور
تمام مرحمت ... شیرخوار
و انجم ز رخ رحمت کردگار

گهم روشن از روی بنواد نظر
به رغم علامات او گشته بر
تمام چو تحقیق این معجز است
بیرون رد به سوی طریق نجات

ز نسبی چو دو با علم و دانش تواد
برادو گشت جد نبی اعتماد
شد از مس چشمه سواد از قفا
سوی خوانده بار مصطفی

گرفته از آن مطلع آفتاب
بخیر حضرت رسالتمآب
چو با او برای جواب ورود
اشارت که گهواره ماه کرد

ز گهواره ماه رخ مستجاب
نمودند آنچه بر آمد ز خواب
ز روی جناب رسالتمآب
برافروخت جسم شرق جمالش چو آب

چو برقی که از مشرق خور شکافت
چو خورشید تابان ز گردون ...
فلک دید آن نور مهر از شفق
چو مهر فروزنده بر سقف افق

عیان شد که آن میزجنبنده کان
ببینند در چشم خود مردمان
پس آنگاه بر دیده خود سواد
چو جد نبی آستین را نهاد

مبادا که آن نور خورشید شان
بر جنبند بر دیده خود زبان
نهاد گهی آستین را دریغ
چو چند دانید سوی دیده ...

پس آنگه سواد این قدر شاد
بپای محمد تتبع معاد
بمالید بر چشم خود پای او
بهر سود کر دید سودای او

زبان از برای ... گشاد
طلب کرد از فقر این سواد
برای خدمت جد نبی را گواه
از آن باد سایه بر مهر شاه

با وعرض کرد از سه عقیقه
وخوردم گواهی دهی بر سواد
وز صدق دل میآید قبول
بیا مرکه آمد ز حق این رسول

وهر دانم بجز حق نیاز و سلام
محمد ز پروردگار انام
پس آنگه رود آن ... معاد
نشست و از آن تسبیح دل بر گشاد

برآمد ز عبد الشرف ...
بر اقبال ایمان نجیب
چگر دید از مهر ...
ز مولود خیرالبشر هفت روز

طلب کرد بوطالب محترم
گروه عرب را ... حرم
برای محمد عقیقه نمود
مهیا طعام ولیمه نمود

بگوروده بردند اهل حرم
طعام فراوان ز خوان کرم
شد از آن عقیقه سپهر ...
در ایوان حشمت چو دست ...

حرم گشت

حرم گشت از روی انوار او
برنگ عقیقی یمن سرخ روی
وز شد معرف در برشان طعام
ز طعام ابوطالب نیکنام

بپرسید شخصی از آن میزبان
دراین جا مر از وصف جوش زبان
شماراه بود گر چه بسیار هم
بگوشید زمینی خود مطلب چو بود

بجا شیخ ابوطالب فرّ و ناز
دهان گوهر ریز را کرد باز
برنگ عقیق یمن در عرب
لب لعل را ... نمود از طرب

بگوینده در آن وقیقه خطاب
نمود جد او از عقیقه جواب
و در مولد احمد مشکفام
بر هم عرب بخیده ام این طعام

بگفت احمد چو امام او
نهاد و نهاد اسمش ...
بگو شنیده شهزاده را داد جواب
دراز نام خود خالق کامیاب

خداکرد این نام بر وی عطا
دری از ستایش بر او برگشا
خدای احد اسمش کرده نام
درآورد استود عالم تمام

بالهام حق یافتم آگهی
داده دولت اقبال شاهنشهی
نمودند آن حافظ عظام
ستایش با محمد علیه السلام

چو یکی لیکه بگذشت سبح حرم
ز مولود احمد شه بی نظیر
نظر کرد هرکس بمهر بشر
کمال اندرو دید سالم در نظر

بنزدیک او مرکه ره شد گذار
شنیده از نقش ذکر پروردگار
ز گهواره اش بوطالب صدا
همیشه بر تسبیح ذکر خدا

به نقد سی جهان دانش ...
دهان باز دل بسته بر زبان
دو مه جبین گذر کرده بد بخت ...
خبر آن بگوشش ... کار

ز مه جبین گذر کرد از آسمان
ز مولود آن شمع جمع آن
بجا بچه طفلی ... نشست
دو طرف گهواره ... نشست

عیان شد نجف در آن شهر زار
ز رنگ گل عارض نو بهار
چو بنمود ماه چهارم گذر
ز مولود آن شاه خورشید فر

روان شد بخلد برین ...
جهان تیره کرده بد تاسه ...
از آن روز که شد افتخار بشر
از آن روز بی مادر و بی پدر

ز بد کاری داغ شد سینه
همه رنج شد عیش بر خفتگان
چنان مصطفی گریه از سر گرفت
دوا از سوز گریه جهان در گرفت

دل او زیاد ... آب شد
ز به شیر پستان رخ چو مهتاب
ز بس بود از بهر مادر ملول
نمی کرد شیر کسی را قبول

ز شیر که ز پستان تا سه روز
نشد ترب آن مرد افروز
چو آن حال را دید جد رسول
نبود عیش برای نبیره ملول

دو از شد شعل عقل و از دل قرار
برادر دو شد چشم شب تیره تار
ز خود کرد اکسیر فراز عرب
بنزدیک خود دختران را طلب

دوبود مهر ماه سه ...
بمعنیه نام و دیگر ...
بگو دختران جد خیر البشر
بسوز جگر گفت با چشم تر

واز دیگر بحضرت مصطفی
ز چشم حرم گشت پرورده ...
دلم گشت در بند این شیرخوار
ز تاب جگر خسته دل بی قرار

محمد که در رنج بی مادر است
مراگر دو قلب و ارشن ...
مرا گر بر آتش بتابد دل پاره کرد
کنون باید از بهر او چاره کرد

نگر در محمد اگر شیر گیر
نبود در دو آن ... چو شیر
برای نبیره دایه پیدا کنید
ز شیر هر چه خواهید ...

خود شیر هر دایه را اجتناب
~~ز گریه نموده دل او ...~~
ولی بهر تسکین او این نشان
بجویید یک چاره ای مردمان

رهنا دایه هرچه کشیده اجتناب
ز گریه نموده دلم را کباب
چهارم پس عمه مصطفی
دو مه بد عاتکه نام آن باوفا

برای ... ز ... عسل
عسل راز انگشت میکرد حل
خوراندید قدری از آن انگبین
نجم زینت احمد ... حسن

شد از خوده بحضرت مصطفی
عسل جد شیر ... انگشت از وفا
فرستاد پس عاتکه در زمان
به خوانده دایه پرورش کمان

طلب کرد آن دایه را سوی خود
زنان بزرگان قوم قریش
فزون آمد از چار و هشت [illegible]
رسول خدا گفت بر ایشان [illegible]
نشد حاصل ما چو دایه [illegible]
زدیدار آنها از آن خلق [illegible]
بگوش به گوش او خود [illegible]
چو بشنید آن دایه [illegible]
ز سر هوش از دست [illegible]
شکیبم ز دل رفت [illegible]
ز پا ماری ربی [illegible]
درین باب از آن بسکه در مانده ام
بگفتا نبی گفت فرزند عاص
که او را بود بحق خدا خواسته
سخن قدر [illegible] بر حجه
درین سال که گشته آب و گیاه
بود لیک آن زن ببین [illegible]
یکی از علامات خود را نمود
بگفت از ملامت [illegible]
بر عبد الله حارث نامدار
ز [illegible] روز [illegible] قسمت
بحیله [illegible] گفت ای غلام
[illegible] تو را بخت و اقبال یار
[illegible] فی الحال بادر رکاب
چو عبد الله حارث [illegible] شاه

شود از [illegible] و سوی خود
[illegible] صاحب جاه خویش
[illegible] شد [illegible]
[illegible] پیشانی [illegible] شود
عجب گفت عبد رسول [illegible]
گرفت از برای نشستن پناه
طلب کرد فوج الم را [illegible]
چرا تو غمگین [illegible]
برای [illegible] نداده ام
ندانم چه سان کرد [illegible]
دلم گشته در باب [illegible]
خداوند این [illegible] نموده ام
کرشتی از آن محنت و غم خلاص
با [illegible] ارا [illegible]
زان عدی [illegible]
شده حال آن قوم [illegible]
کمانم بوی [illegible] مصطفی
طلب سوی خود آن خداوند جود
از اینجا [illegible]
[illegible] ما [illegible]
[illegible] زان ره [illegible]
[illegible] سلام
از آن [illegible] قدر
روان گشت [illegible]
با [illegible] عزت [illegible]

دگر چه رسول [illegible]
[illegible] سوی [illegible]
گرفته [illegible]
ولی [illegible]
درون [illegible] دل پر ز غم
[illegible] بر روی خود
پس آنگاه آمد عقیل [illegible]
چنین [illegible]
[illegible] سجال
[illegible] در [illegible]
[illegible]
[illegible] بروم [illegible]
کمان [illegible]
بفضل و کمال و حیا و ادب
حلیم [illegible]
کمانم [illegible]
چو بشنید حدنی از عقیل
[illegible] الله اعلام
[illegible] قوم سعد [illegible]
با [illegible]
[illegible]
[illegible]
ز [illegible] عبد الله [illegible]
[illegible]
نمود از کرم [illegible]

طلب کرد [illegible]
نشسته [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خاص و عام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قوم [illegible]
بود با جمال [illegible]
[illegible]
[illegible]
از آن زن [illegible] خوب [illegible]
[illegible] تمام
[illegible] مکر
روان [illegible] سوی [illegible]
سوی [illegible] سوار
[illegible]
[illegible]
رسید [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] خویش
[illegible] شیر خواه
[illegible]
[illegible]
اگر مصلحت [illegible] بیار
[illegible] سرفراز
[illegible]
تو را [illegible]
بیار [illegible]
روان شد سوی شوهر خویشتن
[illegible] امیر
[illegible]
اگر [illegible] و اقبال یاری کند
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] تمام
[illegible]
[illegible]
پس آن دایه [illegible]
[illegible]
بگفت دایه [illegible]
[illegible]
[illegible]
دهان [illegible]

[illegible] روی خویش
[illegible] چهار ماه
[illegible]
[illegible]
[illegible] اعتبار
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
برای [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز غم [illegible] از جان خود
[illegible]
[illegible]

[illegible] ای [illegible]
[illegible] از خواب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
اگر [illegible] مصطفی
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز جهان [illegible] تاج
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بر پستان [illegible]
[illegible]
[illegible] بخت و اقبال یار
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
روان شد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
درین [illegible] آماده است
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

شد از شیر لب ریز جوی دهن — روان گشت از لب بچاه ذقن
حوالی بحق خدای بشر — و پستان پر شیر داد او بشیر
بیاد اوست در لب رو همین — سیه غنچه چون را برزمین
دو قطره از شیر پستان راست — از آن پستان خوش شده چشمه خاست
چو فواره از پیچ پهلوی نوش — روان شد ز پستان پر شیر جوش
توئی منبع جود و فضل و کرم — ز تو تازه رو بخشش چشم حرم
توئی ز گل جویبار حیات — توئی سر سپید کاینات
ولا جد خیر البشر گشت شاد — ببانگ نوازش بدایه گشاد
در ایجاب بود اصل او در زمین — بود فرق او در سپهر برین
نظر کن باحوال داو خانه خود — ببین چون صورت حال خود
ترا منزل نیک زیبا دهم — به پهلوی ایوان خود جا دهم
نمایم ز جمع ترا سرفراز — کنم قوم خویش ترا بی نیاز
بهر روزه دهی در ماه صاف — بهر روزه بر پای اقدار کاف
بپه کرد جد نبی جد و جود — برای دایه سنتودان و عهود
ز ابرام شد رفت دایه عید — برو لیس عرق از نجابت دوید
ستایش بهر دلداری او کشود — بدو جنبان از او عذر خواهی نمود
مرا این طفل را میسپارم چو — ولی چشم امید دارم مستو
بزرگیش نبی دست چپ از توق — کنی راست بر گردن او چو طوق
نما با دو آب رسم ملوک — بتعظیم و تکریم با وی سلوک
بگردید دردیده دایه آب — چنین داد جد نبی را جواب
بروی هوا آسمان بلند — تو فرمان او مستوی گشته بند
گر از هر این ماه خورشید فر — ز دل مرغ روحم بر آورد پر
اگر جای گیرد خار در پای او — ز مژگان بر آن آورم موبوی
در اومش زنیس برالم گره جا — بدامان چشم بود این رجا
بیرون دایه جد رسول امین — نمود از جهان آفرین آفرین

حلیمه کرد او بسیرت فتاد — زروی تعجب قسم کرد یاد
سپرده بشیر فضل آفتاب — نگاه در زمین داده ها در زآب
در آن شیر پستان چپ گشته سیر — وزین شش طفل پرورده ام چون پسر
ز تمکین لب لعلت آن شیر گیر — بر پستان با شیر خود داده شیر
نبوعی که سر بر زد از هر لب — نباشد ز پستان تو او هیچ عجب
توئی در یگانگی یکتای جود — پسندیده کردگار ودود
غرض چون رسول خدای پسر — ز پستان آن دایه بگرفت شیر
بدو گفت آن دایه نیک بخت — بر آورده ای بر میوه آن درخت
خورد از آن چشمه سار حیات — نماید بعالم طریق نجات
اگر میتوان جان در حرم — که دارم ترا در حرم محترم
نوازش تمام ز همت نگار — کنم رتبه ات بهتر از دایه گی
بهر ماه از نقره در این دیار — دراهم ببخشم ترا یک هزار
ترا باد حشیره بسیل و بقار — دو صد نافه عنبر فزون از شمار
در دل داشت در قیده مال و کوه — چو سوی ... کوه
چو رفت شب و عهد از اکرام او — که دیده دایه بیش آه او
دل دایه محرم ده دایه بهر آن — مخور غم در هر که مهاد ...
در هنگام خواب شد انجاب — میان دو دست دهی جای خواب
سر خود کشی بر آن آستین — نگردی از او دست و تخت خبر
بر نکی بر پای جون بر نام او — نوازی تفاخر زاکرام او
که ادای بحق خدا الحمد لله — دو دامت بر گشوده بنهان
ز همگشت ... برآه — نهاده ... ماه
بیاورد او ... خواب — دلم سبو از برایش کباب
در اکرام او انگه دهد تاج — نباشد بنفرش مراحت تاج
در خانه ... — بخیزید و لطف حق بوی او
دگر گفت با دایه مؤتمن — در هر جلوه باید چو مرغ چمن

پر خویش بر عهده ام داد گنج — ز انوار رخ خود نوا کنج
در آن سپهر برخ شاه جو خویشتن — ز دیدار او جانم آید بتن
بهر جوشش نجات بخش روی او — و خواب چالشت ابرو او
حسن لطف دایه بجد رسول — در هر گز از خود همیشه اسم از ملول
بجد تو در باب خیر الانام — نمایم وفا هم بخدمت تمام
بیا تا تو در او سوی کعبه برم — در بیمان کنی با خدای حرم
در آن جا پی آستان ... — دعم دیده عرشی را منتهی
بر آگند بر زلف او تا بجا — با بغدام او جامه پر زهب
تخمی از بر آورده جانش بدوش — روان از بیش دایه با فر و هوش
بر جهان چه انگر فسانه نگاه — رسید پیش شد کعبه از چهار یار
پس آن گاه جد حبیب آله — برآن دایه بگرفت حق را گواه
چه جد نبی از سر جد و جهد — از آن دایه بگرفت پیمان عهد
باد و دادن خود بکامل عیار — در آن هست نقره چهار یش هزار
لگین زانی روی از چون — عطا کرده با جحد ها ... مین
در آغوش آن دایه در عرش راه — رسول خدا بود مانند ماه
بسوی نبی اسعد کرد روی — بوضع خوش حال بال گو
نمیشود اگر رفتار خود — در دل بر نکند از پا رخود
حرم گشت از بحر خیر البشر — پر شام غرب چال سیه در نظر
مبالغ چون از این داستان ... — بود از روایت بقول دگر
بود آن روایت همین در نظر — در رسال مولود خیر البشر

بیاری بگلزار آل نزار — هبیبی را که من مهلکش منظار
چو بلبل از آن کمتر شوم تر دماغ — حرم را از بوئیش کنم رنگ باغ
ز نکهت همیشه بر آن یست تاب — در دور از برم باشد آن قوطاب
اگر یاری ام ز لطف کردگار — شود حسن خدمت از او استگار
دگر گفت از هست مام تمام — با آن دایه جد رسول انام
جدا گشته ها را بجا آوری — ز عهده ام چنان خود نگذری
نغر شود پس جد خیر البشر — در شتند از مصطفی روی او
چو نکوه بود گفت میشو شند — رسول خدا در بیار ... شند
شود در بر خو از حق طوف — نقصیب بخ کجه کرد اعتراف
چنان لشکر بر نیت آراز هجر — در شد مرده ابش از صفا در نظر
در دو بار شد حضرت مصطفی — نکشد دایه بر عهده و پیمان وفا
رسول خدا داد با آن دایه داد — زهر مقام باد برکت مایه داد
ز عکس خود فاخر بر بها — باو داد چند جامه از جا بها
شد آن دایه با یک رگ روان — بوضع نشان کهان و مهان
بر شوهرش شیر خواره پسر — بدنبال در پیش رویش پدر
بر تشییع ایشان ز تکمیل راه — روان گشت جد حبیب آله
در آخر چو دلدار آن محترم — همی شش روان شد بسوی حرم
نظر داشت پیوسته اش بر قفا — درگی باز آید با و مصطفی
نگهدار اینجا بخوارش مقام — در آیم ... تمام
چرا کرم داشت جان در شکم — نبارید باران شد آب کم

بیان اختلاف در سپردن جناب محمد را بدایه و شرح مقدمات آن

در سال ... از رفت اقتباس — دل سنگ ... تا بر آید بتاب
لشکر رستم کوه و ماهر کمان — گره در دل ... آه
لب کله ... شد تلف — که بود در شده آب ... — ز خرم ... — نبارید در ... آب کم
در آن سبز هیمن قطره آمد بدید — عیان شد ... خدای مجید — ز تشنگی شد از ... — گر ... کم
در شد زاده آن جهت ... — جهان آب آورده بر روی کار — ولی ... عادت با اهل حرم — خصوصا ... کرم
در اطفال خود از ... بیش — حوالی ... تر و ... بیش — میلاد از کر ... تباه — شود طفل ... جای

هر آن طفل را دایه شد حاضر و
دو آورده پر شیر از مکه ور
بجز [illegible] که روزی گذشت
درازی بر او دایه [illegible] گشت

بتقدیر پروردگار غنی
ز قوم بنی سعد [illegible] زنی
جز از فقر و [illegible] زیب
حلیمه بنام و پدر بوده [illegible]

از آن شد سوی مکه با طفل شیر
دو از شیر [illegible] سیر
شده رنج [illegible] ماه آب
[illegible] شبها بخواب

ز رنجانگی از ره احتیاج
شد آن زن بر دایگی را علاج
شد شوهرش نیز با وی روان
درازی [illegible] سپیده بجان

زن و طفل او بر الاغی سوار
درآمد [illegible] راه وار
بهر گام [illegible]
بغیر از [illegible]

نمی‌یافتی در روز خار و گیاه
[illegible] بشب [illegible] در خوابگاه
گمان کرد پالان او در گرو
بهنگام [illegible]

فتادی بهر خطوه خود بر زمین
زدی آن زن از عجز سر بر زمین
در آن راه با بخت خود در ستیز
درین دیده در چشم خود [illegible]

بسا آورد از بنی سعد هم
پی دایگی کرده رو بر حرم
ز زانوی خلق [illegible] تولی
[illegible] رواج

نکنند هر یک از آن [illegible]
بطفلی که بد زنده او را پدر
پی دفع [illegible]
گرفتند آنان پدر دار را

بآن دایه‌ها از پدرها نوید
بامید [illegible] بخشش رسید
از آن روز [illegible]
[illegible] با پدر

نشد میل آن دایه‌ها سوی او
نبردند [illegible] سوی او
[illegible]
[illegible] شدند

که هست این اطفال صاحب پدر
بدایه رسید [illegible]
[illegible]
[illegible]

چو طفلی که غیر از محمد نیافت
روان سوی جد محمد [illegible] رفت
[illegible] بهر شرف
[illegible]

ربود از کف [illegible] و از جهد
[illegible] از جهد
شد از دیده‌های رسول خدا
[illegible] جدا

[illegible] آن نور بر [illegible]
از آن گشت [illegible] زمین
پس [illegible]
[illegible] و در دم [illegible]

درآورد پستان چپ را بکف
چو شیر دهان [illegible]
نبی شیر پستان چپ را [illegible]
[illegible] پستان [illegible]

پس از برکت حضرت مصطفی
[illegible]
[illegible] پستان دایه شد از شیر پر
[illegible]

[illegible] شکر [illegible] شیر [illegible]
در [illegible] آن شیر را [illegible] شکر
پس از قرة العین [illegible]
[illegible] المتقین

نبی شیر پستان چپ را [illegible]
رسید [illegible] دایه [illegible]
[illegible] شیر [illegible]
[illegible] از شیر [illegible]

دل جده [illegible] شد
[illegible]
رخ دایه [illegible]
[illegible]

برآورده مانند گردون سپهر
[illegible]
روان شد سوی شوهر خویشتن
[illegible]

تو گفتی ز نور رخ آفتاب
[illegible] شد خوار آفتاب
[illegible]
[illegible]

غرض دایه با شوهر خویشتن
[illegible]
فدای [illegible]
[illegible]

دل [illegible] دایه مانند گل
ز [illegible] رسل
بر آن غنچه [illegible]
[illegible]

ز نعمت زنی خویش او [illegible] رفت
شد از نور رخ [illegible]
[illegible]
[illegible]

شد از [illegible]

67

[illegible] از [illegible] شب [illegible]
[illegible]
تو [illegible] از [illegible]
گرفت [illegible] نیات

[illegible]
[illegible] پستان [illegible]
[illegible] بخدمت [illegible]
در آورده [illegible] کردن [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
ز جان [illegible] غم [illegible]
از آن [illegible] خورده گاه
[illegible] نام [illegible]

زمینی قناعت [illegible]
از آن دولت [illegible]
[illegible]
[illegible]

چو مرد عرب شوهر دایه بود
[illegible] سایه بود
[illegible] مصطفی
[illegible] از [illegible]

[illegible] رسول [illegible]
ز پستان آن ناقه [illegible] شیر
عرب [illegible]
از آن [illegible] خورد [illegible]

از آن [illegible] خورد
فراوان [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] این طفل [illegible]
شود باز با مادر [illegible]
[illegible]
[illegible] تمام

چو دیدار [illegible]
[illegible]
[illegible]
بر جان [illegible]

[illegible] رو
بیان کرد احوال خود [illegible]
[illegible] احمد [illegible]
بر پستان [illegible] شیر [illegible]

از آن قرة العین [illegible]
از آن [illegible] فضل کرم
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
چو [illegible]

شد از حکم پروردگار [illegible]
رخ [illegible]
[illegible]
ز ماه [illegible]

[illegible] احمد [illegible]
برای دایه [illegible]
پس [illegible]
ز [illegible]

[illegible]
برآمد [illegible]
برآمد [illegible]
[illegible]

[illegible] روی [illegible]
برآمد از آن [illegible] آفتاب
ز [illegible]
[illegible] دایه [illegible]

[illegible] از [illegible]
ز [illegible]
تا قبال [illegible]
بسوی بنی سعد [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] رواق
[illegible]
پس [illegible] احمد [illegible]
[illegible]

[illegible] سجده
[illegible] زبان را [illegible]
[illegible]
[illegible] زمین

[illegible]
[illegible] زنده کی
[illegible]
[illegible]

[illegible]
حبیب [illegible]
[illegible]
[illegible] زمین

پس از سجده [illegible]
[illegible]
[illegible] دایه [illegible] دگر
[illegible] سفر

خود بود از چهار پایان گذشت | بیسکم ز زنان گروه موافق گذشت
ز جان حلیمه باز جاه | چه دایه سوی قوم آمد ز راه
فقیه بود چنانچه نور | ز دایه عزیز کیش ایشان ز دور
ز ان دو دختر بود بر نام چهر | نهاده زو از صغیر و کبیر
برادهاشان مهر عزیز حبشه | رسانیدند او عزت داد کر
بران دیده با تهنیت آفرین | نمودند قوم از عجب روی لبان
[illegible] | ربودند و دیدند آن ماه را

بجز وی نه فقیه با تمام | در آن خیمه بودند او را تمام
گشاده در رخ با محمد نقاب | مشتق ... از نور چرخ ...
دل دایه [illegible] | ...
نمیز که دایه مصطفی | در آن بودند ... صف
ستایش نمودند باز | نمودند اکرام ... فراز
بدان سوی قوم بنی سعد جای | ... از صف مهر بدر الدجی
بران دایه مهر و نعمت ... | ... برکت ... داد

بشارت مهر با دایه از منزلت خبا ... و ... کرده ... ملکات ... ستوده کاینات

[illegible]

[illegible]

تفرج کنان سوی صحرا روم

[illegible]

از حور زاده بود ...

بیرون رفتن رسول خدا و سلام کردن آفتاب را با حضرت علی ... السلام علیک یا ... العدل

[illegible]

رفتن جانب ... و یاری دادن ...

[illegible]

یادگار
بهرام علی
باوری
... سال ۱۳۴۷ شمسی
برابر ۱۳۸۷ قمری

لذا زینها حبیب خدای مجید
درآن سرزمین با سرور و طرب
درو سبزی انجمن در شمار
بلفظ تسبیح پروردگار
دل بلبل بوستان صفا
با خوانی خود گفت ای دوستان
شکفته شده لاله دار تمام
نبی گفت هر کار خود با بجا
بر زودی چو خواهد جهان آفرین
بهر جا که خواهی برو بهر سیر
دلا باز معنی بدین لب تو
چو سرو روان شد بسیر چمن
بکوشش گل لاله در هر کنار
بر خواهش چنین کار از کار گذشت
ره عقل فعال کرد بند
دل زار چو سیر با بوی کوه
جهان را برانکوه سرکش چه جلد
پس آنگاه از قدرت کردگار
دران لحظه از یکدم انتخاب
نظر کرد آن کوه کرد آن شکوه
دو اطراف عقرب و مار داشت
برو گرچه شد راه اندر بند
بپوشید پس سرش نهان
مبادا چه آنجا عابد گذر
نباشید ... طمع از رسول

جدا شدن پیغمبر از یاران دار بسیر بوستان و رفتن

نمود بعد با ...
نهفته شده درزمین ...
بهر دم بهر گوشه در ...
حبیب خدا حضرت مصطفی
تماشا روم سوی این بوستان
با جمله که ای ... مرا
دران جا بباید ...
کنم باز گشتی ازین سرزمین
ز هر جا وجهات هر تو نیز
بود اگر از صورت حال تو

دریا کار چشمه فتاد
بگشت ریحان تر ...
بهر سو درختان چو باغ ارم
بگلگون روان بلبل و پرواز کرد
درختان درآن گشت کردگار
سر بسر بهر حالت در راه تو
درختان ... سرکشت
بیاد رفته او لاله دار بهر جواب
بهر چشمه ... بسوی
پس از آن گلزار ...

خواهش کردن رسول خدا ... که همراه در منظر او بود

... شرح آن

ببینید گرد و ... وقت
دریا برکوه آید بعید
بسینه نهاد آنه با شکوه
در آنکوه بخت تو گردید عید
فرو رفت در خویش آنگاه
برای کره پس آن آفتاب
برازین طرف ... کوه
گزنده سیاه زهر خاره ...
زمین ... عقرب ...
بهر ... نهان

پس آن کوه ...
حبیب خدا ...
فرشته که ...
... سینه ...
... دامن ...
چو از ... آن ...
دلش ...
صد ... فرشته ...
چو مار و چه عقرب ...
گرانجا حبیب خدای غفور

بجود تکلف با خوان نمود
بیک بوستان ... بر شاد
برآورده بالاکه سوسن ... آن
ز صنع خدا سر کشیده بهم
بسوی انجمن ... پرواز کرد
بهر گوشه از دیده اعتبار
... جو خواه ... بهشت
دران باغ ... درخت
... کامل ...
خبر دار از قد دلجوی ...
حبیب خدا بجهان مصطفی
بگلگشت ...
نظر کرد در صنع پروردگار
در آنجا گذشته ز کردن ...
... برای کوه ...
... روح
... مصطفی
دران دیده ... خود ...
... کوه ...
... پیدا ...
... ازین ...
... سر ...
... غایت غفور
... نظر
شود ... اطراف ... ملول

رسیدن پیغمبر بر چشمه و نزول شدن چار ملک و سلام دادن بان جناب صد هزار ...

... که از نظر ...
... رسول خدا مجید
... چشمه ... حیات
... آب ...
... برف ...
... سبزه ...
بر ... جنت ...
... رود
... محمد ... خطاب
... تعظیم
... بیاورد ...
... اصحاب ...
... کار
... بتو ...
... سلام
... عالم ...
... انتخاب
... گفت ... بلند ...
... رحمت ...
... بر ...
حبیب خدا گفت ...
... پروردگار ...
... جبرئیل ...
... برفت ...
... کهکشان ...
پس آنگاه ... انتخاب

روانه شدند ...
... بهر جانب ...
... ز کار ...
... جبرئیل ...
... بود ...
... گرد
... ختم رسل ...
... دل ...
... آمین
... نام
... کردگار
... سلام
... نام
جواب سئوال ملکه با محمد ...
... امیر ...
... نهاد
... ابد
... جلیل
... ز علم و بیان

در تحقیق نمودن صد عالم و ... نبوت بر وی مبارک ... و شرح آن

بگفت ... آفتاب

از انکوه آمد ... دشت
... آب ...
برای ... آب ...
... خدای ...
... جبرئیل
... سیاه ...
... نام
... ستاره ...
... وجواب
... دین
... آدمی
... خدای ...
... براه
... راه ...
... نام
... نام
... ابد
... ایمان
... خدا ...
... جلیل
... پر نمود
... نعیم

تفرج کنان از پی سرگذشت
... چو ... کرد
... چشمه ... آب
ازان آب ... تناول نمود
... جبریل
... جان
... اسلام
مجاهد محمد ... خطاب
... فتح المبین
... مسلمین
... پیروی
... از دست
... جزا
... عبد ... جواب
... رسول انام
... عبدالرحمن ... باز
... جهان آفرین
... بهشت ...
... بجان
... خلق
... نمود
... کار و ... بود
... شنید از نور ...
... بهشت
... ره ... سیم

نبی گفت از غیر پروردگار — اگر از قرب [illegible] ر
نتوانسته باشم [illegible] را — قوی [illegible]
ببیک ال فرشود روح الامین — [illegible]
درخواند [illegible] — [illegible]
بگردانش حجت [illegible] بشر — [illegible]
براه خدمت [illegible] کند — پس [illegible] قیامت [illegible]
بهمراه خود داشت روح الامین — یکی طلعت یاقوت [illegible]
و از سرخی [illegible] — شفق [illegible] دل [illegible]
نگفت [illegible] میکال عالی جناب — یکی طرف یاقوت سبزی [illegible]
[illegible] روح الامین [illegible] — [illegible] پروردگار جلیل
بران بوستان [illegible] ر — گرفت از محمد یمین و یسار
[illegible] — [illegible] بر قفا
وزان پس نورانی پشت [illegible] — منور چه خورشید شد روی [illegible]
محمد چه خورشید از جبرئیل — [illegible] جبرئیل
پس انگه ز روح الامین [illegible] — پر خویش [illegible] داد
[illegible] — [illegible] ناف [illegible]
[illegible] — از آن طرف میکال [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] خورشید کامل عیار — ز نور دل رحمت کردگار
پس [illegible] — [illegible]
[illegible] رسول امین — میان [illegible] نقش نگین
[illegible] نبوت تمام — [illegible] والسلام
[illegible] صف — میان [illegible] دل مصطفی
ز نور دل رحمت کردگار — چه [illegible] سار
بهر حال دلدار [illegible] — نهاد او دلش ز حقیقت [illegible]
[illegible] منور چه نور [illegible] — [illegible] درست

در ذکر خواب رفتن جناب محمد در سر چشمه و سر زانوی دده حلیل [illegible] و شرح خواب او

بیفزود نور [illegible] — [illegible] شفا
دگر [illegible] ز میکال [illegible] داد — [illegible] مصطفی [illegible] نهاد
دمی [illegible] ناب — چنین دیده در خواب [illegible]
[illegible] رب کریم — ز [illegible] عظیم
شده از فرازی [illegible] بلند — [illegible] فلک [illegible]
قوی شد [illegible] — [illegible]
[illegible] — ز [illegible]
منادی [illegible] — [illegible] ای حبیب خدا
ز [illegible] بخت — با وج نبوت [illegible]
[illegible] — [illegible] تو
کیا [illegible] درخت — دمید [illegible]
همه [illegible] تو اند — [illegible] تو اند
چه [illegible] دل بسته اند — ز اقبال [illegible] رسته اند
[illegible] — [illegible]

بشارت دادن جبرئیل محمد [illegible] و با [illegible] و رفتن ملایک [illegible]

بشارت [illegible] مصطفی — [illegible]
[illegible] — [illegible] نبوت [illegible]
نمایم ترا [illegible] پیغمبری — [illegible]
[illegible] — [illegible]
گشته [illegible] فراز — جهان [illegible]
پس انگه [illegible] — [illegible] حق [illegible] جبرئیل
چه میزان [illegible] عیار — [illegible] رحمت کردگار
[illegible] — [illegible] بود

نبی [illegible]

نبی [illegible] ترازوی حق — رهاده [illegible] بر سبق
ز [illegible] بر [illegible] — بر [illegible] ترازو نهاد [illegible]
[illegible] ترازو بجا — [illegible] اوردها
[illegible] بر [illegible] — دهاده [illegible]
[illegible] — ز [illegible] کردگار
پس از [illegible] — بر [illegible] ترازو نهاد [illegible]
[illegible] عیار — بفرمان حق رحمت کردگار
پس انگه [illegible] حق [illegible] جبرئیل — بمیزان [illegible] جلیل
همه [illegible] مصطفی را نهاد — [illegible] نهاد
فزون آمد از آن [illegible] تمام — بمیزان [illegible] نام
[illegible] — [illegible] و در
[illegible] هم گروه — بمیزان [illegible] شکوه
[illegible] تمام — [illegible] انام
جهان [illegible] عیار — بود [illegible] کردگار
چو میزان [illegible] — [illegible]
[illegible] حضرت مصطفی — محمد [illegible] کفی
[illegible] — بجای [illegible] حق [illegible]
[illegible] پروردگار جلیل — [illegible] جبرئیل
[illegible] حال تو — خوش حال [illegible] اقبال تو
[illegible] تو [illegible] — [illegible] آفتاب
[illegible] — [illegible]
[illegible] — برای [illegible] شماست
بود [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] بجو [illegible]

رفتن دایه در پیش [illegible] و خبر گم شدن محمد را با او رسانیدن و شرح مقدمات آن

[illegible] ماه و مهر — ملایک [illegible] در سپهر
[illegible] — بجا [illegible] رحمت کردگار
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] بیابان [illegible]
[illegible] زار — [illegible]
[illegible] چشم تر — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
ز بس [illegible] — [illegible]
کجا [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
بجا [illegible] — [illegible]

ورگر ... جیش ... نبی
بحال پریشان ... ورایا ...
چو نزدیک ... رسید
چو ... جهت ... ل
[illegible]
بر آورد از دل فغان و خروش
[illegible]

زرفتن ... خانت ... بری
غرض ... سوال ... اشرف ...
ز ... ارضا دایه ... اثر
[illegible]

احوال پریشان شدن ... از کشته شدن ... سعد ...

[illegible]

در ... خبر ... سعد از ... ره ...

[illegible]

[illegible]

رسیدن تاجوران ... در نزدیک قبیله بنی سعد در عرض راه ... مقام ایشان

[illegible]

[illegible]

در ذکر وفات عبدالمطلب و وصیت او در باب محمد صلی الله علیه و سلم با بو طالب عم او

[illegible]

[illegible]

رسیدن جناب محمد با ابوطالب براه شام به بحیرا

[illegible]

152

چو در سایه‌اش مصطفی را قرار شد از رحمت قدرت کردگار
برآورد شاخ ... زو آن درخت ملک گشته و سایه بر آن درخت
تو گفتی درخت از روی عجز ز ... تا گشت و سر زد زار
پس از شاخ خاصش ... ز میوه ... آورد مردم رسید
درو میوه از ... فرو ریخت ... چو ... او
دل کارداران ... راهب بدید خدا ... راه حیرت بدید
طعامی که راهب ... دیر داشت گرفته قوم سوی ... کرده
طعامش بخورد ... خواند کی ... از بهر ... برای
نبر ... که از دیر ... دریافت ... از ... تا ... گشت
بپرسید از مردم کاروان ... روشن روان
وگر ... امور ... طفل ... در ... دائمش ... روایت
باو گفت بوطالب ... مدار ... گفت بوطالب ... تا ...
درون ... عم ... اختیار ز قوم قریشیم ... حسب
کفا کو داری ... باو باو گفت راهب که ای محترم
ز اعمام او که بهترین انام ... ز ... که ... خستم
بگو در حقیقت ... گردم برآن ... حقیقت چو ... آزاد شد
بلقا ... بود ... پسر ... دل ... شد
بلقا که او ... است ... در ... بهتر ... است

در رخصت طلبیدن راهب از ابوطالب که طعام را بجناب محمد ... شیرین ...

گر او ... بس ... نسیم ... در رخصت ... او ... ایشان
بلقا بوطالب ... مدار ... در رخصت ... او ... حرم
... خود و ... بپر ... او ... جای ... انام
اگر ... داری ... و ... دلش ... راهب ... خدا
... که ... طعام ... بدیدیم ... دیگر طعام
براهب ... تاب ... بود ... از ... راهب ... که ... طعام
باو گفت راهب ... هر ... که خواهی ... روایت
دز ... از ... با مردم ... هر ... که ... خدای ... کار
بحیرا راهب ... ز ... رسول انام
زدی ... بر ... کار ... بر پشت ... مصطفی ایستاد
بشد آگاه ... کار ... روان ... رو ... همچو کل آفتاب
... درین ... کار ... ز منظور راهب ... روان
در مرتبه ... نبوت ... کو ... پرتو ... بار
مراعات ... بود ... ندیدیم ... جهات
نشسته ... و سایه ... باو گفت ... راهب ...
... بر ... خویشتن

بپرسید ازینجا ... خود ... برون ... سودای ... خود
... سید ... کاینات ... بسوی ... التفات
... ازین ... چه ... بود ... روان
بدیدم ... چند ... روان ... بعجب ... کاف ...
بپرسید ... خواب ... دوید ... آمد ... دوید
هر جا ... برف ... برآمد ... کرم ... چاه
... کرد ... اقبال ... آن درخت
درو ... سیاه ... ز میوه ... قدرت کردگار
درو ... روی داد ... با اولاد یعقوب ...
ولی گفت ... برای ... روضه ...
برای ... رحمت کردگار ... هر جا ... بر روی ...
بود ... نام ... بگوید ... در ...
نجی ... جهان آفرین ... سید ...
دگر کرد آن مرد راهب ... ز حیرت برآن ...
تو راهب ... اهل حرم ... رسید ...
چو بشنید سالار ... نام لات و عزا
براهب ... جهل ... درین ... سوال
و ... برو ... بپرسید ... دم ز مهر ...
... گفت راهب ... ز ... علامات ...
... سوال ... جواب ... درو ... تاب
درین ... وقت ... پروردگار ... کار
زبیداری ... خواب ... بپرسید ... جواب
بپرسید ... موافق ... کتاب
... دو ... سر ... رو کرد و گفت ...
برون ... دست ... شود ... بر ... شود ...

بپروردگار جهان آفرین ... دانست خداوند عرش برین
... پیدا شدید ... بدین ... دیدم ... شده
که از ... نور ... دل ... شد ... خسته
... میر ... نشیمن ... زمین میز ...
ب... ... فلک ... سرفراز
برادر ... میوه از زمین ... بار
... شد این ... برآمده ... شاخ تر
شد آن میوه ... درآن ... خوانده ام ... کتاب
[illegible] ... شمعون علیه السلام
... آن ... درو ... آن ... رسالت
محمد ... نماید ... طهور ... شود ... مدینه ... حضور
... جمع ... پدر ... برون ... خلیل
همین است ... سرور انبیا ... همین است آن خاتم انبیاء
باو گفت ای سید ... ز ... ز خلقت ... سوال
... خلقت ... بگو ... نگو ... خاطر ...
شدش ... فرو ... پر از ... گل ... خسته
درو ... خیال ... ز نام ... بنشسته
جوانی خود ... از عادت ... ببرد ... شده
... گفت ... ای خدای علیم ... جهیر
... گفت اکنون ... بنام خداوند عدل و کرم
... خواهی ... گذشته ز ماه ... بپرس
دگر ... ز او ... دیده بود ... در ... فرخنده بود
... یقین ... بتحقیق حال رسول امین
چو ... تو ... ابروی تو
نبامت ... منور شود روی هر منبری

[illegible]

[illegible]

رسیدن رسول انام با ابوطالب بشام و هجوم
مردم باو و شرح [illegible]

[illegible]

نژاده ز نور و نسب و کمال — ازان لطف و حسن و مه و جمال
بجان بهر دید از او مشتری — خلایق شده نور او [illegible] اختری
رسیده [illegible] تمام — ازان ملک سوی رسول انام
از آن شاه [illegible] — ز دستور منظور دانش تمام
نشسته زبان بسته بود از کلام — چه روز [illegible] گشت بر وی تمام
چو پروانه گردید بر گرد او — [illegible] علامات [illegible]
ز بس بود منظور در آفتاب — ز عشق رسول خدا رفت تاب
از آنجاه تا کی کنی جستجوی — تو از [illegible] بگوی
که از نور او روز عالم [illegible] — پر از نور گشت [illegible]
که او است صبح [illegible] — [illegible] مدار
ز عشقش [illegible] کرد باز التماس — [illegible]
[illegible] رسول خدا — ز لطف [illegible] جدا
بپا دید از دیدهٔ خویش آب — تو کفر نظر کرد بر آفتاب
درین شهر بگذار این ماه را — بر سوی شهر خود [illegible] را
نیاورده بودیش هرگز بشام — [illegible] انجام
شب و روز مانند چرخ کبود — [illegible] خدمت کمر بسته بود
چو با مصطفی [illegible] — مشرف شد از خدمتش [illegible]
ز دنبال [illegible] طلب علم — نهاد [illegible] شام رو بر حرم
ز عشقش [illegible] کرد این التماس — [illegible] این منزلت [illegible]
[illegible] انجا مرا از کرم — همیشه [illegible]
نظر کرد [illegible] سوی او — برویش [illegible] او
بخواست [illegible] جناب رسل — [illegible]
[illegible] تغییر [illegible] — [illegible]
ز رغبت [illegible] را — بمنزل [illegible] را
نمودند [illegible] — [illegible] سر فراز
[illegible] از جای خود [illegible]

بر لطف [illegible] ز انجم — نمود [illegible] شام [illegible]
خبر شد [illegible] — [illegible] دارد قرار
نشسته [illegible] عالم [illegible] — [illegible]
[illegible] نظر — [illegible]
ز جا جست [illegible] — سوی [illegible] آفتاب
مگر باز [illegible] — [illegible] نظر
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] این آفتاب
[illegible] — [illegible]
چو آن نام [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] بوسه داد
[illegible] — [illegible]
اگر بودی آگاه [illegible] — [illegible] دیار
بجا تا [illegible] در شهر شام — [illegible] غلام
برای [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] تمام
برای [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] برای رسول
[illegible] — ازانجا [illegible]
گزان [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
نمود [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
بغیر از [illegible] — [illegible]

گذشتن حضرت پیغمبر نزدیک قصر خدیجه

[illegible] حکایت خبر — بود از [illegible] روایت [illegible]
[illegible] ناتوان — [illegible]
[illegible] حکایات — ازان [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
روایت [illegible] کلام — که روزی [illegible] علیه السلام
[illegible] مقام — [illegible] مقام
[illegible] بود — [illegible]
[illegible] — [illegible] از افق
[illegible] — [illegible] جناب
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] منزل آفتاب — [illegible] آن جناب
[illegible] — [illegible] الماس
[illegible] — [illegible]
[illegible] بود — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] بود — [illegible] نبود
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] آن جناب
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] شده [illegible] — ز مطلب [illegible]
[illegible] — [illegible] توان [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] بود
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] بود — [illegible]
[illegible] آفتاب — [illegible] آفتاب
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] بود
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] نبود
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — برین [illegible] کلیم
[illegible] بود — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] دل ناتوان

چو رفت او حضرت مصطفی — که گشتش عز و جود و صفات
ولولیش را بر زر و زرب — بیان کرد از خویش و از اجنبی

ذکر احوال خدیجه در نفقه از اوضاع آن بانو بانوان و شنیدن مقدمه

شد او بنوا و در زمین حجاز — هم از عشق عشق حقیقی حجاز
نبود ... و اوصال را ز دست — ولی ... بانب ...

زنان جهان را بانوی بانوان — سنه او در ... در انجا چنان
بلقیس ... مشتاق ... — ... باطراف و در ... باز
هوا ... در بادیه — عقلان ... بجز ... ما حیه
... از اهل مکه و کل — ... بر جاده ... چو جبل
ولیکن او در تجارت تمام — بر ایشان ... شام
سر ... از ... او در حجاز — ... گر ... از
تفجر که او ... منزل ... — در آمد ... بان بارگاه
در ان قصر ... — خدیجه ... مانند حور
بیالای ... نظیر — زده پرده سبز رنگ از حریر
فرود ان تر ز ... آفتاب — ... شعاعش ... حجاب
هر سوی از ان ... — زار ... رنگ ...
... فولاد ... تمام — چه ... بر ... شام
کشیده ... و الفریب — در ان پرده ... غریب
زده پای ... — ... فرش او بر زمین
فتاده در ان ... زرنگار — ... بر ... کنار
نشسته در ان قصر ان ... — ز ... ما ... که ...
خبر ... از گفتها ... پنهان — ... از ... او ... جهان
که از جام ... نیات — ... سر ...
برای جهان ... بود — طلبکار ... چنین بار ...
در بر ... بود — ز روی ... مقصود بود
چو از غزوه ... مصطفی ... — ز چشم خدیجه برون رفت نور
... از سیان بادل پر ... — ... قوم ... وان
... ناد دل ... — کو دادی ... خبر
... او ... — ز ... دیگر ...
با بود او ... یهودی جواب — ... در ... بت
... از حق ... آمده — ... از ... آمده
... در ... — کرد آن ...
ز پشت ... او ... — ... انشکار
چو ... — ... نیات
... از ... — ... او
... کان قوی — ... شهر ... که ...
... ز قرینش — ز احوال ...
... از ... امیر — ... نفقه
زن او ... بود — ... خدیجه ...
... تا ... بنگو ... — ... ز مردانش ...
تو ... خود ... بود — ز ... بانو ... شود
بانو چنین کرد ... — ... تو بانو ... شان
سعادت ... گفت ... — ... امیر ... زن
... از ... خود ... بود — ... جنت ...
... ز ... — شنیده ... بانوی ...
... مصطفی ... — ... از ...
شد ... — بران ...
... — ولی ...
زدوان ... از ... — ... جان ...
... رو ... نبود — ... نقارش بود

ملک ... اسمعیل

بیاکنش ... ای ... — ... بزم جام و جمال
... نگاه ... — ... و عقبه ... از
بر ... شود ... باز — ... و عقبی شود ... فراز
... دراز ... — ... از ... حساب
ز ... حساب — ... و ...
چو ... — طلبکار ... چهار
... سخت ... ز ... — ... دشمن
ولی بود ... — ... رسید از ... بانو ...
... از ان ... — ...
از جام ... نیات — ... او ...
... نام — ... علم ...
... قوم — ...
... ادی ... — ... از ... او
... جان ... — ... ابروی او
... نشد — ... خدیجه شود ...
... از ... — ... بیان ...
شود ... — اشارت ... بانو ...
... — ...
نزاده ... — زندهم ...

طلب نمودن خدیجه ... خود ... ورقه را در باب شوهر کردن و مصلحت نمودن

خدیجه ورقه را ... — ... ز ... جهان ...
... دیدن — ...
گرفت ... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
... — ...
سواره ... آمد ... — زبان ... — سوی خوانده بانو بانوان — ... اقبال ...

آمدن خباب خجسته نیز در هم خود ابو طالب

۷۸

آمدن عاتکه و ... عباس بسیار گاه خدیجه

با پیدا بودن ... خدیجه

نمودند اعلام آن سرفراز | ز مسند بجست او [illegible]
پس آنگه در مجلس نمودند باز | درآن قبه [illegible]
نشستند اعلام آن حق پناه | [illegible]
بسی کرد در پرده دل کار | درآن پرده [illegible]
برآمد رخ بندگان از نقاب | میان دل و جان نهان شد حجاب
منور شد از روی تو [illegible] | شرف یافت [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

پرسیدن خدیجه از جناب رسالت پناه که [illegible] شتر را بار کردن و انجاب فرمودن [illegible]

گرفتند دست وی [illegible] | نمودند تعظیم او در جلوس
زمهر جمالش انس و جان | شد آن قصر روشن تر از آسمان
خدیجه طعامی فرستاد زود | جناب محمد تناول نمود
همین کرد آن [illegible] | درآن پرده [illegible] از میان
زبان پی دل زبان کرد باز | محبت [illegible] سرفراز
ز وحشت [illegible] | غم [illegible]
[illegible] تجارت [illegible] | [illegible]
خدیجه بدو گفت کای شهریار | [illegible]
مهیات بهر تو [illegible] | [illegible] نقد از سیم و زر
[illegible] | حبیب خدا گفت با او بلی
دگر گفت [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

خدیجه دگر گفت با مصطفی | [illegible]

[illegible]

پرسیدن خدیجه از زنان [illegible]

[illegible]

فتوح سید انام به تجارت شهر شام و بار کردن شتران [illegible] شام

[illegible]

چو پرسید از نامه و مرسله
گشتند ... ستید معتمد
... ز دل شد ... کباب
... بود پر پای او
... بشنم ...
... کی یک ...
خطاب آمد از ... جبرئیل
... از کمال کرم
... ابر ...
چو زد جبرئیل امین ...
جهان منور شود از کرم
... حال ... تا بار
... مقصد ...

که بود ... میشد
فرود ... دل ... ز ... عدو
... آمد ... بشتاب
ز بس بود ... او
... قرب آگر
... امین ...
... امین ... جبرئیل
... خلق ... قوم
... آفتاب
... می‌شود
... حرم
... اعتبار
... است

صفت دیدن قاصد در طالع ...

[illegible]

[illegible]

خواب دیدن پیغمبر در خصوص گذشتن از آب

[illegible]

دیدن ابوجهل معجزهٔ آنحضرت را و متحیر شدن و مقهور شدن ... قریش ...

[illegible]

رسیدن ابوجهل ... راه چاه پر آب و پر کردن چاه

[illegible]

[illegible]

رسیدن ابوجهل در جهل ... و اژدها ... و شرح آن اژدها

[illegible]

زمینه گشته از دود ما ره درشت
ولی کینه بسته آل حسین
علمهای خود را همه مضطرب
که گشتند اصحاب احمد ز راه
زنند از غضب شین را [illegible]
خود گفت کردیم بیهوده شین
قلیجها ازان راه گشتند دور
درانجا که میبایدشان ماند بار
چرا از ره راست گشته آمدید
[illegible] و عذر خواهی کنم
کنون بر سر رفته خویش باش
بلعن الهی گرفتار باد
عنان را زکف [illegible] داد
درافتاد [illegible]
روانش ازان گه که [illegible] مصطفی
دگر باره فریاد زد بر گروه
ز جا خواست تا بر همه [illegible]
بود بر تو ختم ای حسین سوار
میان از کس [illegible] کاروان
فرستاد بر بهترین امام
دو بر بهترین طریق هدا
منم پادشاهی ز شاهان حجج
همه داخل [illegible] شدم [illegible]
خلیفه خدا کرد با من خطاب
درآن روز [illegible] عام و خواص

ابوجهل را بر زمین زد بپشت
بیک ضربتش گشت [illegible] نشین
نمود آنگهی [illegible] خطاب
فتاده ره ایشان بانجا نگاه
بقهر یکه او را نماید هلاک
ابوجهل را از نهج درد کین
[illegible] اصحاب احمد عبور
[illegible] از حیله و روی قرار
درانجا که ماندند [illegible] آید
[illegible] کنم
مرا [illegible] باش و پس باش
جهان [illegible] تیره و تار باد
[illegible] ابوجهل کرد [illegible] شاه
[illegible] زده مکر دیگر [illegible]
برفتند مردم تمام [illegible]
[illegible] کوه
[illegible] ابوجهل [illegible] کند
دل ناقه [illegible] قدم استوار
[illegible] ازال هاشم روان
[illegible] سلام
سلام و تحیت [illegible]
که بهتر از جان جانان حجج
[illegible]
درآنجا [illegible] خطاب
شفاعت [illegible] خواص

[illegible] پهلوانها
رسیدند [illegible] هوش
گزین ره [illegible] بر کنار [illegible]
[illegible] از [illegible] آدم
[illegible] ادام
[illegible] جهانیان
بانجا که از [illegible] فساد
[illegible] مقام
ابوجهل گفت [illegible]
[illegible] مرا با تو ای [illegible]
تو ای [illegible] سرفراز [illegible]
[illegible] مکرر نمود
[illegible] مصطفی [illegible] شد چو گل
[illegible] بجا باش [illegible] جواب
رسید [illegible]
[illegible] مصطفی
[illegible] حبیب خدا
که [illegible] دارای ارض و سما
[illegible] خطاب
[illegible] محمد [illegible] خطاب
دگر [illegible] بدین
مرا [illegible] این [illegible]
[illegible]
محمد [illegible]
برای شفاعت بپا ید قیام

[illegible] روی آه
دل او [illegible] خورد جوش
[illegible] پنهان شوید
[illegible] مصطفی [illegible]
[illegible]
ازان [illegible] عنان
[illegible] فساد
درانجا که [illegible] مقام
توقف نمودم درانجا دلی
تقدم [illegible] روا
[illegible] عجب
ازان [illegible] باور نمود
[illegible] عقل کل
[illegible]
بجا [illegible] آشکار
ازان [illegible]
[illegible] این ادا
[illegible] ازدها
[illegible] ره جواب
[illegible] جواب
[illegible] زمین
[illegible]
شفاعت [illegible] کند
[illegible] دار
زاولاد من [illegible] امام

تو ای ذات [illegible] این
کشودم [illegible] انتظار
بدیدم [illegible] بود
تمامی [illegible]
[illegible] ای رحمت کردگار
کنون ای شهنشاه [illegible] کس
مرا از شفاعت کنی سرفراز
دل از [illegible] شاد
[illegible] دها
ابوجهل [illegible] شد چو باد
[illegible] الانام
[illegible] تر
[illegible] روان با الانام
[illegible] آب
[illegible] دوست
[illegible] آب و [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عباس [illegible]
[illegible] حال و [illegible]
[illegible] شهر [illegible]
پس [illegible] ره [illegible]
[illegible] عباس [illegible] حال
[illegible] بیا [illegible]

درخواستم [illegible] درون این
مرا [illegible] تار
وصیت [illegible] نمود
[illegible] روز شمار
[illegible] انتظار
[illegible]
برای [illegible] فراز
برای شفاعت [illegible] وعده داد
[illegible]
[illegible] فزود

رسیدن قافله در بیابان [illegible] آب و اظطراب
نمودن اصحاب [illegible]

[illegible]
[illegible] خطاب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خیال
[illegible]

درانجا که [illegible]
[illegible] چو ماه
در هر وقت [illegible] جهان
[illegible]
ز دیدار تو دیده ام [illegible] نور
[illegible] بجا آوری
پس انگاه [illegible] روز شمار
[illegible] اکنون [illegible]
دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
پس [illegible] خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
پس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عباس [illegible]

بجا ماندم ای رحمت کردگار
[illegible]
برای تو [illegible] از [illegible]
[illegible] تو [illegible]
[illegible] از لطف [illegible]
[illegible]
رسول خدا رحمت کردگار
[illegible] دگر
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کاروان
[illegible] مصطفی
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مغی گفت کز قدرت کردگار
چو حل شد در آن دشت فرزی [illegible]
بیاورد [illegible] بیادبود
تو گفتی [illegible] نشین
غرض دید عباس [illegible] تبار
[illegible]
[illegible]

چنین دیدم [illegible]
بعباس گفت آن حبیب [illegible]
پس [illegible]
رسیده [illegible]
فراوان [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

همه [illegible] شاه
[illegible]
[illegible]

رسیدن رسول امام با تجار رمزی که جوابش آمد
و شرح قلیق راهب [illegible]

[illegible]

درین وقت [illegible] مقام
[illegible]
[illegible]

۸۳ [illegible]

[illegible]

پس آنگاه راهب عنایت کرد نیز
بفرمود پس آنگه در آنجا
طعام ضیافت مهیا کشید
چو بنشستم بر جای خود او
بگفتا به هر یک مرا میهمان
یکی آمد از حکم راهب بزیر
مراد الهی است خلق تمام
گذارید بر کعبه او قدم
ندا کرد در راه پس بالحرام
بجا شد بانگ شد تا بتوام
چگونه در آنسیم بگیر بود
گذارید امر الهی خویش او
بگفتند پس قوم با مصطفی
به بابا تا بیاید عم نزد تو برود
بر راهب اکرام ایشان نمود
هر کس شنا کرد در آواز دید
شدم نا امید از جهان
بگوید آیا که ای آشنا
اجیر زنانست او در حرم
بزد بر دهان ابو جهل تشت
بگفتش چرا ای سگ لعین
دگر حمزه بر راهب افزود او
هر عقده باشد سخنم تو را
در آن هست اوصاف خالق جهان
فزون هست او در صفات کمال

برای رهبانان گفت کردیم سیر
زده است سایه برای آفتاب
طلب کاروان را ابو جهل کشید
نشستیم لطف کرامات او
از آن است آل آدم امان
سوی قافله گشت علام زیر
طلب گشته بر شما را تمام
بیارید ما را ز خاک از کرم
که این راهب ... در اسلام
خورید از آن ضیافت طعام
مبادا امر انجام ناید بجز
سر از هر آئین دیر آرید روی
در آنسیم در او صدق صفا
چو انجیم از دیر راهب فرود
در این دیر طعام ایشان نمود
صفات جناب رسول چه
مر گشت ... بیحراسته
برین راه در مانده باشد بجا
بنهد برده تجارت قدم
بو جهل افتاد ... [illegible]
در مانده است آنجا امین
بگفت مطلب چه داری بگو
که گر خواهی غنایم تو را
حسب خدا ... آن
بود قامتش ... [illegible]

ز گلشن بچشم یعقوب من
شنیدیم و الله جعفر و من
ورثه پدر شستم دامنان
باکرام الله مشتقه قوم
مهیا نمود و دیر ...
ابو جهل را دید گفت از ادب
طعامی ز راهب شنیدی نه
ابو جهل چون این سخن را شنید
ضیافت کند بهر اکرام من
عجب گشت آن قوم با بو الحکم
بگفتا مدارید دل را غمین
در آن دیر اکرام من آید طعام
توقف نمایید یک حال ما
غرض شد ابو جهل با مردمان
بیامد در دیر راهب نگاه
گرفت از سر خویش بر دم کلاه
بگفت ای بزرگان آل قریش
ابو جهل برود گفتا ... بی
نیامد بانجام گفتار او
باو گفت ای جاهل روسیاه
امینی برای او که در ما نمود
کتابی که در دست داری بگو
ابو گفت ای راهب است این کتاب
نوشته در آید در این ...
نه کوتاه قد و نه بالا بلند

ز هجا و اکرام محبوب من
نما شد الحال او داد من
رخ ... شما ... [illegible]
که ... خدمت او قوم
طعامی بما دار که کاروان
در ... گروه عرب
عطف شما دیده او ...
نمود چو اکرام بر شیم ...
بپیش ده شما را با طعام
در این ... شما ... باشکم
که در دیر مشغول محمد امین
برای شما ... راهب ...
در بستر تو ... [illegible]
سوی دیر راهب ...
نبود از ... [illegible]
... [illegible]
گوارا ... [illegible]
... [illegible]
در ... [illegible]
چرا ... [illegible]
امانت ... [illegible]
در آنجا نوشته ... [illegible]
فرستاده داور ...
سخن کو ... [illegible]
زند او ... برای ...

نزد او ...

نداد ... بود بر عباد
به هر جا که ... شود ... وار
خدای حرم را اطاعت ...
باو گفت عباس والا گهر
بگفتش ... ای ...
... بر زده سر برادر ...
عیان ... ای ...
چرا فاش ... راهب نظر
ز هجا ... ای ...
باو گفت راهب که ... کور
... خویش را باز داد
بگو ... کس ... ای ...
نمونه نباید ... ایشان بجا
در آنجا چگونه ...
روان گشت ... [illegible]
... در کاه ...
در ... صورت ...
در ... [illegible]
با ... [illegible]
که این صورت ... رحمت ...
... [illegible]
... [illegible]
پس ... [illegible]
پس آن راهب را ...
نمود ... [illegible]
همه روشن نمودی ... دیده را

شود روشن از نور ...
شود نور ... [illegible]
بروز قیامت شفاعت کند
... منی اگر
... [illegible]
مبادا ... [illegible]
... [illegible]
ز تعظیم او ...
... [illegible]
که ... [illegible]
بود ... [illegible]
سوی ... [illegible]
... [illegible]
بود ... [illegible]
سوی ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
که ... [illegible]
ز صورت ... [illegible]
... [illegible]
حبیب خدا سرور ...
در آمد ... [illegible]
نمود ... [illegible]
... [illegible]
همه ... [illegible]
... [illegible]

میان ... [illegible]
ز خاک ... [illegible]
بود دین اسلام آئین او
باو گفت راهب ...
غنایم ... دیده ...
بدنبال عباس راهب روان
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
پس ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
منم ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
دل ... [illegible]
ز تعظیم ... [illegible]
... [illegible]
برای ... میوه‌های لطیف
... [illegible]
... [illegible]

در روشن ... [illegible]
حرم ... [illegible]
شود ... [illegible]
... [illegible]
همان ... حق ...
... [illegible]
در روشن ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
ز تعظیم ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

دگر خواست اسباب داور همه ‖ غلامی بهر خدمت نگاه
زروش نخ جامه را کرد دور ‖ فلک گفت ای چشم بد دور
شد آلوده چون خوان آفتاب ‖ شد از دیدهٔ مردمان آب ناب
بیاورد از سجده شکر سر ‖ بجز نیست گفت با چشم تر

برگشتن ابو قافله از دیر و ماندن جناب محمد میره

زمجلس برفتند یکسر گروه ‖ ابوجهل گردید آتش بجان
بمنزل رسیدند چون مردمان ‖ [illegible] گفت از بهر آرام من
نشستند هر یک از روی [illegible] ‖ [illegible] کام آن [illegible]
چه جای از کرم [illegible] دیر ‖ جهان [illegible] نیاز
باو گفت الیسه سرفراز ‖ فرستد ز قرآن [illegible]
زعالم خدایت کند انتخاب ‖ [illegible] را مداری نیست
نشان از اجابت تو خواهی گشت ‖ تو خواهی [illegible] کام [illegible]
بود هر کجا آتش مغفره ‖ [illegible] تا [illegible] ان
بماند تو را نام بر هر زبان ‖ بود هر دو [illegible] آسمان و زمین
[illegible] دیگر [illegible] ‖ زرای بلند تو این التماس
مرامت [illegible] ‖ بگیر [illegible] خراج [illegible] تاج
[illegible] بیرون ایشان خراج ‖ کند مصطفی آنچه گوید خدا
خرد گفت [illegible]

[illegible] حقیقت راهب [illegible] که با [illegible] خود را بگوید

زفرمانبری خویشتن از اسلام ‖ [illegible] عالم [illegible]
در [illegible] زنان قریش ‖ [illegible] روی [illegible]
زنجیری کرده مرا [illegible] ‖ درین [illegible] چو [illegible]
بکو تا کشند سعی [illegible] ظفر ‖ [illegible] کرم [illegible] عزت
چنین [illegible] روی [illegible] ‖ [illegible] محمد [illegible]
[illegible] تصدیق احمد کنند ‖ [illegible] از [illegible]
[illegible] شرف و فضل [illegible] ‖ [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] برای بهشت [illegible] نام ‖ [illegible] دو [illegible]
پس [illegible] وعده [illegible] خیر ‖ [illegible]

رسیده از فلک جبرئیل امین ‖ اما [illegible] جهان آفرین
چه [illegible] از [illegible] ‖ ز [illegible] عشق [illegible]
[illegible] در سجده بر روی خاک ‖ [illegible] راهب [illegible]
دل [illegible] از آن ستم ‖ [illegible] در [illegible] ستم
[illegible] باشد پر شکوه ‖ ز [illegible] خورد [illegible]
[illegible] چهره [illegible] ‖ خلافت [illegible] جهان
[illegible] خلافش [illegible] ‖ ز روی [illegible] زبان [illegible]
[illegible] پیغمبران مژده داد ‖ ز [illegible] پایه [illegible]
[illegible] سرکشان [illegible] ‖ بود دین اسلام [illegible]
[illegible] بجا دین تو ‖ ز [illegible] تو [illegible] تمام
[illegible] فوج [illegible] تمام ‖ ز [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
شرف [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] نفس ‖ [illegible]
[illegible] جان ‖ [illegible] از آن
[illegible] قوم خود [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ نظر کرد راهب [illegible]
[illegible] اسلام ‖ ز [illegible] امام
[illegible] ‖ بروی زمین تا قیامت بجا
[illegible] ‖ [illegible] رسول [illegible]
[illegible] بهشت ‖ [illegible]
ز اخلاص ایمان [illegible] آورد ‖ [illegible] صدق [illegible] آورد
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] بود ‖ بر آنجناب رسول [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]

[illegible]

چه برگشت [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] پیغمبران ‖
برگشته [illegible] ‖

روانه شدن آنحضرت از دیر راهب [illegible] نام بجهت [illegible]

[illegible] شام [illegible] مقام ‖ [illegible] جناب [illegible]
دران روز گردید آباد شام ‖ ز [illegible] شام [illegible] شام
متاع حرم را از آن کاروان ‖ خرید [illegible] گران
ابوجهل [illegible] ‖ دل [illegible]
[illegible] مصطفی [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] شام [illegible] ‖ [illegible]
دل [illegible] در شام [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible] شام
[illegible] شام ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
گرفت از متاع [illegible] ‖ [illegible]
شد از [illegible] درد دل [illegible] ‖

[illegible] جناب محمد [illegible]

[illegible] ‖ دران [illegible]
دل [illegible] حبیب [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ دل [illegible] خود [illegible]
[illegible] گفت [illegible] ‖ [illegible]
ز [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible] قلم
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]

[illegible] زر [illegible] ‖ [illegible] کاروانی
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible] قوم عرب
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
برادر ز اولاد یعقوب [illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]
[illegible] ‖ [illegible]

۸۵

عقیده یهودی ... [illegible]

[illegible]

فرو بردن قطعه یهودی ... [illegible]

[illegible]

آوردن جابر ... [illegible]

جناب محمد ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

آمدن جابر ... [illegible]

[illegible]

بپا در هوا گرد از روی مهر
به کیوان همه سر برافراشتند
بسی انکه بحکم خدای جلیل
منور شد از پرچم هر علم
ز دیدار آن نور چشم حرم
در آن عیش نام رسول خدا
تو را ای خجسته کردگار
بسی آن قبه چون قبه مهر و ماه
بنزدیک خویش آرام داشت
در آن جشن بانوی علیا جناب
در آن نور چشم [illegible] بهار
گروهی در اطراف [illegible] راه
در آن قبه خواهید که شیر یار
ز بس شمع روشن بر او برفروخت
همان قبه بر پشت صهبای او
تا نیکه بود اندر بزم او
شگفتی ای خواهش دیر بگذار
بگفتند هرگز نخواهد خدا
نفیسه بد بانوی علیا جناب
در آن هر چه پرسید از فرهی
بگفتند ای بانو بانوان
از آن نور گوهر [illegible]
چه پرسید بانو [illegible] نواز
دگر آن گروهی که از هر کنار
بگفتند با او زبان قریش
چنین داد بانو زبان [illegible]

زدیک شد آن قبه رنگ سپهر
در ارکان آن قبه را دستند
علو ارکان [illegible] شد چو بر [illegible]
چو خورشید تابان جهان علم
شد انگه بامن چو باغ ارم
[illegible] از دیدن او نوا
کو را [illegible] سر به اکرام یار
در آن [illegible] زراه
چو [illegible] کام داشت
جهان آفرین کرد رفع حجاب
نیاید [illegible] نشد آشکار

حیران شدن خدیجه از دیدن آن کوکبه و پرسیدن از غلام و دایه خود شرح [illegible]

در پرواز خورشید [illegible]
در آن ناقه سر گرم بود ای دوست
[illegible] زمین خود او
ندانم چه آید مرا در سر
[illegible] مبتلا
در این [illegible] صداقت ایاب
[illegible] زمین کرم آگهی
تو را باد دیده روشن [illegible]
[illegible] بر سپهر [illegible]
ببینید که قبه چنین [illegible] نور
روشند در [illegible] شیدا
در [illegible] برای [illegible]
[illegible] توانی کز آن حجاب

ملایک که بودند با جبرئیل
[illegible] خدا در هوا
سراسر [illegible] خورشید ماه
از آن کوکبه کوه [illegible] حجاز
درخشان [illegible] السماک
بنزدیک آن قبه در هر مقام
بود کردگار جهان یار تو
در آن وقت آن بانوی بانوان
[illegible] عجب [illegible]
[illegible] بدید
در آن نور آن قبه [illegible]
گمان کرد آن مهد علیا جناب
خدیجه بدریای حیرت فتاد
بگفتا ای بانوی [illegible]
[illegible] آیا [illegible]
در آن حالت [illegible]
که دیده چشم تا [illegible] براه
[illegible] عرب
در این راه نور [illegible]
[illegible] آن نور چون ماه بود
دگر آنکه دید در آن [illegible] جای
هر چیز که [illegible] اطراف ماه
[illegible]
[illegible]

چو فرمانش از حکم رب جلیل
ز هر دم [illegible] نوا
در آن ره روان گرد در پیش شاه
بر افلاک [illegible] سرفراز
[illegible] خود فلک
بگفتند ای بهترین انام
فزون تر ز حقیقت مقدار تو
با اقبال فیروز بخت جوان
[illegible] قریش
[illegible] رسید
درخشان [illegible] کوه ها [illegible] بلور
نمایند [illegible] در هوا چو ماه
[illegible] اختیار
در آن [illegible] جناب
دل و دیده خویش از دست داد
چو [illegible] دیده حال
[illegible] خواب
[illegible] نظر
نمایند سوی [illegible] نگاه
[illegible]
[illegible] دیده [illegible]
[illegible] بر سپهر
[illegible] جای
[illegible] راه
ببینید [illegible] براه
[illegible]

بدان

ببینید که قبه سبز آن شاه راد
مقدم بر این قبه چندین لوا
سواد [illegible] صحبای [illegible]
[illegible] ز روم و عجم
خدیجه بدان [illegible] جواب
بود از کمال صفت [illegible]
[illegible]
[illegible] پر نور شد
چو [illegible]
[illegible] شد خبر
چه [illegible] خیر الانام
[illegible]
خدیجه با و گفت [illegible]
[illegible] خدا [illegible]
خدیجه دگر گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از آن گروه
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

نشسته بیک ناقه [illegible]
بیا زود [illegible] ز روی هوا
[illegible]
[illegible] جسم
چنین [illegible]

داخل شدن رسول آخر الزمان [illegible]

بان [illegible] آن [illegible] قبه
پس آن قبه از دیده [illegible]
ز روی [illegible] بانوا
[illegible]
فرستاده [illegible] سلام
با و گفت [illegible] شاد
[illegible] عالی
[illegible]
[illegible]
بر پرسید آن بانو بانوان
[illegible] پرسش
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زاد

در آن قبه [illegible]
[illegible] شام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شام
[illegible] پناه
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] جهان
[illegible] بشارت خبر

پرسیدن خدیجه از جناب محمد [illegible]

[illegible]
خدیجه [illegible]
[illegible]
[illegible] راه
[illegible]
[illegible]
[illegible]

دادن خدیجه توشه آب بجناب محمد [illegible] الجناب

[illegible]
لطیف [illegible]

برآمد [illegible]
جناب محمد علیه السلام
[illegible]
[illegible]
فزون [illegible] ازین
[illegible] فضل پروردگار
[illegible]
[illegible]
[illegible] خدیجه
خدیجه [illegible]
خدیجه [illegible] سلام
[illegible] سلام
[illegible] قدم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
دگر بار [illegible] هوا
از آن قبه [illegible]
[illegible]
[illegible]

پس آن نور شب را انجاب / گرفت و روان شد بره با شتاب
خدیجه نظر داشت پیوسته باز / بر پشت سر آن سرفراز

دو باز آمدان قبه از آسمان / شد از پیش قبه علم‌ها روان
ملایک [illegible] بود در حاشیه / [illegible] رسید [illegible] غاشیه

بگو خدای جهان آفرین / [illegible] روی زمین
ز حیرت خدیجه [illegible] / [illegible]

یکی ساعت از قدرت [illegible] / بیامد [illegible] آن [illegible]
[illegible] / [illegible] جهان را [illegible]

[illegible] عزم حرم کرده / در آن راه کوته قدم کرده
خدیجه گفت رفتم سوی حرم / پس آنگه باز گشتن [illegible]

[illegible] / ز محبت [illegible] بر بهر
بخندید از آن [illegible] / [illegible] گفت ای نور [illegible]

برای [illegible] / [illegible]
[illegible] / پس [illegible] رفتی و باز آمدی

[illegible] / [illegible]
برای خدیجه [illegible] / در فردا [illegible] سال او [illegible]

[illegible] / [illegible] عالم [illegible]
چو [illegible] از تو [illegible] / همیشه [illegible] دیده‌ام

[illegible] / [illegible] شاه
[illegible] / [illegible] چنبره [illegible]

[illegible] / [illegible]
خدیجه [illegible] / [illegible] بود انجاب

پس آنگاه [illegible] / در آن [illegible] روان [illegible]
در آن [illegible] مردم [illegible] / [illegible] نهان

[illegible] حبیب خدا / [illegible]
[illegible] / [illegible] حضرت مصطفی

[illegible] / سوی حرم [illegible] آمده
خدیجه [illegible] / همراه آورده [illegible] انجاب

پس آنگاه [illegible] / [illegible]
ابوجهل را [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
چو [illegible] / [illegible]

[illegible] گفت ای گروه عرب / [illegible]
داخل شدن تجارت [illegible] و استقبال [illegible]
و فرستادن خدیجه غلامان را باستقبال [illegible]

چو دیدید [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] کار [illegible]

[illegible] / گرفته [illegible]
فرو رفت [illegible] / [illegible]

[illegible] / پس آنگه [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] سرفراز / [illegible]
خدیجه برای رضای خدا / [illegible]

فرستاد [illegible] / چو [illegible] رسول انام
[illegible] / [illegible] مقام

[illegible] / در اطعام مردم [illegible]
[illegible] / برای قدوم رسول انام

[illegible] / در آن [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] قربانیها [illegible]
[illegible] سرفراز / [illegible]

بکایی

برای [illegible] گفت [illegible] / در آن راه قربانی [illegible]
ز بسیاری [illegible] / [illegible] اطعام

سوی کعبه آمد برای [illegible] / [illegible] اولاد عبد مناف
تعجب [illegible] مردم تمام / [illegible]

[illegible] / [illegible] دیده [illegible]
بجا ماند چشم خدیجه براه / [illegible] حق [illegible] پناه

[illegible] / [illegible]
شد از شرق [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
ز تا [illegible] آفتاب / شد از دیده مردم [illegible]

[illegible] / در آن بزم [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
پس آنگه [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

فرستاده رفت [illegible] / طلب کرد [illegible]
فرستاده [illegible] / فرستاد [illegible]

[illegible] / [illegible]
خدیجه [illegible] حال را / [illegible] حال را

[illegible] / [illegible]
چو این [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] انجاب / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] رضای [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] طلب

[illegible] / [illegible] نامدار
[illegible] / [illegible] انام

[illegible] / [illegible] ابوطالب [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

۱۸۲

که گر داری همین اندازه
جهانی از شایسته اندر شام

رخ او ز هر بت ز نقاب
بحمام شد حضرت مصطفی

در این بود الیسه گا چو ی
بکرم از خداوند از هر طرف

رفتن ستیدانام بحمام و تغییر لباس کردن و رفتن بمنزل خدیجه و پرسیدن خدیجه از حضرت حال خود را و جواب حضرت بایه کرد و سؤال جواب

ز دلداری تو عزّ و شرف
ز گردون چرخ فیروزه فام

[illegible]

۱۸۴

رفتن حضرت ستیدانام نزد ابوطالب و سایر اعمام و تقاضا و خواستگاری خدیجه از ایشان

[illegible]

رفتن صفیه بسوی برادر از سؤال جواب خدیجه بایشان

[illegible]

تو گفتی مگر کشت چرخ کبود — ز تندی مگر زاده آن گرد بود
برآمد به چرخ عنبر آفتاب — بران اسب رسیده ماهش رکاب

در اطراف آن چرخ گرد عجب راه — فتادند اقوام آن حق پناه
روان تا سرای خویلد شدند — سوی اندرون با محمد شدند

خویلد بدیشان نوازش نمود — بدو گشت اقبال سازش نمود
ولی چیز نبود نشان از سخن — ازان خواستگاری چنان سخن

دگر گشت اندر سپس عجب یار — مگر مرد بر دو از گفتش آشکار
بو جهل ... مسعود در راز صواب — خویلد در اندرون رفت در جواب

بگفتا ای بزرگان روشن روان — خدیجه بود بانوی بانوان
بود عقلش از عقل فرخنده تر — منوچهر که دانسته ام بیشتر

ملوک صنادید قوم عرب — بخوانند بهر او را طلب
خدیجه بدیشان بیامد ز ره — چگونه نماید درین وقت شوی

مراد است در باب خود آشکار — همه رغبت در باب او آشکار
بدان سرفرازان عالیجناب — بیامد خویلد یکی در جواب

همانندم ز خوانده برون آمده — ولی با دل پر ز فرخ آمده
یکی بود دارندۀ اهل جبل — یکی بود سید یکی بود دل

یکی شد مثل دم نشسته بود — نخستین خویلد یکی گشته بود
نسب ... استه ز فرخ و چرا — برفتند ... ازان سرا

خبر رسیدن خدیجه از جواب گفتن پدر و خواستن ... خود — ورقه

خبر هم رسید سوی خدیجه رسید — گران می نماند ... برید
فرو برد ... ان حیرت طلب — بر او کار شد روز مانند شب

بخواند او ... [illegible] — به یک گشت حال دل او عجب
درانداخت ... با اضطراب — طلبکرد ... چو ورقه را

ز پیغمبران گذشته کتاب — ببر ... بود از راه میان
لب دیده ... بود انتخاب — او پیغمبر ... شیرین زبان

زمین ... — بگفت ... غمین
چنان گوی ... عمر — ز روشن ... بود آثار غم

خدیجه بدو گفت ای پای ... — غم ... سخت کم
تو راست ... عیش — ازین ... سبب

با ورقه گفت کای ... — اگر ... تو ... خیال
برانوی ... است — ... بیدار ... است

ازان ... — که بودی ... عمل
شهان بزرگان قوم عرب — تو را خواستند ... وقت طلب

خدیجه به روز ... جواب — بردی دگر داد ... خطاب
گمان ... کدام ... — ز لطف داده ... انتخاب

سر ... بگرفت باز — بدو گفت ای ... فراز
درای ... عجب ... — تو ... ز حرم

نه ... — ... العزیز
تو را ... — شده ... یکی ...

... — در ... جلال
در ... سر ... — بودی ... انتخاب

... — ... صاحب ... ری
تو دادی ... — دو ... چهانی ...

... — باتمام ... شباب
گفت ... اصل ... — شنیدم ... مصطفی

بدو گفت ورقه ... — ... عالم ... سبب
خدیجه ... — اگر ... بکو

... — ... روز گار
... — ... کو

... — بگفت ... عالیجناب
... — ... در حرم

... — ... پر ... طبر
... — ... نیست ... نظیر

... — ...
... — ...

بدو گفت ورقه ... — همین است ... عجب
که در آسمان و زمین انتخاب — ز نور است ... آفتاب

بود او با طوار ... — کلامش ... زعسل
ز رشد و دانش ... — سکه ... بود

چه بسته دانش ... شود — ازان ... هویدا بود
نبر ... — بر از طوطی ... صدا

خدیجه ... — او ... نکو
در ... — ... فضل و کمال

بدو گفت ورقه ... — خرد ... آشکار
هم ... — فلک ... است و ...

بلند است ... — برو ... افلاک از ...
کی ... — ... صفات ... چو او

چو او ... خوش روی — چو او ... گفتگوی
ز ... عالم است — گنم ... وصف ... کم است

بدو گفت ورقه ... — بوقت ...
گر ... — تو ... گفت ... هزار

خدیجه ... جواب — ... جواب
... اقبال ... — چرا ... باو

بشارت دادن ورقه خدیجه را از وصل خیرالانام ص

... داشته ام — ز ... دیده ام
دگر ... — بدو گفت ورقه ... دیده

مراد ... — ازان ... مراد
... — گذر ... قدم

... — ... علم
... — ... نفع

ز شرق زمین تا بمغرب ... — ... خدیجه ...
... — ... هم ... شرف

خدیجه بدو گفت ... — برا ...
درین ... — ...

بدو گفت ورقه ... — چه باشد ...
... — از ...

شفاعت نماید ... شمار — مرا زود ... کردگار
... — اگر ... عذر خواه

بدان ... — ... کتاب
نماید ... — ز ...

ز ... — ... دوست
... — در آن روز ...

محمد حبیب خدای جهان — سر ... پیغمبران
... — ...

مراد ... — تو ...
... — ...

بود ... — ... دور
... — ...

پس ... خدیجه ... تمام — بگو ... روز قیام
شفاعت کند ... — ... عذر خواه

رفتن ورقه نزد خویلد و ... تاکید تمام او نمودن در مراد و رفتن ابوطالب و عذر ... آوردن

... — ...
پس ... ورقه ... — ...

... — فرستاد ورقه ... سلام
... — بگفت ای بزرگان ... ام

خویلد ز خجلت شده رو سیاه / شدم از شما بهر او عذرخواه
برنجید تقصیر او را تمام / بجویید از لطف خویشش کام

[illegible]

نهادند بر جای خود هر متاع / [illegible]

[illegible]

در بیان انعقاد خدیجه علیها السلام با جناب محمد

[illegible]

[illegible]

نشستن قریش در مجلس انعقاد و شروع مقدمه

[illegible]

[illegible]

تواضع کردن ابوجهل [illegible] جناب محمد [illegible]

[illegible]

[illegible]

خطبه خواندن ابوطالب بجهة بستن عقد خدیجه با جناب [illegible]

[illegible]

گفتگو نمودن ابوطالب [illegible] جناب محمد

[illegible]

نمودند با هم قران مهر و ماه

پس آنگه نمک شاعری از رویش

[illegible]

همای عدالت در پرواز کرد

[illegible]

خوندن وصف اجلال شوهر از زنی در شان [illegible] و خدیجه

دراین [illegible]

که گوش خدیجه نوای طرب

سوی گوش جز تو پرواز کرد

[illegible]

بیاراست لعبت [illegible]

[illegible]

باب اجرای صیغه نکاح بقول دیگر [illegible]

چنان خطبه را با بلاغت تمام

[illegible]

[illegible]

در بیان [illegible] نوزده سالگی [illegible]

[illegible]

دگر گفت او را قسم خود بگو
دلش بود ان نور در انتقال
چو را بهر مومن به حق پرست
گرفتند ازان نور از سر حیات
بدان گشته شد زا بر کرم
عیان بود ازان نور در [illegible]
پس ان نور حق [illegible]
در آن جمله [illegible] نور نبی
[illegible] بخشنده بی نیاز
که بود در [illegible]
مهیا شد از قدرت کردگار
[illegible] موفق بهم
[illegible] که کنم از او بود نام
[illegible] و عبادت [illegible] بود
در صد سال صد سال در زندگی
همی خواسته [illegible] نجات
[illegible] از حاجات خویش
خدا از کرم حاجتش را روا
[illegible] ازان [illegible]
چو بر روشنی [illegible]
وز آن نور [illegible] شد
[illegible] خداوند [illegible]
ابو گفت بو طالب سرفراز
[illegible]

برادر [illegible] آله
چو خورشید تابان که دارد زوال
دهد نور شان انکه از حق بهست
به مومنین و به مومنات
ز باران رحمت ببارید نم
چو مصحف [illegible] گردد ورق
[illegible] عبد المطلب [illegible] عرب
دگر نیمه نور [illegible] علی
که او بود [illegible] سرفراز
[illegible]
[illegible] تقدیر پروردگار
شود نور باران [illegible] حرم
[illegible] مقام
[illegible] آفاق بود
[illegible]
[illegible] فیض [illegible]
در حرم بود [illegible] خویش
[illegible]
[illegible] نور
ز حاجت [illegible]
[illegible] نور شد
[illegible]
[illegible]
بود [illegible] دگر ام
[illegible] جناب

ملک [illegible] سجود
شد از صلب آدم بصلب دگر
[illegible] نور
[illegible] او لیا
[illegible]
در آن حق [illegible]
شد ان نور در پشت [illegible]
عطا کرد داور [illegible]
[illegible] خدای [illegible]
[illegible] حضرت مصطفی
[illegible]
با لهام حق شد روان از حجاز
[illegible]
[illegible]
[illegible]
طلب کرد روزی ز پروردگار
[illegible]
با لهام حق شد روان از حرم
[illegible]

کز آن نور پر بود او را وجود
[illegible]
[illegible]
ازان نور شد [illegible]
[illegible]
[illegible]
بر تقدیر پروردگار کریم
[illegible]
جناب محمد [illegible] وجود
[illegible]
[illegible]
جناب ابوطالب سرفراز
[illegible]
[illegible]
برای [illegible]
[illegible] غار
[illegible]
[illegible] ابوطالب [illegible]
منور ز نور رخ ان جناب
[illegible]

[illegible] عبد المطلب [illegible]
[illegible] معتبر
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ملاقات [illegible] ابوطالب [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

حامله شدن بنت اسد فاطمه علیها السلام [illegible]

در نظر حضرت [illegible]
سوی مادر شیر پروردگار
به تقدیر دانای [illegible]
ز رستم گشتن آن قطره [illegible]
خود گفت از گردش چرخ پیر
حرم گشت [illegible] باغ ارم
[illegible]
[illegible] بر روی آب
[illegible]
[illegible]

سرشته [illegible] ارتضی
[illegible] نهال کرم
گل [illegible] شاخسار امید
[illegible]
تا به خورشید [illegible]
[illegible] نهال کرم
قدر مقتضی شد [illegible]
بساط زمین [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

هر یک از کعبه در بسته بود
شود شعله ای از اندرون
در آن گشته از نوع خود نا امید
پسری کرد به حکم پروردگار
بیان حال آن روز گردید شام
سوی خانه کعبه آمد به شب
نظر کرد بر حالت فاطمه
بیاسود از یاد رب کریم
که بنشسته ایشان [illegible] بلا
که آلوده در آن زمان در گناه
[illegible] طالب [illegible]
[illegible] چار زن [illegible]
سراز شرم [illegible] نرگس [illegible]
بو سر [illegible] نام
برآورد از چار [illegible] نور
چو آلوده گشتند آن چار زن
[illegible] سلام علیک
بشارت [illegible] زمین
[illegible] او
بر آن چار زن گفت [illegible]
شد [illegible] خادم
که ماه [illegible] مطلع [illegible]
[illegible] از [illegible] ظهور
سوی خانه کعبه آمد [illegible]

هر شعم دیوار پیوسته بود
بیاید از حیرت شود برون
چو پا بسته در که گشت پدید
عاید برایشان شود آشکار
ز گردید چو شکر فیروزه فام
که او راست لیکن ز ترس چنان
دل [illegible] با تو لرزان ترس [illegible]
سبک از جا گفت با تو [illegible]
نه [illegible] برخی [illegible]
ز رخساره چار زن [illegible] خور
بر کرده بود [illegible] از [illegible]
[illegible] چشم ایشان [illegible]
[illegible] از [illegible] سرو [illegible]
ز گفتار [illegible]
[illegible] نما [illegible]
[illegible] تو نور [illegible]
[illegible]
[illegible] حق [illegible]
[illegible] دل [illegible]
شود [illegible] داری [illegible]

سؤال و جواب جناب امیر المؤمنین با چهار زن و ابوطالب مضطرب شده احوال پرسیدن

محمد حکیم خدای جهان
میان [illegible] و [illegible] زمین

بر سی گرد چندین نفر
برایشان گشته از قضا باز در
ز انصاف پیروان شد عیان
بر آن قوم چون راه کرد است
خبر شد ابوطالب سرفراز

بر آمدن ماه رخشنده حیدر کرار و نزول چهار زن قابله

برادر خود [illegible] حال آن که خدا
[illegible] گفت [illegible] عرب
پس [illegible] خدا
[illegible] محتاب
ز سر تا قدم در لباس سفید
[illegible] در لباس
ز [illegible] سرو [illegible]
[illegible]
بر آن چار زن [illegible]
[illegible] زن [illegible]
سلام [illegible]
جهان [illegible]
بر آن چار زن [illegible]
ز [illegible] لیه
[illegible] پروانه وار

در شب یک شب نیاز کعبه در
بمانند در گشت در این قدر
در حق راست در کعبه سری نهان
زده با زکردن انگشت دست
ز احوال [illegible] کار
برآورد باز [illegible] رب
ز عاقل [illegible] بزرگ خدا
که خواهی ز تو چند سازم طلب
همه [illegible] خود بپاش ای که خدا
فرستند شود بر این کار باب
ز [illegible] پای [illegible]
[illegible] داده از [illegible]
زده [illegible] فاخته
[illegible] چار زن
[illegible] آواز [illegible]
و از [illegible] قدرت [illegible]
دل [illegible] از لطف حق [illegible]
[illegible] است
[illegible] جواب سلام
[illegible] از غایه
[illegible] نزار
[illegible]
[illegible]
[illegible] الامین

که پرورده دست رسول امین
شد از عارض شیر پروردگار
کشیده از [illegible] صدا
به نغمه [illegible] الانام
نبی خدا گفته [illegible] اخوان
صحف [illegible] پیغمبران را تمام
[illegible]
هر حال شیر خدای ودود
[illegible] محمد رسول است
خدا شکر از فضل [illegible]
منم [illegible] امیر مؤمنین
از آن مردم دیده های حرم
[illegible] عشق
فلک [illegible] کرده [illegible]
[illegible] دیده [illegible]
پس آن ماه نو [illegible] مهر
ابا گفت ای مادر [illegible] سلام
دگر گفت [illegible] شیرین [illegible]
بگفتش که [illegible]
[illegible] پرسید [illegible]
[illegible] پدر آدم است
پس [illegible] ابوطالب [illegible]
[illegible] که خدا
از آن [illegible] از آن چار زن
[illegible] از خود گرفت براو

زهی [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] رسول خدا
[illegible] سلام
[illegible]
[illegible] علیه السلام
[illegible]
[illegible] از برای [illegible]
[illegible] خدا [illegible]
[illegible] ختم پیغمبری
بحکم خدا [illegible]
جهان گشت خرم [illegible]

پرسیدن ابوطالب از شیر خدا و این زنان [illegible] و جواب

[illegible] خورشید [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible]
[illegible] سلام
[illegible] زن [illegible]
بود [illegible]
[illegible]
[illegible] مردم عالم است
[illegible] شد [illegible]
[illegible] مؤمنین
[illegible]

رسول خداوند [illegible]
[illegible]
[illegible] پروردگار
[illegible] طلب
[illegible] انبیا
[illegible]
[illegible]
[illegible] پروردگار
[illegible]
[illegible] تمام
[illegible]
[illegible] مقام
از آن چار زن [illegible]
[illegible]
[illegible] باز کرد
[illegible] سلام
[illegible]
[illegible] حال ابوطالب [illegible]
[illegible]
[illegible] پروردگار
[illegible]

ترتیب [illegible] حضرت [illegible] امیر را

[illegible]
[illegible] سلام

سوی خویش [illegible]
[illegible] راست
[illegible] کردگار
برای [illegible] امیر عرب
[illegible] انبیا
ز قرآن [illegible] فصیح
[illegible] کتاب
[illegible] کردگار
[illegible]
[illegible] خداوند [illegible]
[illegible]
زمین [illegible] اسلام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] آغاز کرد
[illegible] نام
[illegible]
[illegible] اختیار
[illegible]
[illegible] آشکار
[illegible] نظیر
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بدو گفت ای زن علیک السلام
در نیکوت حالات او را تمام
تو را گفت این خواب [illegible] کلام
و گر عیسی [illegible] مریم است
زنی دیگر آمد در آن زاویه
زنی دیگر آمد [illegible]
[illegible]

ز رفعت [illegible]
[illegible] سلام
[illegible] مقام

سؤال جواب ابوطالب با یکی از زنان

برآورد [illegible] ای غالیه
[illegible]

[illegible]

چو داری [illegible]
ز حیدر [illegible]
[illegible]
گواهی [illegible] روح القدس [illegible]
[illegible]

[illegible]

ظهور امور غریب [illegible] به تولد جناب امیر و شرح آن

[illegible]

ذکر رفتن ابوطالب [illegible] کلام و سؤال جواب [illegible]

[illegible]

[illegible]

دگر باره شد زین سرای غرور
بیاوَرد هر چه سیده خطاب
پس آنگاه بر بسته با مدار
برو سوی حیدر... خدا
چو پرسید بوطالب نامدار
مگشته ماران که غنچه رود
درون دار برش... نیم
از آن رو دل خود با دو بسته ام
ز انواع اطوار آن مردوین
عیانش که بوطالب بسته فی
پس پرسید او از رسول خدا
چه گفت آنگاه از علم غیب
بیرم در آنجا که چار روز
یکی حضرت عبدالمطلب بود
یکی حضرت عبدالله نامور
نمودم سؤال از زبور [illegible]
نشان آنچه از ورد [illegible]
کشیدند بر بستم [illegible] شمار
کجا بود این ترس این جبر [illegible]
[illegible]
که دوران [illegible] جام [illegible] عالی
[illegible] آنکه روز حرا
بگو تا [illegible]
[illegible] در مقام حجاز
جهان [illegible] بر جمع انام
[illegible] روزگار

بسوی بهشت برین [illegible]
از آن مرد [illegible] شنید دیگر جواب
دگر باره [illegible]
[illegible]
از آن ماره باز در کنج غار
[illegible]
[illegible]

ذکر بعثت سید ابرار و نزول جبرئیل در غار حرا

[illegible]

[illegible]

نزول سورهٔ یا ایها المدثر و شرح حکایات آن بتأکید تمام

[illegible]

رفتن خدیجه نزد عم خود ورقه و پرسش حال

[illegible]

[illegible]

رفتن خدیجه نزد عداس راهب و پرسش حال

[illegible]

سوی مسیح کلیم و خلیل

منزلت او آمده بر زمین

[illegible]

نازل شدن سورهٔ مبارکهٔ نون والقلم و معنی مراد

[illegible]

[illegible]

نزول آیه و انذر عشیرتک الاقربین

[illegible]

نبی خواست در دهر کوکب [illegible]
شاید ازان مردمان اشکار
[illegible]
زنا بودی خویشتن [illegible]

[illegible]
عجب جادوئی کرد در کار ما
[illegible]
که [illegible] خوردنی سیر کرد

[illegible]
در آن خوردنی باقی بود آن طعام
[illegible]
[illegible]

در آن روز از قول آن بوالفضول
[illegible] دعوت رسول
[illegible]
[illegible]

[illegible]

در هر چیز در دنیی و عقبی بود
همه چیز دنیا و عقبی بود
[illegible]
[illegible]

[illegible] جهان آفرین
مرا او [illegible] آفرین
[illegible]
[illegible]

[illegible]

کنون از شما هر که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مرا او بود وارث جانشین
[illegible]
[illegible]
[illegible]

تکلیف نمودن پیغمبر علیه السلام به اقوام و ایمان [illegible]

[illegible]

۱۰۱ [illegible]

[illegible]

تاکید جناب رب العالمین رسول را [illegible]

[illegible]

یادگار رحمت الله ... یادگار ...

ولی گفت هر دو شنیدم بافغان
نمیکرد هیچ [illegible] رحیم
نشد بود در [illegible]
چه بنهفت ایمان ز [illegible] کمال
تو را [illegible] چه فرموده پروردگار
باواز خوش با صدای بلند
نکاری نمایم [illegible] طلب
ز [illegible] ساری [illegible]
میان سید از [illegible] خود [illegible] پسر
گروهی که بودند حاضر [illegible]
[illegible] عار طلب
[illegible] مرد و [illegible] بخت
[illegible] کم [illegible] شد
وانده [illegible] قطع [illegible]
زنش [illegible]
غرض کمر شان کرده [illegible] قریش
بحالش نمودند قصد [illegible]
رسیدند [illegible] ظلمت [illegible]
ز دنیای [illegible] رفت [illegible]
بگفتند با او [illegible]
خدای [illegible]
سخنهای [illegible]
در [illegible] قریش
بدادند [illegible] ز خدا [illegible]
تو را نیز [illegible] خویش ما بنده ایم

پرستیم [illegible] خدا در جهان
نخواست [illegible] قوم
[illegible] کفر کج
خطاب [illegible]
بگشتش [illegible] گفتار
[illegible] سید [illegible]
[illegible] عرب
[illegible] کشید
از [illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible] ابو [illegible]
بجز [illegible] گفت
[illegible] نخ [illegible]
در [illegible] پست
[illegible] رشته [illegible]
[illegible] عیش
ز [illegible] ابوطالب [illegible]

رفتن مشرکان بار دیگر بخدمت ابوطالب و شرح حال

شد از آتش [illegible] غم کباب
محمد [illegible] کرده [illegible]
[illegible]
چه [illegible]
نباشد ز [illegible]
محمد [illegible] از جان ما
[illegible] ندانم

غرض [illegible]
[illegible] یار
[illegible] ارکان دین [illegible]
[illegible] عرض [illegible]
پس آنگه [illegible] پاک زاد
[illegible] گروه عرب
[illegible] سرور از عجم
بیاید [illegible] سعادت [illegible]
[illegible]
[illegible] پیش [illegible]
در [illegible] عرب
[illegible] خود [illegible]
پس از [illegible] روز [illegible] خدا
[illegible] او [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible]
[illegible] اختیار
برخاست [illegible]
ز تیغ [illegible] کرده [illegible]
بزرگان [illegible]
[illegible] جهان
[illegible] نکار
محمد [illegible] یار
تو [illegible] سید سرور [illegible]

از آن قوم [illegible] پر ملال
[illegible] حق [illegible] اختیار
ز [illegible] مردم [illegible]
[illegible] پروا [illegible]
[illegible]
[illegible] نسب
[illegible] جم
[illegible]
[illegible] خود [illegible]
[illegible]
[illegible] جان [illegible]
[illegible] دین
[illegible]
[illegible]
[illegible] برادر [illegible]
[illegible]
[illegible] اسلام [illegible] اختیار
[illegible] از [illegible]
[illegible] ابوطالب [illegible] دین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] برادر [illegible] کار
[illegible] اختیار

جعفر او ...

[illegible] رسول خداوند جبار را

جناب ابوطالب [illegible]
محمد [illegible]
[illegible]
ابوطالب [illegible] تمام
[illegible]
[illegible] پروردگار جهان
[illegible]
[illegible] بیان
غرض [illegible] مصطفی
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چه [illegible] القوم [illegible]
[illegible]
گروهی [illegible] رسول
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] محمد [illegible]
[illegible]
[illegible] مصطفی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ابوطالب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] تمام
[illegible]
[illegible]
[illegible] قوم عرب
[illegible]
[illegible] ابوطالب [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible]

منع نمودن مشرکان بت پرستیدن رسول امین را

[illegible]
جناب [illegible]
[illegible] رسول
[illegible] ابوطالب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

طلبکرد [illegible] را
[illegible]
[illegible]
رسول خدا گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مشرکین
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] پیغمبری
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

رسول خداوند جبار را
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عراق [illegible]
[illegible]
[illegible] حکم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

شود راه دوزخ چو باد خنک
پس آن قوم از قول آن شیر پاک
پس از چند گاه دگر مکیان
بیا تا مگر شیر این ...
تو هم ... ل و کیست ...
رسول خدا چون شنید این سخن
در از صورت معنی ...
بگو ای محمد بر آن کافران
شما در عبادت چه ... پرستید
شما هم پرستار ... پرستید
چرا این ... را ... گزیدید
هر ...
در آن روز ... مسجد رسول
یکی جامه سبز چون نوبهار

رفتن شیر ... با دو ... نزد ابوطالب ...

گرفته شد ... پیش ... راه ...
بر ... پیش رسول ...
اگر ...
برادر ... و دل ...
همه ... سوی ...
برانده ...
بیامد ... ...
پرستار معبود ...

نبود ... عسل
بیا تا ... ...
برآن ... ...
پس از ... حق جمال ...

[illegible]

بچه دادن شتر ... فرمان ...

[illegible]

ماموَر شدن رسول خدا در دعوت ... از خدا ...

[illegible]

بخور بهر خوانش که زو علق
علق هست مجموعه از کرم
سخاوت اثرش سبق بلند روی او
بجز حسرت فرقت آن مقتدا
در ابرو نبود همچو ماه نیک
نخبه گفت هست که سوی من
عاشق پس بحکم نبی در نهان
علق را که برد بعد از نماز
درون بود انگور خوش نامی تر
همین حال خورده ای بشر تر
...

تو دیدی که وعده منبر است حق
پر از میوه بوستان فردوس
فرشته نبرد و کیف عجب
درود بر نعلین رسول خدا
اگر خواهش پیغمبر اکرم جنسی
گرآید مده آن از دخل شاه
درخواست زر اهلیت ببرد مال
نبرد مصطفی آنکه سر فراز
دگر جام آن رو نیاقوت زر
...

[illegible]

که از چرخ حکمت ...

در بیان ولادت با سعادت اقران خیر البشر
و نزول حوریان و مریم و آسیه بقابلیه آن حضرت
و شرح حکم ... الیمن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

زدن عقبة بن ابی معیط بچه‌دان شتر را بر پشت [illegible]
ماه و خورد و [illegible] فاطمه و شستن [illegible]
و باز خواست کردن حمزه عم او و ایمان آوردن

[illegible]

شکوه کردن جناب پیغمبر از دادن جناب پیغمبر اورا بعجب و شکیبائی و وعده و وعید دادن اورا بسوی جنت

درعرض راه رسیدن جناب پیغمبر بچاه رواست او و وا... کافران را در بو[ا]ود ...

آمدن ناجی ابن منظر نام با هفده نفر غلام با رفقای سرباز از راه در رسیدن بچاه از کافران از عوض پیغمبر ابوجهل نشان دادن و شرح مقدمه آن

در جوش آمدن ابوجهل بجهت مال ... و خبر دادن ...

[illegible]

[illegible]

پند وعظ جناب پیغمبر قریش را گوش نکردن
ایشان و شرح چگونگی آن

[illegible]

[illegible]

آیه نازل شدن به خطاب پیغمبر که با اصحاب
از مکه بجای دیگر هجرت کنند

[illegible]

هجرت کردن جعفر از مؤمنین رو به حبش و
برگشتن ایشان و آزار و ایذاء مشرکان [illegible]

[illegible]

هر آن کس که کفر و ظلم و نفاق
[illegible]

[illegible]

مقدمه رفتن جعفر طیار در ملک حبش
و نوازش پادشاه به نجاشی
و رفتن عمرو عاص [illegible]

[illegible]

که به بعد عسکر ... پدر
نمودند ... روان
ز دست ... میر حبش
غرض ... سر ... پناهش
... سرفراز
... آمدند
... ملک ... سر ...
... نشست

[illegible]

شدند ...
... سر فراز
... آمدند
... خوب
... آ ...

رفتن جعفر با اصحاب به اتفاق جعفر طیار در نزد نجاشی

... فرمان
... بهم
... سجود
... نیازمند
... کرم
... ام
... طیار
... راه
... دیده
... روز

[illegible]

... کرد
... روان
... حرم
... نمود
... زنده باد
... تمام
... را
... رها
... سجود

[illegible]

که آن ...
نبی ...
... رسول

[illegible]

اوصاف حضرت عیسی را جعفر در پیش پادشاه بیان کرد

[illegible]

۱۰۹ به حکم ...
... رسول
... روان

[illegible]

Margin note: ... اینجا ... / در ... / زمانه / ... رفیق / ... / ... / در سال ۱۳۴۲ / ... رمضان ...

[illegible]

در بیان منازعت سابق عمرو عاص و عماره
و شرح گذارش آن

[illegible]

[illegible]

شکوه کردن عمر در پیش نجاشی درباره عماره

[illegible]

نامه نوشتن جناب جعفر بنجاشی و ایمان آوردن

چو آگاه بود از منایا رسول
پس آنگاه نبوت [illegible]
همین نامه را از جناب محمد
نخستین [illegible]

[illegible]

[illegible]

انجمن ساختن قریش و نامه نوشتن در میان خود که دیگر [illegible] نشوند و [illegible]

[illegible]

گره هر [illegible] | سخنها شنیده [illegible]

خبر دار شدن ابوطالب از عهدنامه کافران و رفتن به بازه [illegible]

پس از صحبتهای [illegible] خبر | سوی ابوطالب نامور
در گروه با من عرب نفاق | بکین عناد و لجاج و نفاق
نوشتند در عهد آن نامه را | چنین کرم کردند مسکین مرا
ز پیوسته آتش فروزان کشند | جوان سوزی سینه تو زان کشند
طلب کرد پس آن [illegible] | نجا شستم و با وران [illegible]
چهل مرد بودند زان انجمن | [illegible]
قسم خورده فرموده آن محترم | دارای کی خدا الحرم
[illegible] | شود گر ز دست تعدی جدا
بیامیش [illegible] | نخواهید از دست من بر جان
[illegible] | [illegible]
[illegible] | به بشنود و گفتا جهان گو مباد
[illegible] | [illegible]
[illegible] | در آسمان بر زمین گرد باز
[illegible] | [illegible]
[illegible] | در آنجا تو [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | بر شنید از دست اصحاب کین
بیرون شدند و اطفال را | همه حال [illegible]
از آن دره [illegible] | نمود از هر طرف استوار
[illegible] قوم عرب | [illegible]
در آن دره [illegible] رسول خدا | همیشه شب و روز [illegible] جدا
[illegible] | [illegible]
[illegible] | نمودی به پاسخ [illegible] نزول
[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible]

بهر روز از پرسش حال خویش | بیان می‌نمودند احوال خویش
که از ناداری کودکان در تعب | به در رفت از دست شان خواب شب
گروهی پشیمان ز پیمان خویش | که بودند بیگانه با [illegible] خویش
نمی‌داشتند آن الم را روا | ز بس کهنه [illegible] کس روا
ده از قوت خالی [illegible] دی | فروزنده دره احمدی
برادر که داشتم [illegible] | رسیدان علاوه مشقت بسر
بران نامه [illegible] | جهان آفرین خط بطلان کشید

خبر دادن پیغمبر ابوطالب عم خود را که نامه قریش را
که در کعبه آویخته‌اند موریانه نوشته او را زدوده بود

بفرمود تا موریانه زدود | از آن نامه جز نام حق هر چه بود
خبر داد از حکم دیان دین | محمد [illegible] روح الامین
به عم گفت بوطالب کامیاب | در آن نامه [illegible]
از آن مشرکان عهد را شکست | تو را [illegible]
جناب ابوطالب از این سخن | چو بشنید رخت تجمل [illegible]
رو گشت از [illegible] سوی قریش | [illegible] بودند در بزم عیش
چه دیدند او را قریش سترگ | بگفتند [illegible] خسته خورده و بزرگ
[illegible] سنگ آمده | ز رنج مشقت به تنگ آمده

آمدن ابوطالب درمیان قریش و نامه را از خواستن
[illegible] کردن و راست [illegible] شرح او

سوی ما کزان آمده تا دهد | محمد مصطفی را چه خود وا رهد
زهی طالع بخت فیروز ما | که بر کام ما می‌شود روز ما
بخندید بر قول ایشان فلک | [illegible] کرد لعنت از آن ملک
پس از [illegible] نظم آن ارجمند | بجستند از جای خود چون سپند
بگفتند [illegible] | [illegible] ما را که داری خیال
که [illegible] یا رسول | بجا آوری قوم آواره [illegible]
[illegible] لطف جهان وسعت کنی | جهان را رها از مشقت کنی
که باز آوری سر با این خویش | [illegible] از او کین خویش
بیا احمد [illegible] سخن را دهی | عنان [illegible] را دهی
نبود دور از دیده با اختلاف | نیاید برون تیغها از غلاف
شوی هم [illegible] رخ دلهای ما | کنی رای خود تابع رای ما
قسم خورد ابوطالب حق پسند | که منظور [illegible] این بیت و بند
ولیکن خبر داده احمد بما | که از نامه عهد [illegible] شما
بحکم خدا موریانه [illegible] | هر آن نقش ظلمی که بنوشته بود
در آن نامه جز نام حق باتمام | نمانده بجز نام حق و السلام
بیا ببینید آن نامه را از نظر | ببینیم آن نامه را سر بسر
اگر حق بود گفته مصطفی | شما باز دارید دست از جفا
غلامید ترک لجاج و ستم | نمائید [illegible] قدم
[illegible] از حق قطع رحم | کز آن خانه‌ها می‌شود [illegible]
دگر گفته باشد محمد دروغ | نباشید از او [illegible] فروغ
[illegible] حق بوده دست با شما | بود حکم در هر ورق با شما
[illegible] شما را او را [illegible] | باو هر چه باید شما [illegible] کم
[illegible] القوم کای [illegible] شما | [illegible] خدا آورده رو بما
رواگشت شخصی از آن مردمان | سوی کعبه از کعبه با [illegible]
[illegible] نامه [illegible] | گشودند القوم در [illegible]
بدیدند آن نامه را سر بسر | نمانده در او از نوشته اثر
[illegible] | بجز نام حق نقش [illegible]
پس آن مشرکان از صغیر و کبیر | فکندند سر از خجالت بزیر
[illegible] | از آن مردمان روز [illegible] شام
[illegible] ابوطالب [illegible] | [illegible] دست از عناد
[illegible] | [illegible] خالی ز [illegible] خویش
از آن نامه [illegible] | شده زخم شان قابل نشتر

۲۱۳

اگر [illegible] | در دیده یکبار آن نامه را
ابوجهل هر چند خواهش نمود | [illegible] نجشند سود
ابوطالب و یاوران [illegible] | سوی خود [illegible] ز شب
زن و مرد پیر و جوان خاص و عام | شدند از [illegible] مشقت خلاص
[illegible] ز زحمت [illegible] | ده طرح نو انداخت چرخ کهن

رفتن ابوطالب از دار دنیا بدار عقبی

تب [illegible] فارغ [illegible] | [illegible]
ز تقدیر حق از جهان خراب | روان شد ابوطالب کامیاب
به بالین او در دم مصطفی | روان شد [illegible] رحمت کردگار
دلش را ز پرسش تسلی نمود | ز نور رخش پر تجلی نمود
با او گفت با دیده‌های پر آب | [illegible] عم محترم عالیجناب
تو دادی [illegible] تربیت | نمودی به لطف [illegible] تربیت
شدی در یتیمی برایم کفیل | [illegible] یا پدر را دلیل
بوقت بزرگی [illegible] | نمودی مرا یاوری یاوری
[illegible] زحمت [illegible] | تو را [illegible] پروردگار
ولی از تو خواهم که گفتی سخن | [illegible] روشن [illegible] چشم من
در این [illegible] خویش [illegible] آشکار | شهادت به یکتائی کردگار
بگوئی [illegible] خاتم الانبیاء | [illegible] حق بر [illegible]
پس آنگاه جان [illegible] رسول | از او کرد اظهار دین را قبول
شهادت به یکتائی حق بداد | نبی را به پیغمبری کرد یاد
[illegible] ایمان خود [illegible] | [illegible] اولاد [illegible]
[illegible] | ز میراث [illegible] سلف
نمود از علی [illegible] | بسوی محمد رسول خدا
پس از خود [illegible] نمود | زبان را [illegible] نمود
ز جان داد [illegible] خواب | روان شد [illegible] شتاب
برای تن پاک آن [illegible] | نهادند تابوت [illegible]
کسان در دیدند آن [illegible] | بر او گریه کردند با چشم زار
[illegible] از دیده [illegible] جگر | [illegible] سینه [illegible]
ببر زند آن نعش را تا مزار | در آمد بر آن خاک گردان گذار
بدنبال آن نعش با چشم تر | روان [illegible]
گرفته ز فرق مبارک کلاه | رخ ماه او گشته همرنگ کاه
هر دم ترنم [illegible] | هم او را [illegible]
و القصه [illegible] | همیشه [illegible] نمودی [illegible]
خصوصا مرا در [illegible] | [illegible] دلیل
لحد [illegible] مرا یاوری | نمودی [illegible] کار [illegible]
[illegible] | [illegible]
پس از غسل و تکفین آن سرفراز | رسول خدا کرد بروی نماز
سپردند آن نامور را بخاک | [illegible]
روانش [illegible] | برادر [illegible] جان آفرین
پس از مرگ آن عم عالیجناب | دل مصطفی شد ز [illegible]
ز منزل [illegible] برون | [illegible]
[illegible] | توقف [illegible]
[illegible] | رخ [illegible]

رفتن خدیجه از دار دنیا بدار عقبی
و غمزده [illegible] شدن

خدیجه زن نازنین رسول | [illegible]
به بالین او در دم مصطفی | رسول خدا رفت با [illegible] زار
با او گفت [illegible] | وفادار دلدار [illegible]
فراق تو [illegible] | و درمان او [illegible]
ولی [illegible] | [illegible]

بر اینجا سپه در ره چند بادی خود
خود که چه از نام یاد و خبر
هر مشکل نباشند هم خوی خود
شد از طور گفته خبر از آن سپه

رسانی از زبان پیغام باب السلام
بگو رسم و رای تحت تمام
سر خویش بر ... از خوابگاه
بپرسید از شه ختمی پناه

و یادوی خبر از نشان گشتند
در آن کلثوم بهشت و کشی گو نور
نوید که معروف خبر بنشستند
زمین کرده بر روی نجا ظهور

خدا گفت از ایشان یکی مرحمت
سیم نجسته عمل و آن آسمت
و فخر زمان نبی اکرم است
دره دو که نوشته عاجمه

تو آن زمانی نبی زن نازنین
عجب ایستاد بهشت گوشه ند
نشان مسند در بهشت برین
از آن سوی خلد برین رو شدند

خدا که چه از آن زمان امام یافت
بها نام آدم شهود تو بود
دلش شاد کرده آن نام یافت
ازین نیک حق از اجابت شد

ز خون باغ از خوش برآورده سر
خوشا آنکه از بر لباس حیات
بر آن فرق آن آسمان سرای و در
کند از بر بش استیات

از آن خیل یکتن جهان و عا ناز
بر آن پس کند شکر وحد
با آنکه بد امر رسول عا ز
پس آنکه رسول خدای محمد

سوی کو ره آتش او را ببرد
چه بود از او طالب سیکنام
بد بت مقدس که آتش سپرد
بگو روی آن رحمت کردگار
در آمد به تقدیر پروردگار

رفتن جناب پیغمبر بطایف و در آنجا برخوردن بعتبه و شیبه و گذارش بمقدمه

رسول خدا یا مدد کار شد
خدا که چه زمان شد از اسلام
بر آن حسن تر شد دل شر ... کین
در آن وقت ... پس یاد شد

هر آنکه آمد از دولت ارشاد
روان شد بطایف زر بجام
کنار بطایف رو بدین
دهر خلق ... نماید تمام

فراهم از آن بقین بهترین
بطایف بدید آن رسول ثقیف
که بودند از معرفت بی نصیب
سر آن از زکات قوم ثقیف

پی شکر شد با بدو یکی حبیب
که آن سرزمین بود زان گو عسه
باشان نبی کرد تکلیف دین
در آن طایفه صاحب سخن و ام

دگر با فاسد ... نجابت
پس آن کافران لعین نیاد
نبودند اقوام خود از کسی
بر آن شام دهان که در کرد آن

بر آنان آن سسته ... بنظر
پس آن قوم بد بخت از بر ...
سلطان دین ... کرده تلک
کرده بسته ... اعوض یکتن

نجستند بهای او نزد بانک
از آن سنگ ها بجا دم بدم
از آن نام کسی زر رحمت کرد کار
روان گشت جز از قدم تا قدم

گریزان قوم ز همراه فرار
بیاغی در آمد در آن عرض آن گاه
ز بر ... سیدا از تهر ... حرمت
برون پرز زخم بود از درون پر آه

بیاسود در سایه آن درخت
هر زخم دید از شرک آن حرم
چو گشتیه بوده و آن ... بود
در آن باغ ... کرده ز کوه ستم

ز تکین هر ... از خون تر بود
ز دیدار آن نیغه ... کولی
و در آن ... ظلوم و جهول
در بود سر ... ظلوم و جهول

شدند از قضا خدا ... از آن
بیکلفتند بایک ... غلامی در آن بود
و از آنکه ... شهره در طریق
همراه ایشان ولی از یهود

بیاره فزون ... محبوب حق
چه آورد از حکم ایشان غلام
بپرسید ... زبان کردگار
طریق را بزد ... خیر الانام

ز آستر زاره پرستی ... دیار
بکشتا ... معنوی
بر آن گفت ... آن عقل
زشهری که ... بود نبوی

تو ... کرده از مادر ... خدا
تو ... رسول ... زنام
و گرد عوت او با سلام کرد
بیان حال یونس برای غلام

با ... شیع ... تعام کرد
زاد او دو بنده غنی و فقیر
که ... یونس ... حقیر

114

بالسلام ... آن را
که ... پس ... پس
لیکن کشید از حقیقت غلام
در ... جناب پیغمبر امام

چه بود آن علام ... از آن کوه بود
صفات ... ز ... بکشید ... بود
جناب رسول خدا را شناخت
منور زرویش دل و دیده باخت

بر ... از ... ایما و فقاد
بنالید و ... شد از اعتقاد
غلام ... چو بشد دل تقید
روان اشک ... از دیده ...

بگشت ... کاو ...
... محمد ... بود
نگردی ... بیا ... باز
بود حرمت ... او ... گفتار

... آن تیر ... آفتاب
... بد ... علام ... در گشاد
بر او دیده او ... چشم
دل و دیده ... او ... حشم

... کان فریب
... الغلام از محمد فریب
که داد ... تو ... زنجیر
گذارش ... یار ... فاخت

بیغول ... گر ... استان
... سپید ... تاب
... نشسته ... نوستان
چو ... بدر ... و جامه وشان

چو بدید ... ه ... انقلاب
قوم ... باغ ... عرض باب
بگشت ... در ... کیش باب
چو آید ... باید ... عیش جا

تخیل ... او ... منفعل
زاحوال خود ... سارد ... جلب
با گرد ... اخوال خاطر ... ان
از ... بهشت عارف ... ا ...

پس آن ... عرش محمد
از آن ... بکشید ... آسمان
بر ... درد ... قدم
بر تعظیم ... کرده خم

حاصر ... لب ... نجات
بکشاد ... ز ... و ... تا ...
بگشت ... آتش ... نه ذیر
از آستر ... و گری ... نظر

... شیطان ... پچکند
... از ... آمد
پس آن ... بیرون از بطایف ... ا
در از ... آتش ... در جهان

... دگر ز بیدی ... ه
... بد ... حادثه
ز طایف ... بود ... یا گشت
بیاغی رسیدند در کوه ... شب

... کرد ... زبخت رسول
دعا کرد ... زار و ملول
در یار ... ابنده ... یادم
... بخت ... گذارش نام

چه ... در ... زار
... پرورد ... در سرا
سکایت ... نزا توان
سوی ... دیگر ندارم تو ان

خدایا تو پروردگاری مرا
سوی ... من ... مرا
سوی خویش ... زرنج
سوی ... خود ... تحکی

زیاد ... بود ... آسمان
در ... مرا ... شب
... عاقبت ... از غافلی ...
مرا ... آن ... آن گلک

... تیر بکار
... از ... یار
زیاد ... کی ... را بود
زنجیر ... اسیر ... آن را بار

... حق دیون ... فراق
بیسر ... یاد ... آن رو
بکرد ... از ... او ...
... سر ... اوی بود

پیک آن ... آن سیاه
... از اینجا ... استحابت ... دعا
گذر کرده از ... آن فلک
... آن ... نیک

جا که ... آسمان
در بر ... دیوانه ... آن
دانستن ... او ... درد که
بود ... آن ... طرح

پس از ... غلام ... آن
فرستادن جناب پیغمبر یکی از اصحاب را از اسلامیان در الولی حرم
پرسش یکی از ... کفش ... امان خواستن
و شرح آن

... بیاده از ... انداخته
... بود ... دلیل ... کر اوصف ...
... درد آه ... طایف ...

گروه ... بیرون ... رسول
فرشته ... پری
... نزد ... از کفر پاک
بود ... که ... نه از آن

بباید ... از نه کرده بری
بگردد ... از ... شمشیر ...
... سعی ... یا نشاید ... پاک

[illegible]

پس آنگه به احرام بیت الحرام | پی عمره بربست خیر الانام

[illegible]

اگر هم شاه ما ... [illegible]

با او گفت سعد کای ... [illegible]

[illegible]

پس ... [illegible]

و تعلیم قرآن نماید بجا

که باشد سزاوار ... [illegible]

نماید ... مقام

همان ... اسلام ... [illegible]

بود ... [illegible]

شود خلق ... [illegible]

پس آن ... [illegible]

فرستادن جناب پیغمبر مصعب عمیر را باتفاق ... خورجی در ... و شرح مقدمه آن

بخواند باسلام ... [illegible]

که نام مصعب ابن عمیر ... [illegible]

رفیق رسول خدا ... [illegible]

[illegible]

در بیان ... بردن عبدالله ... [illegible]

[illegible]

با او گفت عبدالله ... [illegible]

با او گفت ... [illegible]

[illegible]

کنون که چنین ... [illegible]

[illegible]

آمدن انصار از مدینه در ... فرود ایمان

وراز قوم خزرج سوی آن نفر
که بودند به حرب آمده دو تیم
دو فرزند جابر که قطبه بود
ور از ساکنان حرم مستعید
منم گفت یکدم درینجا مقام
نشستند آن مردمان عزیز
تدعوت نمود از کلام مجید
بگفتند با هم که در آن زمان
بهانی بر که از قوم خود مشته
نشستند ز قوم ستیاه حسین

آمدن دوازده تن از اهل یثرب و بیعت نمودن

دگر رافع ابن مالک سیوم
دگر کرکرشان نام او عقبه بود
بگوشید عاد است گم گشتید
تمامی شنید تا بشنوید این کلام
کشودند گوش و دل و دیده را
بر آن قوم با وعده و وعید
بود آن رسول کریم حسین
بیایم ایا بکس به رشتیر
ز انصار دین و هم از یقین

چهارم بری جابر بیکنام
رسول خدا را عیان در رسوم
بگفتند از امر یثرب دیار
بر از حرب جان فتنه خیز آمده
پس آنگه همه خدای و بود
چو اگر دمان سعادت ایاب
در از مقدمش در قریب و بعید
بمانیم توفیق پروردگار
نمودند رخصت بتیر زمین

بهمن بهانه بیزد روش نفر
در بن انس عبد الرحمن حرام
ببرید به پیشید آن محترم
زادکه دختر خزرج ایا شهسوار
ششوم ز دیار دم آمده
با یکین اسلام دعوت نمود
ببردند آثار صدق ثواب
کبار از یهود آن خبر میرسید
نمودند اسلام دین اختیار
زبان پر درود و دل پر یقین

آمدن هفتاد نفر از انصار و قبول اسلام کردن

بگفتند بر خود دگر کار
ببستند در عالم ...
...

خبر دادن ابلیس آن گروه را در باب ایمان آوردن

این کتاب ... حال ... حسنی ... اسفندیار

چو کردند شیطان ز رعب خبر / روان شد بر آن کوه و کمر
خدا کرد و گفت ای گروه قریش / به دفع قسمت کز اطیش

[illegible]

رفتن قریش بمصحف خوان خود بمشورت

[illegible]

شمارت

هجرت کردن پیغمبر از مکه در غار و رفتن قریش در پی او

نگفتند مردم برای شمار / برادو گفت [illegible] چو ریگ بی شمار
[illegible] گفت ای سرفراز / [illegible] ساز رفت و دراز
[illegible] کردند اگر که او رفت / کشادند سرها به دنبال رفت
[illegible] لطف روز / شب تیره بر مشرکان گشت روز
پس آن [illegible] / ازان عرصه گاه زمانی [illegible]
ستم پیشگان فتنه انگیختند / بآن خوار زنان تیغها آختند
مقدم برای مشرکان [illegible] / سرکشان خاندان [illegible]
ابو جهل فریاد کرد از عتاب / که بیدار است زید او را از خواب
که در چشم کمتر رسید [illegible] تیغ / مدارید از او شیر را دریغ
پس آن قوم شیر از آن بر کنار / فکندند تیغها برای شمار
زهی جبهت شیر حق [illegible] / ز کف تیغ خالد گرفت و ربود
ز کوهی بران روبهان [illegible] / ازان بیشتر براورد آه از نهاد
[illegible] مانند شیر دژم / نمودند کرکان ازان شیر رم
عیان شد چو آواز شیر دلیر / [illegible] روبهان شیرگیر
تعجب شد ما در آن [illegible] کار / محمد کجا شد بگو آشکار
علی گفت با قوم [illegible] / [illegible] بود بید او را امین
برون کردنش را چه خواستید / خودش رفت [illegible] فتنه آراستید
ابو جهل با قوم گفت آشکار / باین مرد مسکین مدارید کار
که [illegible] او را محمد فریب / [illegible] قتلش خودش را نصیب
برون رفت [illegible] / بجایی که کس را نباشد گمان
علی گفت با او که [illegible] حکم / مرا [illegible] همت کم
مرا هست عزم اراده درست / نکردم ز گفتار [illegible] نخست
مرا هست [illegible] در جهان / شود قسمت [illegible]
شوند آن [illegible] / [illegible] وقت جدل پیروی
دگر قوم را [illegible] انام / کند قسمت [illegible] تمام
شوند آن جماعت [illegible] / [illegible] یار
دگر حلم [illegible] عیار / ببخشد [illegible] را برده بار
[illegible] / [illegible] از های
[illegible] رسول انام / [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] هلاک / [illegible]
[illegible] / حبیب خدا رحمت عالمین
ازان ره که آگاه گشته ز کار / [illegible] اختیار
[illegible] پدر / که در راه ایمان کند [illegible]
براید ازان [illegible] مومنان / ز دل مردگان قوم دل زندگان
ابو البختری با دل پر ز درد / از این گفتگو با علی حمله کرد
در ناگاه از قدرت کردگار / برادر گفت آن [illegible] آشکار
[illegible] / [illegible] موج
فلک [illegible] / زمین [illegible] برق [illegible] شکافت
برآمد ازو [illegible] / شد از آشیان [illegible]
سر او [illegible] / شدش دست [illegible]
ازان [illegible] یاران او [illegible] / گرفتند [illegible] او را برون
[illegible] / نمودند یاران ز حالش سوال
[illegible] / همان حادثه [illegible]
ابو جهل [illegible] / برادر گشته غالب [illegible]
نمودند [illegible] خیال / مدانید [illegible] محال
[illegible] / [illegible] نیابت
[illegible] / [illegible]
[illegible] / ازان [illegible] غار [illegible]
[illegible] تمام / [illegible] رسول انام

۱۲۱

در چشم گردان رحمت کردگار / ز سر منزل خویشتن رو به غار
همراه [illegible] رفت / ابوبکر [illegible] رفت
چو دریافت [illegible] / [illegible] آید [illegible]
که [illegible] فرش [illegible] / [illegible]
درآمد سر و پای [illegible] / در مجروح کرد [illegible]
ابوبکر آمد [illegible] رسید / رسول خدا نیز او را بدید
چه از [illegible] / [illegible]
چه مصطفی [illegible] غار / [illegible] لطف حق آشکار
فرستاد [illegible] جناب / [illegible]
بماندند [illegible] / نبی با ابوبکر در غار ثور
پس از حکم فرمانده [illegible] / روان [illegible]
بر آن [illegible] بافت از تار خود / عجب [illegible] بافت [illegible]
دگر گشت [illegible] در آن مکان / [illegible] عیان
در آن جا [illegible] آشیان [illegible] / در آن آشیان بیضه [illegible]
زمام [illegible] / بس قدرت [illegible]
چه [illegible] عیان / [illegible] از میان
نمودند [illegible] طلب / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
نمودند تعظیم او [illegible] / [illegible]

فرستادن قریش [illegible] پیغمبر [illegible] غار

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] غار ثور
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] آسمان
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] غار
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] غار

دلی خواست کآید از آنجا برون   رو سوی کفار خوار و زبون
یکی مار در سوراخ آمد پدید   بر پای او گشت پایش گزید
غمی شد ز بس گشت کم گشت تاب   دل کوه از ناله گردید آب
نیارست پس غار زد پشت پا   دری باز شد گوئی از بر هوا
دری دید از غار رسته آشکار   بچشمش رفیق محمد بر غار
شکوه دریای زخار دید   سفینه یکی بر در غار دید
نبی گفت الحال باکی مدار   که آن قوم آید اگر سوی غار
از آن زورق آن کشتی نشینیم زود   نیابد غیر الا ببا حال فرود
ز حیرت ابوبکر از هوش شد   لب از گفتگو بست و خاموش شد
نبی را فقیران از هیچ داوری   جوابش که فریاد کرده یار آوری
گرفته بیاری گر او را شما

مباهات نمودن جناب احدیت با ملائکه ها

با او کرد امداد و یاری چند را
چو بیرون نموده آمد حرم   حبیب خداوند را از حرم
خداوند غار او را [illegible]   که شد تا در جنس افزود را
نبی گفت آن پیر را غم مخور   در ایام [illegible]
پس آنگاه فرستاد پروردگار   سکینه به سوی نبی آشکار
بالا شکر آن شب بسی شکر نمود   در آن بر شما آشکار را نمود
از این آر تفصیل آن مردمین   عیانست نزد فقیه مبین
درین یار غار حبیب عنایت   تو داد و ایشان [illegible]
روم پیر دو استاد آن جا   کدام کلکند دیده ام را جلی
نبی گفت بشنو [illegible] بغار   نمی هیچ پیر شد آشکار
جنابی بود خندان خوش حال   که از شادی او دل [illegible]
بپرسیدم از جبرئیل امین   کز شادی چرا ای برادر چنین
بگفتا که باشد مرا از [illegible]   برای عطا ولی عین نور
درآمد دیده ام روشن از کار او   که اولیست خداوند حرمت [illegible]
از او با ملائک مباهات کرد   که او بهترین عبادت کرد
نظر بود با قدسیان آشکار   در او بود عطا [illegible] آشکار
بر پیشه کان [illegible] دراز نیا   الام انجم درنجی جانشین
چگونه فدای نبی کرد جان   بران جبیده شکر سازد عیان
بیان امر باشید تکبیر گو   دراز حکم فرمان ولایت پناه
بهر بندگان [illegible]   ولی تحت مولا و فرمان [illegible]
[illegible] از خدا [illegible]   فران الناس [illegible] آید فرود
در عزت [illegible] از مردمان   در حق شنودی حق [illegible] بجان
بتقوی [illegible] عیان و دین   در انشا بمکال بروح الامین
در عرش در فلک از کمال کرم   شما را برادر نمودم بهم
یکی را از هم زندگی بیشتر   یکی میر از او دیگری بیشتر
ولیکن درین [illegible] قرار   که باشد بدست شما اختیار
کدام از شما پاک دارد پیش   که پیش از برادر دهد جای خویش
نکردند آن قدسیان اختیار   از میر یکی دیگری بر قرار
نگفتند کو یا [illegible]   بود جان فرخ جان فرخ
پس آنگاه وحی خدا [illegible]   بیان قدسیان تقرب رسید
در آن لحظه ام [illegible] رسول امین   علی را برادر نمود و دین
علی را [illegible] قبول   نمود از برای جناب رسول
شما هم چرا چون [illegible] خدا   [illegible] جان بر برادر خدا
شما [illegible]   زاعد الکعبه [illegible]
نگهبان او [illegible] روح الامین   بیالید و او گفت بالا نشین
[illegible] جا   شد و پا بیداری از او شد بپای
همی گفت [illegible]   در بر پر خوش حال تو یا علی
[illegible]   مباهات فرمود ای شهریار
پس آنگه آیه در شأنش آمد فرود   ز ایزد جان نثاری خداش ستود

بیا زار رحمت که بر سنگ بر   در جان وی [illegible]
خداوند [illegible] بر بندگان   بود او که از عالمیان [illegible]
شب غار [illegible] کردگار   ولش بود [illegible] زیر بار
چو شد صبح [illegible]   او شیر خدا در چه آمد پدید
ز رنج و ملامت ز کفار حرب   ز لطف خدا ایش چو آمد به
دل حضرت مصطفی گشته شاد   سکینه باو داد رب العباد
رسیدند آنجا ز نزدیک غار   بجو دیده شد پیشتر آشکار
ز طیران مرغان و کار [illegible]   خدا کرد [illegible]
شد آن قدرت کردگار عیان   بعید الله [illegible] عیان
بر او گشت طایر [illegible] بلند   بوقت چرا نیدن گوسفند
درآمد آن بار [illegible]   چگونه خدا داد داور آنجا
[illegible] در روان کوه سار   روان شد بپا خدمت آن دو یار
ز دیدار او [illegible] علیه المغفور   شب تار روشن [illegible] روز
باو گفت آن رحمت عالمین   در امید رسانم تو را گر امین
[illegible]   [illegible]
ز [illegible] کوه سار   [illegible] دیار
باو گفت عبدالله از جان و سر   [illegible] بسته ام بهر خدمت کمر
[illegible] تو را [illegible]   [illegible] ازو آگهی
[illegible]   [illegible]
درباره حق [illegible] آیات   تو را داد او از اعادی نجات
مسلمان [illegible] گفتا رسول   بگفتش هر چه خواهی کردم قبول
پس آنکه [illegible]   [illegible] آن شاه را
بقول دگر [illegible]   [illegible] جمیل
[illegible] علیه المغفور   بجا ماند [illegible] سه روز
برای رسول از رفیق جمیل   مهیا کرد [illegible] رحیل
[illegible]   نشستند هر یک [illegible]
نهادند روی بر مدینه چو باد   تو گفتی مبارک سفر هر چه باد
نبی با علی گفت وقت وداع   [illegible]
[illegible] بوقت طلوع غروب

هجرت کردن پیغمبر از مکه بسوی مدینه و در عرض راه بر قوم [illegible] و شرح [illegible]

[illegible] بسوی شمال جنوب
[illegible] سرزمین   امانت [illegible] رسول امین
[illegible] امانت [illegible]   [illegible]
درین سرزمین [illegible]   امانت مردم [illegible]
[illegible]   خلیفه نمودم تو را یا علی
[illegible]   [illegible] فاطمه [illegible]
سپردم [illegible] خدا [illegible]   ز [illegible] بیقین [illegible]
برای خودم [illegible]   [illegible] خویشان [illegible]
[illegible] اختیار   [illegible] با خود او را [illegible]
[illegible]   [illegible]
بوقت توقف [illegible] بار   [illegible]
علی گفت [illegible]   فدای [illegible] جانم [illegible]
پس [illegible] رفیق جمیل   ز هجرت [illegible]
[illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]
سراقه که [illegible]   [illegible]
بر آمد [illegible]   [illegible]
رسانید خود را با محمد   چو افتاد بر روی [illegible]
دعا کرد و [illegible]   ز رفته سراقه [illegible]
بها غرم حکم خداوند پاک   فرو رفت [illegible] سراقه بخاک
سراقه فرود آمد از [illegible]   پیاده [illegible]

٢٥٠

عنف آن حسته با سیم بلا   رسید از تو دانسته ام برملا
همه رو بجان کرا عانه ایرام   کرو اقف همه با من ایرام

کرا ز لطف احسان که کرد عاه   رها نیز تو ا... از تو ماند
شنو خبر فرخی که تو ا بو رسید   ... از برایت بیابم ببید

پس آنگه بر او تمام حجت رسول   نمود التماس بر اقبر قبول
دعا کرد انجام ... امن ...   شد آن لب از خاک در دم رها

بر آن باره بار دگر گشته سوار   قدم رفت برجزم خود استوار
فرو رفت اسبش چو باره بخاک   بو جهکه ... ...

دگر کرد آن خیره ... التماس   ازان شاه جود و ... اساس
رها شد آن باره را از زمین   ... برآمد ... برین

چو با رسیم ... ... بکن   رها گشت ... و شد ...
نیابد جاری ... ... از قطع   نشد ... ... قطع

... ...   زرنج ... در ... ...
شتر ها ... ...   از ان ها ... ...

زنی ... ...   نشستر ... ... جوانه ... ...
چراند کان زن ... ...   اطاعت ... از ان ... ...

از ... ...   تو ... ... از ... کوه ... ...
بدنبال تو ... کر ... زراه   ... ... اوراکا

نع گفت ... خود ... ...   زبال ... تو ... ز راه ...
سراقه ازان را لطف عیان   ... ...

درسته ... ...   بر ... ...
دم از ... ... رسول   ... ... کرد ... ... رسول

ورانجه ... ... تمام   عبث ... ... معبد ... نام
نبی گفت با آن زن ... دار   طمع ... ... داری ... ...

بدو گفت آن زن که ... ...   طمع ... ...
نبی دید ... ... بود   ... ...

که ... ...   ز ... ...
ز زن خواست ... ...

بدو گفت آن زن که ... ...   کجا ... پستان ... ...
نبی ... ...

پس آنگاه ... ...
خیال ... ... شاه   ... ...

دگر ... ...   از آن ... پستان چه ... ...
[illegible]   طلب کرد ... ...

بدو گفت ... ...   در ... ...
چه دید ام معبد ... معجزه   بخیر ... ... جزه

چو ... ... مبارک ...   در ... ...
زبانش هم ... ...   گذشته ... ... سال

... ...
ز لطف تو ام ... ... دعا

... ...   با بود ... ...
بود ... ...

بیاید ... ... نگاه
... ...   بنهادش ... ...

جمال ... ...   نبی گفت ... ...
ازان ... ...

... ...   با طراف ... ...
زاعجاز ... ...   ازان ... ...

از ... ...   شد ... ...
همه ... ...   شد از ... ...

پس ... ...   روان ... ...
ازان زن چه ... ...

بو جهلکه کرد او ... خویش   بر آن شد که پاسخ نماید ... ...
عجب کان ... هجرت ...   بران زن ... ...

بپرسید از زن که احوال چیست   کو ما بدانم که ... حال کیست
بدو گفت ... که از قریش   ... ... عیش

شد از ... ... عجایب عیان   ... شد از ... ...
... ... رسول خدا ...

... ...
... ...   جهان ... ...

پس ... ...
... ... مصطفی   عرب کرد ... ...

... ...
... ...

بجا بود ... ... حیات   ... ...
... ...

چه شد از ... ... امام   ازان ... ... تمام
... ...

چه شد ... ... المؤمنین   ... ... دین
... ...

چه مقبول ... ...
... ...

سر ... ...
... ...

فرستاد و بکشید سوی ...

اگاه شدن قریش از رفتن جناب ع و رفتن
بسر راه آنحضرت و ... رسیده

... ...
... ...

... ...   که بود ... ...
چو ... ... ولایت ...   .

... ... خدمت ... ...
... ...

... ...   در ... ...
... ...

خود ... ... فاطمه با بتول   دگر ... ... رسول
که از ... ...

... ... دین   ... ...
دگر ... ...

... ...
... ...

با و گفت ... ...   که ... ...
... ...

... ...
پس ... ...

... ...   در ... ...
جهان ... ...

... ...
... ...

همه ... ... قریش   ... ...
... ...

... ...
... ...

نمودند آن کافران لعین
محمد ز طریق ... قدم
[illegible]

رفتن ... در مسجد قبا و آمدن زراره

[illegible]

۱۲۴

[illegible]

آمدن جناب علی ابن ابی طالب در یثرب و آوردن
اهلبیت را با بعضی از مؤمنان همراه

به پهلوی خود جای کرد ... | چه بر یا ... باید
همه ... | از آن روز دیگر ولی خدا

[illegible]

ذکر داخل شدن حضرت ... از قبا
به مدینه طیبه و بنا نمودن مسجد و ...

[illegible]

که از لطف و از خشش [illegible]
که گشته [illegible]
زدور [illegible] چون [illegible] گشته
[illegible] پرسید [illegible]
[illegible] کفر [illegible]
[illegible] شد
که [illegible] حق [illegible] شود
[illegible] خدا و رسول
اگر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فرزند [illegible]
[illegible]
[illegible]
خداوند [illegible] رسول
[illegible] نظیر
[illegible]
[illegible] عمارت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قبول
[illegible]

فرستاد [illegible] اکرم
فرشته [illegible] برای [illegible]
زبهر [illegible] شرع [illegible] شد
ز روم [illegible] افتاد [illegible] عجب
چنان [illegible] گردید که [illegible]
[illegible] شد
[illegible] بود
کشید [illegible] او قبول
[illegible] روی
[illegible] کار ها
معاش [illegible] او [illegible]
که [illegible] الصدور
[illegible] خویش
[illegible] لا بی
روان [illegible] کبار
[illegible] رسول
به تعیین جا گشته [illegible]
پس [illegible] رسید
در آنجا جنازه [illegible]
که تا جا [illegible]
[illegible] آفتاب
نمایم منزل [illegible] بار
فرود آمد آنجا [illegible] سرفراز
که [illegible] محضر
نظر بود [illegible] نزول
[illegible]

چو از عهد [illegible] کتاب
[illegible]
چنان [illegible]
[illegible]
حق خویش [illegible] جمشید
[illegible] جهان
[illegible] مسلمان
[illegible] شمار
[illegible] نکال
[illegible] کار
پرسید [illegible] جای
نمائید [illegible]
هرکار [illegible] عدو
پس از [illegible] مشغول شد در نماز
[illegible] مصطفی
جوابش ز لطف و کرم [illegible]
فرود آمدم آنجا که [illegible]
[illegible] مقام
[illegible] آنجا بود جای [illegible]
به تشریف مقدم رسول خدا
چنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
از آنجا [illegible]
در آن [illegible]
[illegible] اصحاب [illegible]

[illegible]
[illegible] رسید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
فرستاد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
که [illegible]
که او [illegible] جهان [illegible]
در آن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بود
[illegible]
اقامت که [illegible]
[illegible]
[illegible] باز این [illegible]
[illegible] جنازه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مودخادی